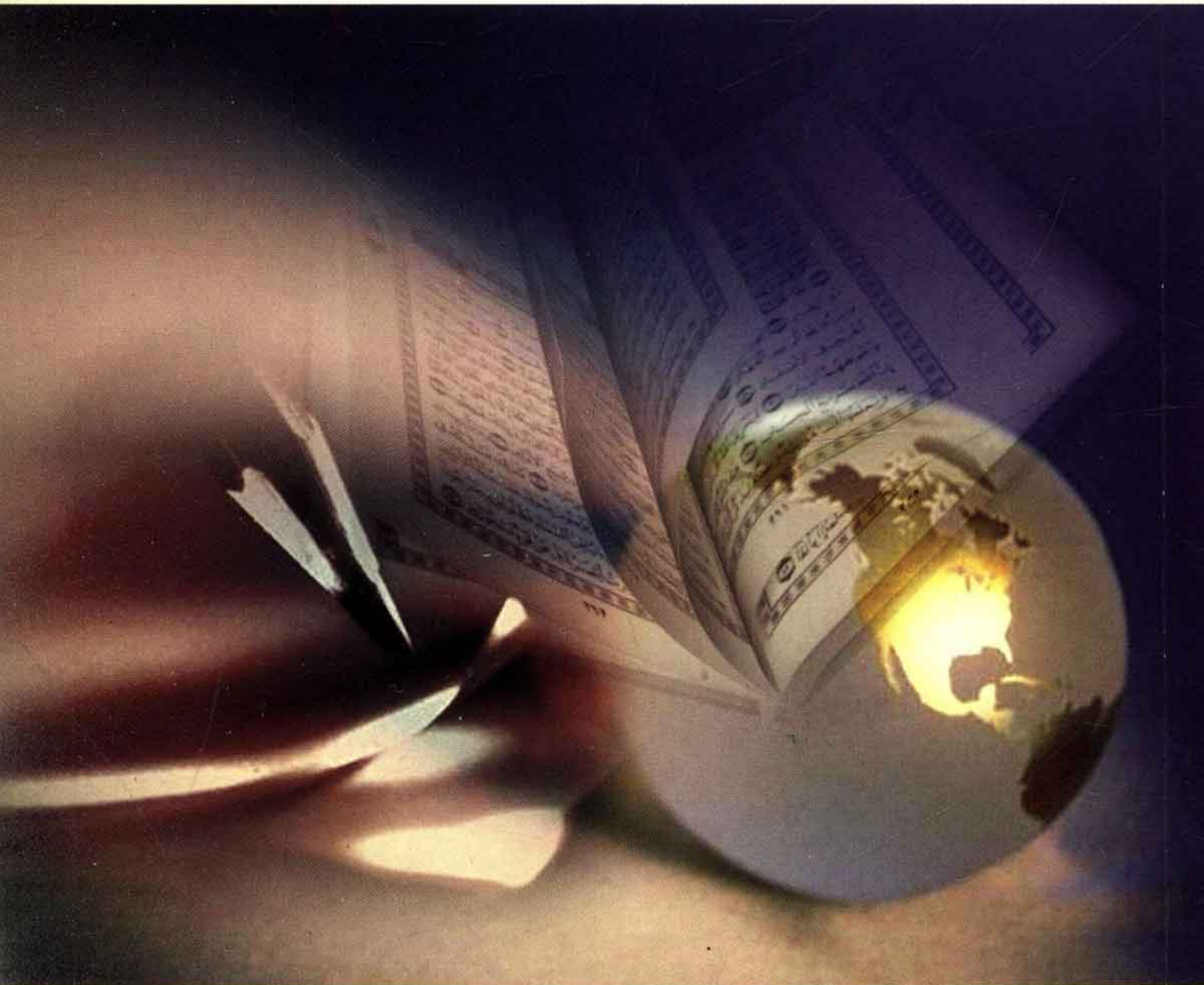


شناختی از

السلام
عليه

امان

در آیات و روایات



● سید عمران هاشمی شهرستانی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

شناختی از شخصیت حضرت

مهدی علیه السلام

در قرآن و روایات

سید عمران هاشمی شهرستانی

تقدیم به مفضل مبارک حضرت بقیة الله الاعظم حجة بن الحسن علیه السلام

هاشمي شهرستاني، عمران، ۱۳۴۷-

شناختي از شخصيت حضرت مهدي عليه السلام در قرآن و روايات / عمران هاشمي شهرستاني - قم :

پيام حجت عليه السلام ۱۳۸۲

ISBN ۹۶۴-۹۵۱۴۰-۰-۷

بهاء: ۵۰۰۰ ريال

۱۲۸ ص

۱- محمد بن حسن (عج)، امام دوازدهم، ۲۵۵-

۲- جنبه هاي قرآني . محمد بن حسن (عج)

۳- محمد بن حسن (عج)، امام دوازدهم، ۲۵۵-

امام دوازدهم، ۲۵۵- - احاديث

سرگذشتنامه . الف. عنوان

۲۹۷/۱۵۹

۱۳۸۲

BP ۱۰۴ / م ۹۴ ۵۲

انتشارات پیام حجت عليه السلام

نام کتاب: --- شناختی از شخصیت حضرت مهدی علیه السلام در قرآن و روایات

نویسنده: --- سید عمران هاشمی شهرستانی

سال انتشار: --- زمستان ۸۲

نوبت چاپ: --- اول

شمارگان: --- ۳۰۰۰

چاپ: --- سرور

قیمت: --- ۵۰۰ تومان

شابک: --- ۹۶۴-۹۵۱۴۰-۰-۷

مرکز پخش

انتشارات پیام حجت عليه السلام

قم: پاساژ قدس - طبقه آخر پ ۱۷۱

نمابر ۷۷۴۰۲۱۸ - ۰۹۱۱۲۵۳۲۶۱۹

فهرست اجمالی

مقدمه:	۷
هدف از نوشتن این کتاب	۱۳
اسامی و القاب مبارک امام زمان در سخنان ائمه معصومین <small>علیهم السلام</small>	۱۶
وسعت علوم امام زمان <small>علیه السلام</small>	۱۷
اشاره‌ای به سفرای حضرت مهدی <small>علیه السلام</small>	۱۸
اشاره‌ای به غیبت کبری حضرت مهدی <small>علیه السلام</small>	۱۹
اشاره‌ای به مدعیان مهدویت	۲۰
یک سؤال و جواب درباره حضرت مهدی <small>علیه السلام</small>	۲۲
اسامی مقدس امام زمان <small>علیه السلام</small> در کتب مذاهب ملل جهان	۲۴
اعتقاد مقدس و نامقدس شیعه درباره مهدی <small>علیه السلام</small>	۲۵
ارکان و ظایف شیعه در زمان غیبت	۲۶
اتصال قطره با اقیانوس	۲۸
الطاف امامان <small>علیهم السلام</small> برای همه جهان	۳۰
حقیقت رؤیاها	۳۰
شناختی از حضرت مهدی <small>علیه السلام</small> در تفسیر آیات	۳۱
مشخصات اصحاب حضرت مهدی در سخنان امام علم <small>علیه السلام</small>	۳۳

۳۴	اسامی اصحاب حضرت مهدی در سخنان امام صادق <small>علیه السلام</small>
۵۱	آیا به غیر از ۳۱۳ نفر یاورانی دیگر برای حضرت قائم <small>علیه السلام</small> نیست؟
۵۱	صفات خاص اصحاب حضرت مهدی <small>علیه السلام</small>
۵۲	اصحاب خاص حضرت <small>علیه السلام</small> چگونه از فرشتگان برترند؟
۵۴	اقرار جهانیان به وحدانیت خدا در هنگام ظهور حضرت <small>علیه السلام</small>
۸۳	چهل حدیث: دربارهٔ مقام حضرت مهدی <small>علیه السلام</small>
۸۳	احیاگر قرآن و سنت
۸۳	هشت ماه سلاح بدوش
۸۳	شبهات حضرت مهدی به انبیاء <small>علیهم السلام</small>
۸۴	رهبری فراگیر
۸۴	هیچ گاه زمین خالی از حجت خدائست
۸۵	ظهور در اوج بی عدالتیها
۸۵	نجات دهندهٔ بشر
۸۶	پیشرفت نهایی دین اسلام در زمان ظهور حضرت
۸۷	در انتظار طلوع خورشید
۸۸	پایان عمر جهان:
۸۹	صدقه جهت سلامتی حضرت مهدی <small>علیه السلام</small>
۸۹	تداوم دعا جهت ظهور حضرت <small>علیه السلام</small>
۸۹	مرگ در حال انتظار
۹۰	بهترین بشارت بر منتظرین
۹۱	منکرین حضرت مهدی <small>علیه السلام</small>
۹۱	بشارت حضرت خاتم <small>صلی الله علیه و آله و سلم</small> دربارهٔ ظهور

- غیبت دو گانه «صغرا و کبرا» ۹۳
- منکر مهدی علیه السلام منکر پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم است ۹۳
- قتل‌ها و مرگ‌های کثیر قبل از ظهور ۹۳
- جوان بودن حضرت علیه السلام در هنگام ظهور ۹۴
- هر امامی به امام بعد از خود وصیت می‌کند ۹۴
- علم امامان علیهم السلام ۹۵
- علم آسمانها و زمین در نزد امامان علیهم السلام ۹۶
- رابطه قرآن و عترت: ۹۷
- مظلومیت اسلام ۹۸
- چهل حدیث از حضرت امام مهدی علیه السلام ۱۰۰
- ما از یاری شیعیان کوتاهی نمی‌کنیم ۱۰۰
- غیبت امام علیه السلام مثل خورشید در پشت ابر ۱۰۰
- سفارش حضرت مهدی علیه السلام درباره پیروی از علماء ۱۰۱
- سفارش حضرت مهدی علیه السلام درباره قرآن و سنت ۱۰۲
- اختار حضرت مهدی علیه السلام درباره مصرف مسهم ۱۰۲
- حق با ماست ۱۰۴
- آزار حضرت مهدی علیه السلام ۱۰۵
- خودداری از ذکر نام حضرت در بین مردم ۱۰۶
- چه فرقی بین دشمنان خدا و دشمنان مهدی علیه السلام است؟ ۱۰۶
- سخن امام علیه السلام درباره حق و باطل ۱۰۸
- کلام امام زمان علیه السلام درباره غیبت کبرا ۱۰۸
- تحولاتی قبل از قیام ۱۱۰

- ۱۱۲..... مصائب حضرت حجت در باره جدش امام حسین علیه السلام
- ۱۱۴..... فرازهای از دعای امام زمان علیه السلام
- ۱۱۷..... آینه حق نما
- ۱۲۰..... شعر امام خمینی رهبر درباره حضرت مهدی علیه السلام
- ۱۲۲..... امید بی پایان
- ۱۲۳..... سوگنامه شیعه
- ۱۲۵..... قبله حاجات
- ۱۲۶..... مزده وصل
- ۱۲۸..... آثار چاپ شده از نویسنده
- ۱۲۸..... آثار آماده چاپ

وَاللَّهُ مُمِيتٌ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ (۱)

به نام او که بی نام او جهان صفا ندارد، بی یاد او عالم بهاء ندارد، بی عشق او دلها نوا ندارد، بی جلوه او خورشید و ماه ضیاء ندارد، بی لطف او دردها شفاء و اعمال امضاء ندارد. بی ظهور او غم هجران انتها ندارد. او هم نام پیامبر ﷺ و قائم آل محمد ﷺ است که در سال ۲۵۵ هـ ق دروازه رحمت حق باز و آخرین حجّت خداوند در جهان طلوع کرد!

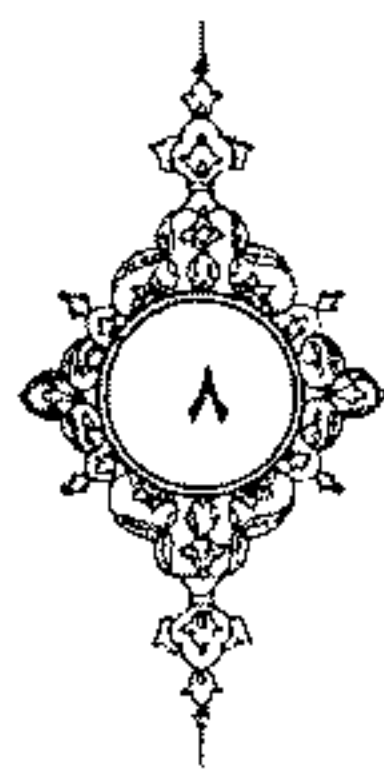
صبحی خجسته و روز مبارکی بود، روزی که با تمام روزها تفاوت داشت و درخشندگی، هنوز ندای عظمت خدا هنگامه سحر گوش‌ها را نوازش می‌داد که او به دنیا آمد و بلافاصله سرور عظمت خدا را بر لبان مبارک راند و گفت: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ ﷺ﴾. شادی و سرور در همه جا دیده می‌شد و مادرش در بین نور و الطاف خداوند غرق گردیده بود. پدرش در حالی که نشاط از جام چشمانش فرو می‌ریخت گفت: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَخْرِجْنِي مِنَ الدُّنْيَا أَرَانِي الْمُخْلَفَ مِنْ بَعْدِ أَشْبَهُ النَّاسِ بِرَسُولِ اللَّهِ خُلُقًا وَخُلُقًا﴾

جز بنی هاشم و جمعی از شیعیان دیگران از آن نور یزدانی اطلاعی نداشتند، پنج سال گذشت تا به امر پروردگار حکم غیبت او صادر و به مدت هفتاد سال چهار نفر فقیه نائب

الامام (خاص) بودند، که ارتباط امام را با مردم برقرار می‌کردند، بعد از غیبت صغری امام فرمود: مصلحت الهی اکنون به غیبت کبرا قرار گرفته است. این اولین حجت خدا نبود که از دیده‌ها پنهان گردید. بلکه بعضی از انبیاء الهی از ظلم امت‌هایشان همچون عیسی، الیاس، ادریس و خضر علیهم السلام به خدا پناه بردند؛ بلکه اینان هم مثل مهدی فاطمه علیها السلام زنده و در پس پرده غیبت هستند؛ آری حضرت مهدی علیه السلام به خاطر مشکلات فراوان و ظلمهای بی‌شمار و عدم آمادگی امت به اذن پروردگار عالم از بدو تولد امرش به غیبت انجامید که البته این مسأله مهم در صد و بیست آیه قرآن با تفسیر از ائمه معصومین علیهم السلام درباره طول عمر، نهضت و یاران حضرت قائم علیه السلام بیان شده است. ^(۱) و در کتابهای روایی شیعه بیش از ۲۸۸۴۷ روایت درباره نهضت، عمر و یاران آن حضرت آمده و نیز در کتابهای ادعیه از ظهور و حکومت حضرت فراوان سخن گفته شده آنجا که می‌گوییم:

﴿أَيْنَ مَعْرُزِ الْأَوْلِيَاءِ وَمِذْلُ الْأَعْدَاءِ، أَيْنَ الطَّالِبِ بِدَمِ الْمُقْتُولِ
بِكَرْبَلَاءِ﴾ ^(۲) کجاست عزیزکننده اولیای خدا و انتقام‌گیرنده
شهداء کربلا؟

او می‌آید و دنیا را نورانی می‌کند. در حالی که زبور داود به همراه، مشعل هدایت در پیش، عصای موسی در دست، با



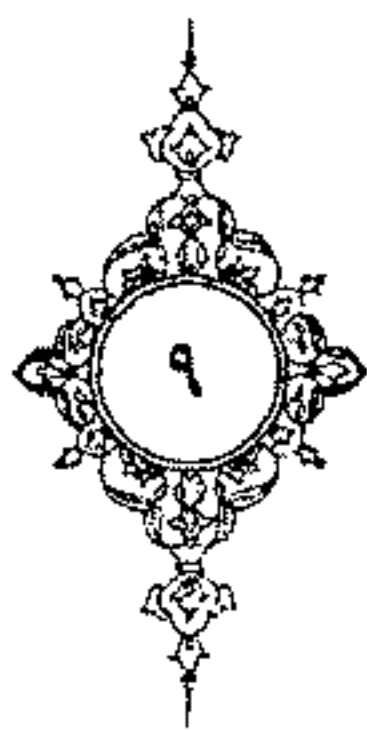
۱- کتاب سیمای مهدی علیه السلام در قرآن، تألیف علامه سید هاشم بحرانی.

۲- دعای ندبه.

تکیه بر کعبه «یا أَهْلَ الْعَالَمِ» ندا می زند و دنیا را به دین خدا فرا می خواند، از جمله سخنان حضرت این است: «من بازمانده‌ای از آدم، ذخیره‌ای از نوح، برگزیده‌ای از ابراهیم و انتخاب شده‌ای از محمد ﷺ»

مقدمه

امام علیؑ به سیره نبی ﷺ عمل و دستورات نهضتش را از خداوند دریافت می نماید. او بر ندای هابیل، بر سر بریده یحیی، بر رأس بریده حسین علیؑ و به فرق شکافته علیؑ و بر مظلومیت همه اهل ابرار پاسخ خواهد گفت. و قلبهای میلیون‌ها انسان شیعه و شیفته رابا فرجش نورباران خواهد کرد. انتظار چنین روز فرخنده شرایطی دارد، از جمله این که ما همیشه تابع اسلام و منتظر فرج آن حضرت باشیم. با ظهور او رسالت ابراهیم علیؑ در برابر نمرود، رسالت موسی علیؑ در برابر فرعون، رسالت عیسی علیؑ در برابر اشراف روم، رسالت محمد ﷺ در برابر مشرکان، رسالت علیؑ در برابر معاویه، رسالت حسین علیؑ در برابر یزید و یزیدیان، در واقع رسالت همه انبیاء با نهضت او تکمیل و در یک کلام انتقام مظلومین از ستمکاران گرفته خواهد شد.



انتظار تحقق وعده‌های الهی، انتظار نجات از تاریکیها و زشتیها [تا رسیدن به سعادت دنیا و آخرت] آرزوی همه شیعیان و شیفتگان آن حضرت می باشد. ای همه غمها را تو پایان، ای همه دردها را تو درمان، ای همه آشفتگیها را تو سامان. ای نور یزدان، ای مهر تابان، ای فروغ بی پایان، ای

خورشید همیشه فروزان، تو بیا تا شبستان تاریک جامعه بشری به جمال تو روشن گردد ورنه، ای مهر تابان بی تو هر لحظه زندگی تیره تر گردد. انسانها می آیند و می روند و دردهای بی پایان را به امید فردای بهتر با خودشان به گور می برند. لکن روزی دیگر و انسانهای دیگر این امید بی پایان را از نو آغاز می کنند. امید به بهروزی و انتظار فردای بهتر حدیث نفس میلیون ها انسان عاشق است. و در زمان و مقطع خاصی محدود نمی شود. اگر تمام هنرمندان، گویندگان و نقاشان جهان جمع شوند و تابلویی به پهنایی گیتی ترسیم نمایند، هرگز نتوانند که فروغ بی پایان آن جمال جمیل و فرازهای برجسته عصر ظهورش را منعکس سازند. با ظهور حضرت پرچم عدالت بر پهنای گیتی برافراشته، امت اسلامی دارای مجد و عظمت، حکومتهای ظالمانه ریشه کن، شرق و غرب عالم تسخیر و ندای اسلام در تمام اقطار و اکناف جهان طنین انداز خواهد شد!

آن روزیست که شیعه انتظار می کشد.

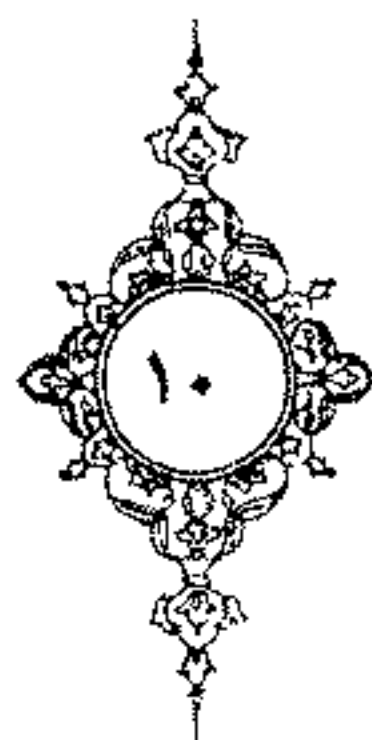
شیعه دردهایش مداوا می شود

شیعه گلهایش شکوفا می شود

شیعه فریادش به پایان می رسد

حجت حق قلب قرآن می رسد (۱)

طبق گفتار قرآن و سخنان معصومان ظهور او نزدیک است اما...



کسی جز خدا نداند که او کی می آید!
ولی همه می دانند که او می آید
تا او نیاید قیامتی نخواهد بود!

آنگاه که او آید عدالتی خواهد بود (۱)

آیات رحمانی، سخنان روحانی، نفسهای مسیحایی،
اشکهای یتیمانه، ناله های شبانه، کلمات عارفانه، وعده های
جاودانه، صحنه های عاشورایی، صاحب دلانی ماورائی،
عاشقان نینوایی و مهاجران بی پناهی که در انتظار طلوع
دوباره نشسته اند همه می گویند او خواهد آمد، اما زمانش را
ندانند، و با این اعتقاد و باور کاروان عظیمی آرزوهایشان را به
گور بردند، تا سند افتخار و مجوزی برای ملاقات در جهان
بعد از مرگ باشد. و گروهی همچنان در انتظار نشسته اند

مگر می شود از این انتظار مقدس (که شرط لازم برای

قبولی اعمال در نزد خداست) ناامید شد؟ هرگز

مگر می شود چرخ گردون بچرخد؟

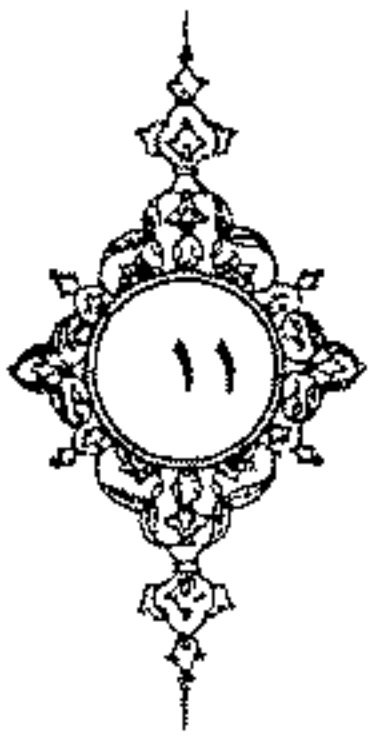
که گرداننده عدل و احسان نیاید

مگر می شود تا به آن سو سفر کرد؟

که قافله سالار انسان نیاید

مگر می شود باده نوشان بنوشند؟

ولی ساقی باده نوشان نیاید



مگر می شود رفت فراسوی عقل ها؟
 ولی عقل کُل با مسیحان نیاید
 مگر می شود این جهان را رها کرد؟
 ولی منجی مُلک یزدان نیاید
 مگر می شود آسمانها به پا بود؟
 ولی قائم علیه السلام ذات سبحان نیاید
 مگر می شود ظلم و طغیان بماند؟
 ولی صاحب تیغ بُرّان نیاید (۱)

ای برادر و خواهر شیعی، در فراسوی جهان ناپاکان از منظر قرآن و روایات در پیرامون شناخت بهترین یاوردین خدا و آخرین سفیر هدایت با شما پاکان سخن می گویم، اگر سخنانم مستند به ثقل اکبر و اصغر (قرآن و عترت) نمی بود لب به سخن نمی گشودم، زیرا که سخن گفتن درباره قطب عالم امکان مهدی صاحب زمان علیه السلام بدون بیان قرآن و کلام انبیاء و امامان علیهم السلام عین گمراهی و ذلالت است، همان طور که در سقیفه بنی ساعده از ثقلین جدا و گمراه شدند [چنین سرنوشتی در انتظار همه هواپرستان است]. من و تو که در انتظار طلوع خورشید دو جهان نشسته ایم برماست که با قدم های استوار و گفتار صالحان از بین نااهلان و دنیا پرستان جدا و در صفوف پیروان خورشید پیوندیم تا در شبستان جهالت و مادیات غرق و نابود نشویم، اگر در این راه مقدس



جهاد و شهادت نصیب ما بشود و جود ما بهای بسیار ناچیزی است که برای رسیدن به مقصود از آن بگذریم و اگر چنین سعادت ابدی نصیب ما نشود، انتظار مقدس داشته باشیم که آثار ماندگاری در پی خواهد داشت و حضرت امام سجاده علیه السلام در این باره می فرماید: «الْمُنْتَظِرُونَ لِظُهُورِهِ أَفْضَلُ أَهْلِ كُلِّ زَمَانٍ»^(۱) بهترین مردم هر زمان کسانی هستند که منتظر ظهور حضرت مهدی علیه السلام باشند.

هدف از نوشتن این کتاب

همان طور که ادعا شد، سرمایه گران سنگ در این نوشتار بهره گیری از تفاسیر قرآن و بیان احادیث ائمه معصومین علیهم السلام درباره وجود نازنین حضرت مهدی علیه السلام می باشد. بحمد الله تاکنون هزاران کتاب مفید توسط صاحبان قلم در خصوص خاتم الأوصیاء علیه السلام نوشته شده است و نوشتار حقیر در ادامه همین راه مقدس از زاویه های مختلف مقام و قیام، امام علیه السلام را با خصوصیات کامل یاران حضرت علیه السلام [و پیامدهای قیام ایشان] مورد استدلال و تحقیق قرار داده است.



الف: امید آن دارم که این سند افتخار در پیشگاه پروردگار «در باره آخرین حجتش» مقبول واقع گردد، تا حیاً و میثاً در نزد قطب عالم امکان، صاحب العصر و الزمان علیه السلام مجوز حقیر باشد و خوانندگان محترم استفاده فراوان نمایند (ان شاء الله).

ب: گر چه کتاب‌های زمان ما در خصوص حضرت قائم علیه السلام از هر زمانی زیادتر و در دسترس مردم می‌باشد، اما مطالب ناگفته در باره مولا فراوان و نامردمانی نیز در مسیر حرکت اهل دین در کمین نشسته‌اند، تا دام‌هایشان را بر مسیر گام‌های مهاجران کوی مهدی علیه السلام بگسترانند که در این باره اکاذیب و افتراءات زیاد علیه فرقه ناجیه [شیعه اثنا عشری] به ثبت تاریخ رسیده است که الحمد لله وهن و سستی آنان برای اهل تدبیر روشن است و ما شیعیان جهت مبارزه با خناسان از خدا بی خبر، جز با سلاح ایمان و الهام‌گیری از قرآن و روایات ایزاری نداریم، بدین منظور از بین صد و بیست آیه قرآن (که تاویل و تفسیر درباره امام زمان علیه السلام شده است) چهل آیه را انتخاب و از بین ۲۸۸۴۷ حدیث که تماماً در باره حضرت مهدی علیه السلام است چهل حدیث را برای شما عزیزان برگزیدیم و درباره حضرت قائم علیه السلام و اصحابش مسائل را مورد استدلال و تحقیق قرار دادیم، در آخر مقدمه شما را به شنیدن حدیثی نوید دهنده و زیبا دعوت می‌کنم باشد که در دو جهان با قرآن و اهل قرآن محشور باشیم. ان شاء الله.



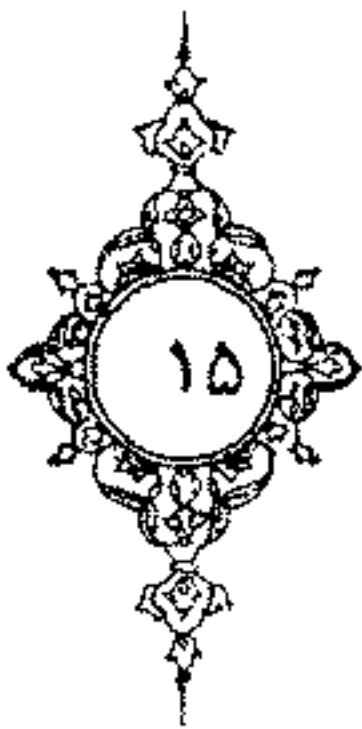
قال الامام السجاد علیه السلام: «مَنْ ثَبَّتَ عَلَيَّ وَ لَا يَتَنَا فِي غَيْبَةِ قَائِمِنَا
 اَعْطَاهُ اللهُ اَجْرَ اَلْفِ شَهِيدٍ مِثْلَ شَهِدَاءِ بَدْرٍ وَ اُحُدٍ»^(۱) هر کس در
 دوران غیبت قائم ما حجة بن الحسن علیه السلام بر ولایت و پیروی ما
 استوار بماند، خداوند پاداش هزار شهید مانند شهدای بدر و

۱. مستدرک سفینه البحار جلد ۱۰، ص ۴۴۷.

أحد را به او عطا فرماید ضمناً در ادامه بحث جهت ارتباط بیشتر با حضرت حجت علیه السلام چهل حدیث از سخنان حضرت را برای شما انتخاب کرده‌ام. امید که اهل قلم و اندیشه از مساعدت‌های فکری‌شان درباره این اثر، حقیر را مورد لطف قرار داده و نظریات‌شان را جهت تنقیح و تصحیح بیشتر در چاپ‌های بعدی کتباً و حضوراً به بنده هدیه نمایند تا مشمول کلام حضرت امام حسن عسکری علیه السلام که می‌فرماید:

«أَحَبُّ إِخْوَانِي مَنْ أَهْدَى إِلَيَّ عُيُوبِي» بشویم.

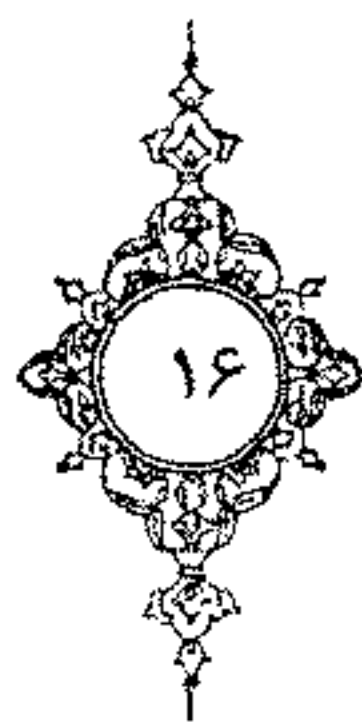
الْحَمْدُ لِلَّهِ أَوْلَىٰ وَ آخِرًا وَ ظَاهِرًا وَ بَاطِنًا.



اسامی والقباب مبارک امام زمان در سخنان ائمه معصومین علیهم السلام
 نام آن حضرت هم نام جدش رسول خداست صلی الله علیه و آله، القاب و
 کنیه مولى الكونین، انتقام گیرنده ثقلین، امام زمان، علیه السلام مهدی،
 قائم، مُنْتَظَرٌ، حجت، خلف صالح، محسن، حامد، احمد،
 منعم، خاتم الأئمه، اباصالح، خاتم الاوصاء، احسان، قطب،
 خلف، قائم الزمان، خلیفة الله، قَیْمُ الزَّمان، خلیفة الأتقیاء،
 ناطق، طاقع، فتح، بقیة الله، کاشف الغطاء، داعی، کمال، ربّ
 الارض، نور الاصفیاء، کملة الحق، سدرة المنتهی، نور الاتقیاء،
 لسان الصدق، صاحب الغیبه، ولی الله، میزان الحق، صاحب
 الزمان، وارث، منصور، صاحب الرجعت، هادی، صاحب
 العصر، منتقم، صاحب الامر، موعود، برهان الله، عالم،
 غایب، خلیل، فجر، نجم، بقیة الانبیاء علیهم السلام، یعسوب الدین و
 نور آل محمد صلی الله علیه و آله می باشد.

آری او محسن است و برای همه خاکیان با آمدنش احسان
 نموده و گنجها را استخراج خواهد کرد.

او خاتم ائمه معصومین علیهم السلام و انتقام گیرنده آنان از دشمنان
 و خاتم الاوصیاء علیهم السلام و خلیفة الله است و با آمدن او دین خدا
 برای اهل زمین مثل خورشید عالم گبرو حجت های (بالغه)
 الهی به صورت کامل با آمدن او برای آدمیان ابلاغ و روشن
 می گردد، او بقیة الله است و با ظهورش وعده های



خداوند برای جهانیان ظاهر و کامل خواهد گشت. او داعی به حق است و همگان را برای اطاعت از حق دعوت می نماید، او کمال کامل و عصاره همه ارزشهای الهی می باشد که با آمدن خود اهل زمین را به کمال و سعادت می رساند، او کلمة الحق و تمام افعالش بر اساس دستور حق انجام می پذیرد، او سدرة المنتهی است و با ظهور او مقصود خدا از آفرینش جهان به انتها خواهد رسید، او لسان حق و گستراننده دین خدا در پهنای گیتی برای خاک نشینانست، او میزان حق، وارث همه انبیاء و او صیاء الهی و ناصر پیروان دین پرستان از آدم علیه السلام تا خاتم صلی الله علیه و آله و او صاحب عصر پیروزی کامل در سطح زمین و زمان می باشد، او انتقام گیرنده مظلومین از ظالمین و موعودی است که همه کتب آسمانی از ظهور و قیام او خبر دادند، او عالم بر علوم انبیاء و فجر بی ساحل برای طوفان زدگان قرن ها و نسل هاست و... او نور آل محمد صلی الله علیه و آله مشعل فروزان هدایت، آخرین ذخیره خداوند رحمت برای نصرت مستضعفین علیه مستکبرین، آماده قیام هست.

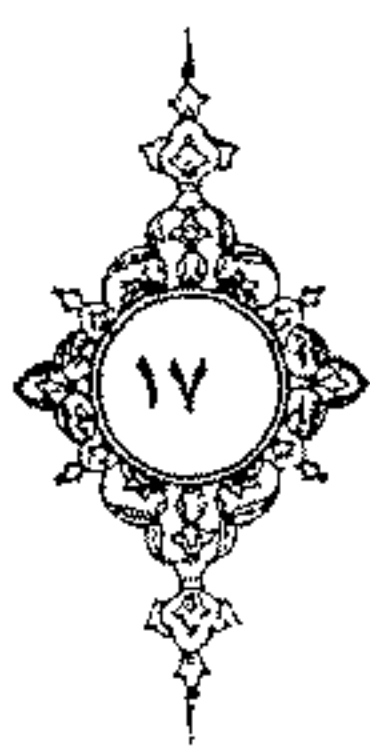
یاد رخس به روضه رضوان نمی دهم

خاک رهش بمُلک سلیمان نمی دهم.

آری او می آید

وُسعت علوم امام زمان علیه السلام

او طبق تأویل و تفسیر آیات و روایات، وارث علوم جدش رسول خدا صلی الله علیه و آله و جانشین همه انبیاء گرامی و اولیای الهی



می باشد و علوم حضرت را مثل وجود ایشان جز معصومین علیهم السلام دیگران درک نمی توانند، قلب مقدس مولا گنجینه اسرار الهی و صبر و تحمل حضرت علیه السلام سرآمد صبر همه انبیاء و ائمه معصومین علیهم السلام می باشد. دعاها و علوم حضرت قائم علیه السلام درباره خداشناسی و عظمت آل پیامبر علیهم السلام، درباره عبادات، معاملات، پیروزی مسلمین، شفای بیماران و... در کتابهای ادعیه و منابع حدیثی و تاریخ ذکر شده است، که هر یک از موضوعات مذکور پایه و اساس زندگی شیعه محسوب می شود. نامه های امام علیه السلام به احمد بن اسحاق رضی الله عنه به عمری رضی الله عنه و فرزند او عثمان رضی الله عنه، به شیخ مفید (ره) و دیگر بزرگان هر یک سند افتخار پیروان مکتب قرآن هست. بیان علوم و مناقب حضرت علیه السلام در قالب سخنان انسان غیر معصوم نمی گنجد، و بر بلندای علم او که مافوق ادراکات خاکیان است اندیشه و علم عالمان نمی رسد. سخن ما درباره علوم حضرت مثل آن می ماند که بچه کلاس اول دبستان بگوید: من دروس دانشگاه را می توانم کاملاً تدریس و تدوین نمایم. نتیجه بحث آنکه خود و شما را به خواندن صحیفه مهدی علیه السلام و دیگر کتابها درباره حضرت سفارش می کنیم.



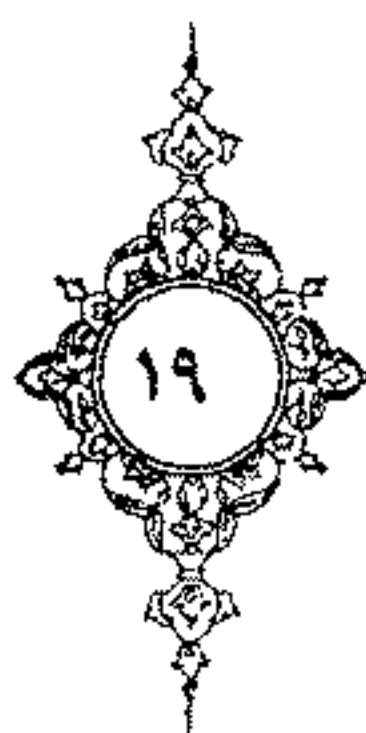
اشاره‌ای به سفرای حضرت مهدی علیه السلام

طبق بیان احادیث و تاریخ، در هنگام شهادت حضرت امام حسن عسکری علیه السلام [پدر حضرت قائم علیه السلام] در سال ۲۶۰

هجری غیبت صغری صورت گرفته است، گرچه در مدت کمتر از ۵ سال در زمان حیات پدرش حضرت از انظار عموم پنهان بوده ولی او بعد از شهادت پدرش در سامرا که مرقد مطهر جد گرامیش امام علی الهادی و امام حسن عسکری علیهما السلام در آن جااند غایب شده و بعد در مدت هفتاد سال (چند ماه کم) چهار نفر عالم عامل و فقیه اهل بیت علیهم السلام به نام‌های عثمان بن سعید عمری، محمد بن عثمان، حسین بن روح و آخرین آنها علی بن محمد سمري (رضوان الله علیهم) نائب خاص حضرت بودند که در مدت مذکور ارتباطی بین امام علیه السلام و خواص شیعه برقرار می‌کردند، عقربه تاریخ همچنان می‌چرخید تا خود را به زمان غیبت کبرا نزدیک کند، همین بود که مع الأسف زمان آن فرا رسید و جهان اسلام در انتظار طلوع دوباره نشسته!

اشاره‌ای به غیبت کبرای حضرت مهدی علیه السلام

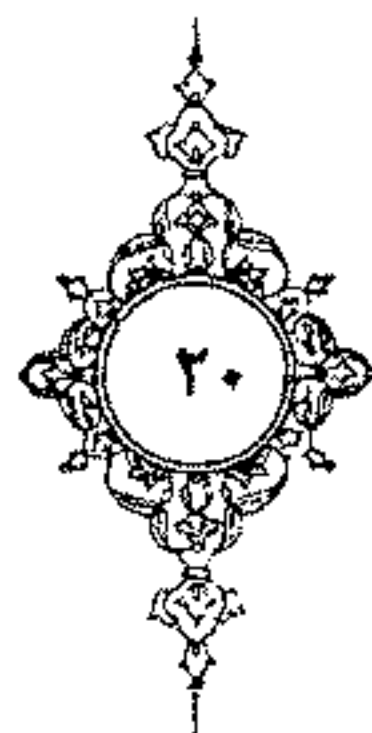
غیبت کبرای حضرت قائم علیه السلام بعد از رحلت آخرین سفیرش در سال ۳۲۸ (هجری قمری) آغاز شد و تا زمان‌های نامعلوم این غیبت ادامه خواهد داشت، اما اسباب غیبت کبرا چه بوده؟ که در جواب آن دلایل مختلف در روایات ذکر شده و از جمله خوف از حکومت ستمگر عباسیان پلید، امتحان و آزمایش الهی و مهم‌تر از همه دلایل و علت‌ها، اسرار بودن غیبت امام زمان علیه السلام است که بین خداوند و اولیایش به



خصوص بین خدا و حضرت قائم علیه السلام می باشد، همان طور که از اسرار خداوند در امور مختلف کسی آگاهی ندارد، از لطف و امر او در حفظ و غیبت حضرت مهدی علیه السلام نیز کسی چیزی به صورت دقیق نمی داند و پیامبر صلی الله علیه و آله درباره غیبت حضرت قائم علیه السلام می فرماید: مثل غیبت قائم ما علیه السلام همانند قیام قیامت است که جز خدا کسی نداند. (۱)

اشاره‌ای به مدعیان مهدویت

دجالها و گروهی از منافقان به خاطر جهالت و حسادت بعد از شهادت امام حسن عسکری علیه السلام ادعای مهدویت کردند و کافر از دنیا رفتند که از بین آنان می توان به احمد بن هلال کرخی، از اصحاب امام حسن عسکری علیه السلام بعد از شهادت آن حضرت و به حسن شریعی از اصحاب حضرت امام هادی و امام حسن عسکری علیه السلام و به حسین بن منصور حلاج کذاب و به محمد بن علی شلمغانی و... که خودشان را پیرو مکتب اهل بیت پیامبر صلی الله علیه و آله می دانستند اشاره کرد که همه آنها مورد لعن و براءت ائمه معصومین علیهم السلام قرار گرفتند. بعد از آنان برخی با اغراض سیاسی [یا این که به مذهب اهل بیت علیهم السلام معتقد نبودند] ادعای مهدویت نمودند که در این جا به بعضی از آنان اشاره می کنیم: مهدی سودانی (اهل سودان) در سال ۱۸۸۱ (میلادی) شروع به ادعای مهدویت و نشر اکاذیب در



این مورد کرد. مهدی قهامة (کاذب) اهل یمن در حدود سال ۱۱۵۹ (میلادی) ادعا کرد که امام منتظر است، در سال ۱۸۲۸ (میلادی) مهدی سنگالی ادعای مهدویت کرد و بعد به قتل رسید^(۱) بعد از او مهدی سوسی در شهر سوس (از شهرهای مغرب عربی) ادعای مهدویت نموده که جمعیت زیادی از او تبعیت کردند و او سرانجام به قتل رسید.^(۲) بعد از او مهدی سومالی (عبدالله سومالی) در سال ۱۸۹۹ (میلادی) ادعا کرد که امام منتظر می باشد. او حدود بیست سال با انگلیسی های ایتالیایی جنگید و در سال ۱۹۲۰ مرتد از دنیا رفت.^(۳) ذکر این مطلب ضرورت دارد که بعد از حضرت ختم الانبیاء صلی الله علیه و آله عده ای ادعای پیامبری بعد از حضرت را داشتند که مرتد و کافر به سوی جهنم سفر نمودند. از وجود اشرار و خناسان بیمار، جامعه اسلامی آرامش پیدا نکرده و نخواهد کرد و این شرارت ها و طغیان ها علیه اسلام و ارکان مقدس آن همچنان ادامه دارد و نمونه بارز آن نمایش در سه پرده بود که مشتی از افراد بی دین به نام دانشجو در دانشگاه صنعتی امیرکبیر (تهران) دو سال قبل انجام دادند و سرود آیات شیطانی را به صدا درآورده بودند، که در همان لحظه های آغازین همچون تار عنکبوت بدست پیروان امامت از بین رفتند. بر افراد مؤمن لازم است که با اعتقادات و محصولات دینی علیه دشمنان



۱. حاضرالعالم الاسلامی، ج ۲، ص ۱۹۵.

۲. البرهان، ۲۸۱/۱.

۳. تاریخ الشعوب الاسلامیة، ص ۶۴۰.

دین و منافقین به ظاهر مسلمان همیشه در حال قیام و جهاد باشند.

یک سوال و جواب درباره حضرت مهدی علیه السلام

سوال این است که چگونه حضرت علیه السلام تا به حال بیش از ۱۱۵۵ سال عمر کرده و آثار طبیعی او را پیر ننموده است؟

ج: طولانی شدن عمر انسان محال عقلی و نقلی نیست بلکه موارد آن فراوان و طول عمر از دیدگاه قرآن و روایات مورد تأیید می باشد. مانند جریان صعود چهار پیامبر علیهم السلام که به صورت زنده در آسمان از شرامت هایشان به خدا پناه بردند و زنده می باشند همچون عیسی، الیاس، ادریس و خضر علیهم السلام. سخن دیگر آن که هرگاه اراده خداوند بر چیزی تعلق بگیرد آن چیز بی اثر می شود مثل گلستان شدن آتش بر ابراهیم خلیل علیه السلام که قرآن می فرماید: ﴿قَلْنَا يَنْأُرُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ﴾^(۱) آن گونه که آتش بر ابراهیم علیه السلام سرد و بی اثر شد، گذشت زمان بر حضرت قائم علیه السلام به فرمان خداوند نیز بی اثر و او همیشه جوان خواهد بود، چقدر جالب و روشن جریان طول عمر بیش از ۹۵۰ ساله نوح علیه السلام را قرآن در سوره عنکبوت آیه ۱۴ بیان می کند و همچنان داستان اصحاب کهف پاسخ و پیامی از طرف قرآن است که طول عمر به قدرت الهی بسیار مسأله قدیمی و ریشه ای می باشد و هرگاه



خداوند بخواهد عوامل و اثرات طبیعی بی اثر می شود. از این رو امام زمان علیه السلام طبق بیان روایات در هنگام قیام و ظهور جوان و گذشت زمان ها بر آن وجود مقدس اثر گذار نخواهد بود. و این که امام زمان علیه السلام چرا ظاهر نمی شود، یا چرا این قدر طول عمر خداوند به او عنایت فرموده است، از مطالب فوق جوابش مشخص می گردد، اگر بگوییم چرا امام این قدر عمر طولانی داشته و دارد این سؤال درباره نوح علیه السلام و اصحاب کهف و... نیز قابل طرح و تکرار است.

لَا أَدْرِي وَ لَا نَعْلَمُ بهترین پاسخ برای هزاران مجهول و نشان بندگی می باشد.

علی رغم تبیین و تشریح مقام حضرت قائم علیه السلام در تفسیر صد و بیست آیه و سخنان صد و بیست و چهار هزار پیامبر و امامان علیهم السلام دوازده گانه، رهبران مذاهب مختلف جهان از بدو ظهور مکتب شان در پیرامون چگونگی قیام و غیاب امام زمان علیه السلام با اختلاف نظرهایی که دارند، فراوان سخن گفتند و به این مسأله اعتقاد داشتند، گر چه اعتقاد اکثر شان برخلاف معیارهای مقدس می باشد، ما در این جا فهرست وار به کتابهایی که نامهای حضرت مهدی علیه السلام را ذکر کرده اند اشاره می کنیم.



اسامی مقدس امام زمان علیه السلام در کتب مذاهب ملل جهان

بنام صاحب <small>علیه السلام</small>	۱- در صحف ابراهیم <small>علیه السلام</small>
بنام قائم <small>علیه السلام</small>	۲- در زبور داوود <small>علیه السلام</small>
بنام قید مو	۳- در تورات به لغت توکوم
بنام ماشع	۴- در تورات عبری
بنام مهمید آخر	۵- در انجیل
بنام سروش یزد	۶- در زمزم زردشت
بنام بهرام	۷- در السیاق زند و بازند
بنام بنده یزدان	۸- در زند و بازند
بنام لندیطارا (لندیطارا)	۹- در هزار نامه هندیان
بنام شما خیل	۱۰- در ارماتس
بنام خواراند	۱۱- در جاویدان
بنام خُجسته	۱۲- در فرنگیان
بنام فیروز	۱۳- در کتاب شعیای نبی
بنام خسرو	۱۴- در کتاب محسوس
بنام میزان الحق	۱۵- در کتاب اتزی پیغمبر
بنام پروین	۱۶- در برزین آذر فارسیان
بنام فردوس الاکبر	۱۷- در قبروس رومیان
بنام بقیة الله	۱۸- در دهر
بنام تسلی دهنده و روح راستی	۱۹- در انجیل یوحنا
بنام قائم <small>علیه السلام</small> *	۲۰- در کتاب دانیال

شناختی از حضرت مهدی علیه السلام در قرآن و روایات

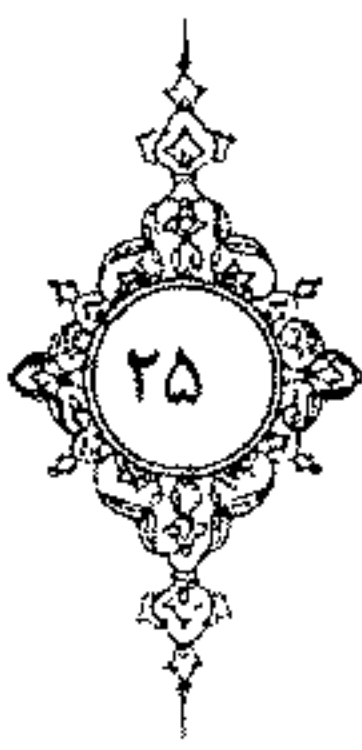


* اقوال ائمه علیهم السلام ج ۲، ص ۳۲۹ (به صورت گلچین).

اعتقاد مقدس و نامقدس شیعه درباره مهدی علیه السلام

در بین شیعیان فرقه‌های مختلف مانند فرقه اسماعیلیه زیدیه و... با اعتقادات مختلف وجود دارند و در بین شیعیان اثنا عشری (۱۲ امامی) با دیگر فرقه‌های شیعه دو اعتقاد و دیدگاه درباره مهدویت مطرح می‌باشد. یکی مقدس و دیگری نامقدس. اعتقاد مقدس اکثر شیعیان جهان را تحت پوشش خود قرار داده است، با این بیان که ما باید قبل از ظهور و قیام حجت علیه السلام با تمام وجود و توان علیه ظلم و فساد مبارزه کنیم، تا زمینه ظهور حضرت علیه السلام فراهم گردد و در این مبارزه شهادت را طبق بیان آیات و احادیث ائمه معصومین علیهم السلام بعد از عصمت بالاترین درجه و کمال انسانی می‌دانیم و در انجام این کار مقدس، امدادهای غیبی را از جانب خداوند و ائمه معصومین علیهم السلام در جنگ‌های دفاعی شیعه شاهد بوده و هستیم، زیرا امام معصوم علیه السلام از کارهای ما مطلع و شاهد آن می‌باشد. و به عبارت دیگر دوام جهانیان به وجود و الطاف امامان علیهم السلام بستگی دارد و پیامبر صلی الله علیه و آله در این باره می‌فرمایند: اهل بیت من برای اهل زمین امان می‌باشند، اگر اهل بیت من نبودند اهل زمین از بین می‌رفتند. (۱) و نیز حضرت صلی الله علیه و آله می‌فرمایند: دوام و بقای این دین (دین خدا) به دوازده امیر (دوازده امام) از قریش بستگی دارد و اگر آنان نباشند زمین

شناختی از حضرت مهدی علیه السلام در قرآن و روایات

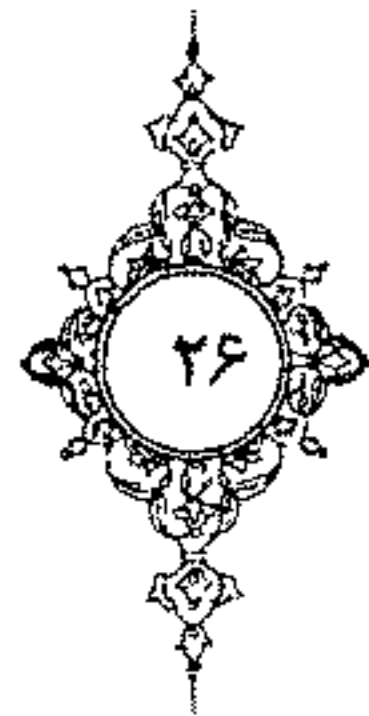


۱. ذخائر العقبی، ص ۱۷، و کنز العمال ج ۶، ص ۱۱۶.

اهل خود را فرو می برد. (۱)

این اعتقاد مقدس پشتوانه قرآنی و روایی [بی شمار] دارد و همچنین ما سرمایه ای مقدس و روح پرور در زیارات ائمه معصومین علیهم السلام داریم که در این جا جهت اثبات ادعا به فرازهای متن زیارت مطلقه حضرت امام حسین علیه السلام اشاره می کنیم.

﴿وَبِكُمْ تُنْبِتُ الْأَرْضُ أَشْجَارَهَا وَبِكُمْ تُخْرِجُ الْأَرْضُ ثَمَارَهَا وَبِكُمْ تُنَزِّلُ السَّمَاءُ قَطْرَهَا وَرِزْقَهَا وَبِكُمْ تُسَبِّحُ الْأَرْضُ الَّتِي تَحْمِلُ أَبْدَانَكُمْ...﴾ به خاطر شما اهل بیت پیامبر صلی الله علیه و آله زمین ثمراتش را خارج و برای موجودات زنده آماده می کند و به خاطر بدن های شما زمین خدا را سجده و اطاعت می نماید و... اما اعتقاد نامقدس در مقابل ما از طرف دیگر فرقه های شیعه در بستر تاریخ و افکار جمعی وجود دارد، با این بیان که آنها می گویند: قبل از ظهور و قیام حجت ما حق نداریم پرچم دفاع برداریم یا به عبارت دیگر ما نباید امر به معروف و نهی از منکر کنیم، چون این کار ما سبب تأخیر امر فرج می شود و تا جهان را کاملاً کفر و فساد فرا نگیرد، امام علیه السلام ظهور نخواهد کرد، که این عقیده هیچ گونه مدرک و ملاک شرعی ندارد.



ارکان و ظایف شیعه در زمان غیبت

چون ما خود را منتظر قیام حجت علیه السلام می دانیم، باید شرایط

۱. منتخب الاثر، ص ۲۷، به نقل از کشف الاسرار.

لازم را کسب یا حفظ نماییم که به ارکان آن اشاره می‌کنیم:

الف: اولین شرط لازم جهت فرج و ظهور حضرت علیه السلام اطاعت خداوند و درخواست ظهور مولا از خدا می‌باشد، چون بدون بندگی خدا رسیدن به سعادت واقعی و عنایات ائمه معصومین علیهم السلام غیر ممکن است کما این که خالق جهان می‌فرماید: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾^(۱) ما جن و انس را نیافریدیم مگر این که مرا به یکتایی پرستش کنند.

ب: دومین شرط لازم در زمان غیبت پیروی از ائمه معصومین علیهم السلام است که لزوم و وجوب آن را ما از زبان روایت بیان کردیم.

ج: سومین شرط انتظار، آن است که اشخاص منتظر خودشان و جامعه را برای حضور و ظهور امام علیه السلام آماده کنند. از باب مثال کسی که به حج و یا زیارت ائمه معصومین علیهم السلام، در عتبات عالیات، یا به هر نوع مسافرت که فرض کنید رفته باشد، بازماندگان او در انتظار آمدن او و تهیه کردن امکانات استقبال از او می‌باشند، ما که به عنوان شیعه و پیروی حضرات ائمه معصومین علیهم السلام و منتظر انقلاب امام زمان علیه السلام هستیم، بار سنگینی را بر دوش داریم. معنای واقعی انتظار آماده شدن و آماده کردن امکانات معنوی و مادی است، انتظار باور شور آور، انتظار تحقق وعده‌های الهی، انتظار باریدن باران رحمت بر مزارع دل‌های داغدار و بی‌قرار، انتظار



نجات از تاریکی‌ها و بدبختی‌ها و زشتی‌ها، انتظار حاکمیت
آخرین سفیر هدایت در زمین و رسیدن به ساعات چه بسا بهای
سنگین می‌طلبد.

د: دیگر از وظایف منتظران، دعا، گریه، صدقه و هنگام ذکر
نام قائم علیه السلام قیام کردن، هدیه ثواب اعمال صالحه مانند: نماز،
قرائت قرآن، اهتمام به اداء حقوق امام علیه السلام، حج نیابتی از
طرف حضرت، تجدید بیعت با او در تمام ایام عمر، تقیه از
دشمنان، توبه حقیقی از گناه، امر به معروف و نهی از منکر،
توجه به همه دعاها بخصوص دعای ندبه و زیارت جامعه و...
از شروط انتظار مقدس می‌باشد.

اتصال قطره با اقیانوس

بعد از نماز جماعت صبح روز چهارشنبه ۱۵ ماه مبارک
رمضان (۱۳۷۴ هجری شمسی) در مسجد حضرت موسی بن
جعفر علیه السلام شهرستان پاکدشت و همچنین بعد از نماز جماعت
ظهرین در همان مسجد کلاس احکام و قرآن داشتم در صبح
روز مذکور بعد از نماز جماعت در کلاس قرآن عده‌ای از
بچه‌ها شلوغ کاری کرده، کلاس را کاملاً به هم زدند، خادم
مسجد عمو حیدر و همسرش پا پیش گذاشته بچه‌ها را از
مسجد بیرون کردند، اما بچه‌ها از درب دیگری با داد و فریاد
داخل می‌شدند، علت این شلوغی آن بود که با سوء استفاده
از نبود بزرگترها چندتا نااهل بچه‌ها را به طرف خودشان



جذب کرده بودند. بنده جز نصیحت و احساس شرمندگی شدید در پیشگاه صاحب خانه (خدا) حرفی دیگر نداشتم. خیلی ناراحت و خسته به مدرسه علمیه جعفریه برگشتم و توسل به ائمه معصومین علیهم السلام پیدا کردم، در عالم رؤیا دیدم که با عیالم به طرف بیابان می رویم و مردم مشغول کار و برخی مشغول گوش دادن نوارهای خلاف عفت بودند، ما همچنان طی طریق می کردیم، ناگهان در آن بیابان شخصی از پشت سرم به من سلام کرد و بعد از احوالپرسی دو نامه به من داد. دیدم که این نامه ها به خط عربی نوشته شده و دو سوره آخر جزء سی ام قرآن است (که در لحظه بیداری هر دو سوره برایم معلوم بود) بعد از مطالعه هر دو نامه از آن شخص پرسیدم که آقا این نامه ها را چه کسی برای بنده فرستاده است؟ او گفت: مگر از مهر و امضاء نمی شناسی؟ حضرت مهدی «عجل الله تعالی فرجه الشریف» این دو نامه را برای شما نوشته و سفارش فرموده اند که: یکی از نامه ها برای خودت و دیگری برای عیالت می باشد، آری او ادامه داد: حضرت تأکید نموده اند که این دو نامه را همیشه به همراه داشته باشید. نتیجه: بعد از جریان مذکور با این که امکانات و آمادگی، حتی فکر رفتن به قم را نداشتیم ولی امر مهاجرت ما در همجواری کریمه اهل بیت حضرت بی بی معصومه علیها السلام به صورت امداد الهی و الطاف حضرت مهدی علیه السلام فراهم شد، تمام یا اکثر مشکلات در این باره حل گردید الحمد لله اما مورد عینی



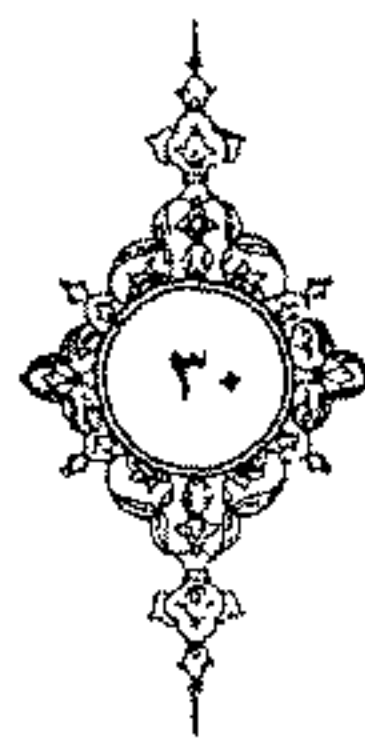
تفسیر این خواب درباره عیالم آن شد که بدون هیچ گونه تصمیم قبلی ایشان از همه درس‌ها حتی دروس حوزه دینی به صورت موقت دست برداشته و مشغول حفظ کل قرآن کریم گردیده، نزدیک است که ده جزء قرآن را حفظ کند و آن چه را که حضرت علیه السلام به خودم عنایت فرموده و تحقق پیدا کرده است جان و همه هستی‌ام در مقابل آن خیلی ناچیز است.

الطاف امامان علیهم السلام برای همه جهان

گرچه امامان علیهم السلام در هر لحظه زندگی برای ما شیعیان به صورت خاص و برای عموم اهل زمین به صورت عام عنایاتی داشته و دارند، ولی گاهی این عنایات به صورت الهام و درس سعادت در زندگی ما ظهور پیدا می‌کند، تا برای فرد مورد لطف و افراد دیگر روشن‌تر گردد و دیگران در فکر ارتباط معنوی بیشتر با اهل الله باشند.

حقیقت رؤیاها

قال رسول الله صلی الله علیه و آله: «مَنْ رَأَى فَقَدْ رَأَى، لِأَنَّ الشَّيْطَانَ لَا يَتَمَثَّلُ فِي صُورَتِي، وَلَا فِي صُورَةِ أَحَدٍ مِنْ أَوْصِيَائِي وَلَا فِي صُورَةِ أَحَدٍ مِنْ شِيعَتِهِمْ»^(۱) هر که من، یا اوصیای الهی و یا شیعیان ما را خواب ببیند، آن خواب و رؤیا صادق است، زیرا شیطان نمی‌تواند مثل من، مثل اولیاء الهی و شیعیان ما خود را در خواب ظاهر کند.



۱. جامع الاخبار و مجمع البحرين، ج ۲، ص ۱۲۱.

شناختی از حضرت مهدی علیه السلام در تفسیر آیات

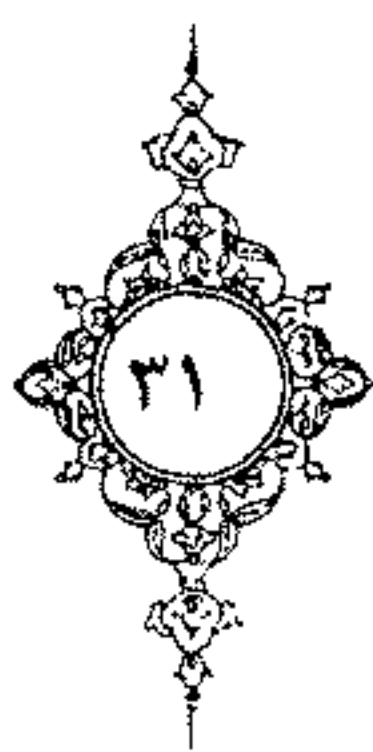
یک ﴿الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ﴾ (سوره بقره آیات ۲ و ۳) پرهیزگاران کسانی هستند که به غیب ایمان آورند و نماز برپا دارند و از نعمتهای که به آنان روزی دادیم انفاق کنند

تأویل: قال الامام الصادق علیه السلام ﴿الْمُتَّقُونَ شِيعَةَ عَلِيِّ علیه السلام وَالْغَيْبُ فَهُوَ الْحُجَّةُ (الْغَايِبُ) وَهَاشِدُ ذَلِكَ ذَلِكَ قَوْلُهُ تَعَالَى: وَيَقُولُونَ لَوْ لَا أَنْزَلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِّن رَّبِّهِ فَقُلْ إِنَّمَا الْغَيْبُ لِلَّهِ فَانْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ﴾^۱ (سوره یونس آیه ۲۰)

حضرت علیه السلام فرمودند: متقیان شیعیان علی علیه السلام هستند و غیب همان حجت غائب علیه السلام است، و شاهد آن فرموده خداوند است که کافران گویند: چرا آیتی از پروردگارش بر او (پیامبر) نازل نمی شود، پس بگو همانا غیب مخصوص خداست، منتظر باشید که ما نیز از منتظران هستیم.

دو ﴿فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ، أَيْنَ مَا تَكُونُوا يَأْتِ بِكُمْ اللَّهُ جَمِيعاً﴾ (سوره بقره آیه ۱۴۸) پس به کارهای نیک سبقت و پیشی بگیرید، هر کجا باشید، خداوند همه شما را خواهد آورد.

علی بن ابراهیم در تفسیرش گوید: که حضرت ابوجعفر (امام باقر) علیه السلام فرمود: قسم به خدا قائم علیه السلام را در حالی می نگرم که به حجرالاسود تکیه زده، پس حق خویش را از خداوند می خواهد، آن گاه می گوید: ای مردم (یا اهل العالم)



هر کس درباره خداوند با من مُحَاجَّه (بحث) کند پس بداند که من نزدیک‌ترین افراد به خداوند هستم! ای مردم هر کس درباره حضرات آدم، نوح، ابراهیم، موسی، عیسی و رسول خدا محمد صلی الله علیه و آله با من مُحَاجَّه و بحث کند، منم نزدیک‌ترین افراد به آنها، ای مردم هر آن که درباره کتاب خدا با من احتجاج کند، پس منم نزدیک‌ترین کسان به کتاب خداوند. او به مقام ابراهیم علیه السلام رفته و بعد از اقامه دو رکعت نماز حشر را از خدا طلب می‌کند. (۱) تأویل: «فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ» امام صادق علیه السلام می‌فرماید: «الْخَيْرَاتُ الْوِلَايَةُ وَقَوْلُهُ تَعَالَى: أَيُّهَا تَكُونُوا يَأْتِ بِكُمْ اللَّهُ جَمِيعاً» «أَصْحَابَ الْقَائِمِ علیه السلام» «الثَّلَاثَاءُ وَ الْبِضْعَةُ عَشَرَ رَجُلًا» (۲) امام می‌فرماید: سبقت گرفتن به سوی خیر ولایت ائمه معصومین علیهم السلام و قیام قائم علیه السلام می‌باشد. مرحوم محمد بن یعقوب کلینی رحمه الله از علی بن ابراهیم و... نقل می‌کند که ابو خالد کابلی از امام صادق و آن حضرت از امام باقر علیه السلام روایت کرده، درباره فرموده خدای سبحان که: هر کجا باشید خداوند همه شما را خواهد آورد، منظور آیه اصحاب حضرت قائم آل محمد صلی الله علیه و آله می‌باشد، که ۳۱۳ نفر اصحاب حضرت هستند و نیز او در حدیث دیگری می‌فرماید: به خدا سوگند امت معدوده ایشانند، که همچون ابرهای پاییزی پی در پی در یک ساعت جمع خواهند شد.



(۱) تفسیر ابراهیم قمی رحمه الله ج ۲، ص ۲۰۵.

(۲) روضه کافی، ص ۳۱۳.

مشخصات اصحاب حضرت مهدی در سخنان امام علی علیه السلام

«عَنْ أَبِي بَصِيرٍ، عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عليه السلام قَالَ قُلْتُ جُعِلْتُ فِدَاكَ هَلْ كَانَ أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عليه السلام يَعْلَمُ أَصْحَابَ الْقَائِمِ كَمَا كَانَ يَعْلَمُ عِدَّتَهُمْ؟ قَالَ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ عليه السلام حَدَّثَنِي أَبِي قَالَ: وَاللَّهِ لَقَدْ كَانَ يَعْرِفُهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ، وَ أَسْمَاءِ آبَائِهِمْ، وَ قَبَائِلِهِمْ (وَ خَلَائِلِهِمْ رَجُلًا فَرَجُلًا) وَ مَوَاضِعَ مَنَازِلِهِمْ، وَ مَرَاتِبِهِمْ، فَكُلَّمَا عَرَفَهُ أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عليه السلام (فَقَدْ) عَرَفَهُ الْحَسَنُ عليه السلام وَ كُلَّمَا عَرَفَهُ الْحَسَنُ فَقَدْ عَرَفَهُ (صَارَ عِلْمُهُ) إِلَى الْحُسَيْنِ وَ كُلَّمَا عَرَفَهُ الْحُسَيْنُ فَقَدْ عَرَفَهُ إِلَى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ وَ كُلَّمَا عَلِمَهُ عَلِيُّ بْنُ الْحُسَيْنِ فَقَدْ ضَارَ عِلْمُهُ إِلَى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ وَ كُلَّمَا عَلِمَهُ مُحَمَّدُ بْنُ عَلِيٍّ فَقَدْ عَلِمَهُ وَ عَرَفَهُ صَاحِبُكُمْ «قَائِمُ عليه السلام» نَفْسَهُ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ. قُلْتُ جُعِلْتُ فِدَاكَ: أَخْبِرْنِي بِعَدَدِهِمْ وَ بُلْدَانِهِمْ وَ مَوَاضِعِهِمْ. فَقَالَ عليه السلام إِذَا كَانَ يَوْمُ الْجُمُعَةِ بَعْدَ الصَّلَاةِ فَأَتِنِي. فَذَلِكَ ثَلَاثُمِائَةٌ وَ ثَلَاثَةٌ عَشَرَ رَجُلًا، بَعْدَ أَهْلِ بَدْرٍ، يَجْمَعُهُمُ اللَّهُ إِلَى مَكَّةَ فِي لَيْلَةٍ وَاحِدَةٍ وَ هِيَ لَيْلَةُ الْجُمُعَةِ فَيَتَوَفَّوْنَ فِي صَبِيحَتِهَا إِلَى الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ» (۱) ابوبصیر از امام صادق علیه السلام نقل می کند که عرضه داشتیم. فدایت گردهم آیا امیرالمؤمنین علیه السلام اصحاب قائم علیه السلام را می شناخت همچنان که شما آنان را می شناسید. حضرت علیه السلام فرمودند: پدرم به من خبر داد و فرمود: به خدا سوگند او یاران حضرت مهدی علیه السلام را با اسامی پدران و قبائلشان و همسرانشان یک به یک می شناخت و منزلگاهها و مراتبشان را می دانست و هر چه را



(۱) این روایت را ابوبصیر از امام صادق علیه السلام ایشان از امام علی علیه السلام و ایشان از حضرت محمد بن عبدالله ختم الانبیاء صلی الله علیه و آله نقل کردند.

امیرالمؤمنین علیه السلام می دانست امام حسن علیه السلام نیز آن را می شناخت و هر چه را امام حسن علیه السلام می شناخت، امام حسین علیه السلام هم آن را می شناخت و هر چه را امام حسین علیه السلام می شناخت، علی بن الحسین علیه السلام آن را می دانست، و هر چه را علی بن الحسین علیه السلام می دانست به محمد بن علی علیه السلام انتقال یافت و هر چه را محمد بن علی علیه السلام می دانست صاحب شما [قائم علیه السلام] آن را شناخت و دانست. ابوبصیر رضی الله عنه گوید: عرض کردم فدایت شوم تعداد آنان، شهرها و جایگاه‌هایشان را برایم بفرما، حضرت فرمودند: روز جمعه شود بعد از نماز نزد من آی. چون روز جمعه شد به خدمت آن حضرت رفتم، حضرت فرمود: ای ابوبصیر به جهت آن سؤالی که کرده بودی آمدی؟ گفتم آری فدایت شوم، فرمود تو آن را حفظ نخواهی کرد، پس آن بزرگوار به مردی که در مجلس بود فرمود: برای ابوبصیر بنویس. این است آنچه رسول خدا صلی الله علیه و آله آن را به امیرالمؤمنین علیه السلام املاء فرمود و آن را نزد او به ودیعت سپرد، بعد از تفصیلی حضرت می فرماید: آنها سیصد و سیزده مرد هستند به شمار اهل بدر، خداوند در یک شب ایشان را در مکه جمع خواهد کرد، و آن شب جمعه است، پس صبح آن شب همه آنها در مسجد الحرام خواهند بود.



اسامی اصحاب حضرت مهدی در سخنان امام صادق علیه السلام
 هَإِنَّ الصَّادِقَ علیه السلام سَمَّا أَصْحَابَ الْقَائِمِ علیه السلام لِأَبِي بَصِيرٍ رضی الله عنه.

فَقَالَ أَمَّا الَّذِي فِي طَارِئِدِ الشَّرْقِيِّ بِنْدَارَيْنِ أَحْمَدِ بْنِ سَبَكَةَ يُدْعَى
بِازَانَ وَهُوَ السِّيَاحُ الْمُرَابِطُ

وَ مِنْ أَهْلِ الشَّامِ: رَجُلَيْنِ يُقَالُ لِهَذَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ الصَّبَاحِ وَ يُوسُفُ
بْنُ جَزِيَا (صَرِيَا) فَيُوسُفُ عَطَّارٌ مِنْ أَهْلِ دَمَشَقٍ. وَ إِبْرَاهِيمُ
قَصَابٌ مِنْ قَرِيئَةِ صَوَيْقَانَ.

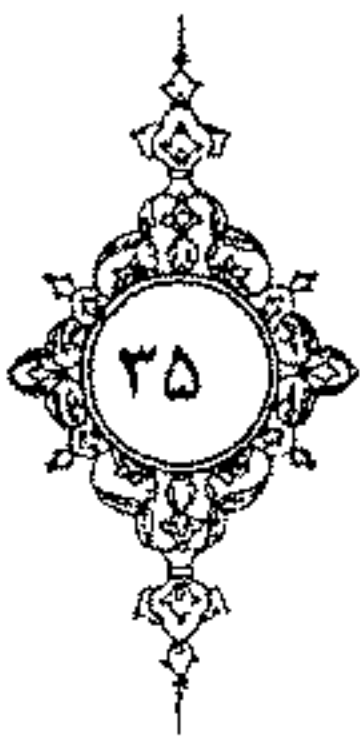
﴿ وَ مِنْ الصَّامِغَانِ: أَحْمَدُ بْنُ عُمَرَ الْخِطَّاطِ مِنْ سَكْنَةِ بَزِيغٍ وَ عَلِيُّ
بْنِ عَبْدِ الصَّمَدِ التَّاجِرِ مِنْ سَكْنَةِ الْبِحَارَيْنِ ﴾.

وَ مِنْ أَهْلِ السَّرَافِ: سَلَمُ الْكَوْسَجِ الْبَزَازِ مِنْ سَكْنَةِ الْبَاعِ، وَ
خَالِدُ بْنُ سَعِيدِ بْنِ كَرِيمِ (الدَّهْقَانِ) وَ الْكَلْبُ النَّاهِدُ وَ الْكَلَيْبُ
الشَّاهِدُ مِنْ دَانِشَاهِ.

وَ مِنْ مَرُورُودٍ: جَعْفَرُ انْشَاهِ (الشَّاهِ) الدَّقَّاقِ وَ جُوزِ مَوْلى
الْخَصِيبِ.

وَ مِنْ مَرُورِ اثْنَا عَشَرَ رَجُلًا: وَ هُمْ بِنْدَارَيْنِ الْخَلِيلِ الْعَطَّارُ،
وَ مُحَمَّدُ بْنُ عُمَرَ الصَّيْدَانِي، وَ عَرِيبُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ كَامِلٍ، وَ مَوْلى
قَحْطَبَةَ (قَحْطَبُ)، وَ سَعْدُ الرَّومِي، وَ ضَالِحُ بْنُ الدَّجَالِ (الرَّحَالِ)
وَ مُعَاذُ بْنُ هَانِي، وَ كَرْدُوسُ الْأَزْدِي، وَ دَهْمِيُّ بْنُ جَابِرِ بْنِ حَمِيدٍ، وَ طَاشِفُ
بْنِ عَلِيٍّ الْقَاجَانِي، وَ قَرْعَانُ بْنُ صَوَيْدٍ، وَ جَابِرُ بْنُ عَلِيٍّ الْأَحْمَرِ
وَ جَوْشَبُ بْنُ جَرِيرٍ.

وَ مِنْ بِيْرُوتِ تِسْعَةِ رَجَالٍ: زِيَادُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَانِ بْنِ حَجْدَبِ،
وَ الْعَبَّاسُ بْنُ الْفَضْلِ بْنِ قَارِبِ، وَ إِسْحَاقُ بْنُ سُلَيْمَانَ الْخِطَّاطِ، وَ عَلِيُّ بْنُ
خَالِدِ، وَ سَلَامُ بْنُ سُلَيْمِ بْنِ الْفُرَاتِ الْبِرَّازِ، وَ مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَانِ
بْنِ عَلِيٍّ وَ جَرِيرُ بْنُ رُسْتَمِ بْنِ سَعْدِ الْكَيْشَاتِي، وَ حَرْبُ بْنُ ضَالِحِ،



وَعِمَارَةُ بْنُ عُمَرَ.

وَمِنْ طُوسٍ أَرْبَعَةٌ رِجَالٍ: شَهْرَدُ بْنُ حَمْرَانَ، وَمُوسَى بْنُ مَهْدِيٍّ،
وَسُلَيْمَانُ بْنُ طَلِيغَةَ، وَمِنْ الْوَادِ (وَكَانَ الْوَادِ مَوْضِعَ قَبْرِ الرَّضَاءِ عليه السلام)
عَلِيُّ بْنُ السَّنْدِيِّ الصَّيْرِيَّ فِي.

و من الغاريات: هو شاكِرُ بْنُ حَمْرَةَ وَ عَلِيُّ بْنُ كَلْثُومٍ مِنْ سَكَنَةِ

[تدعى باب الجبل]

وَمِنْ الطَّالِقَانِ: أَرْبَعَةٌ وَعِشْرُونَ رَجُلًا: الْمَعْرُوفُ بِابْنِ الرَّازِيِّ
الْجَبَلِيِّ، وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَيْرٍ، وَابْرَاهِيمُ بْنُ عَمْرٍو، وَسَهْلُ بْنُ رِزْقِ اللَّهِ،
وَ جَبْرِئِيلُ الْخَدَّادُ، وَ عَلِيُّ بْنُ أَبِي عَلِيٍّ الْوَرَّاقُ وَ عِبَادَةُ بْنُ جُمُهورَ
وَمُحَمَّدُ بْنُ جَيْهَادَ، وَ زَكَرِيَّا بْنُ حَسْبَةَ، وَبَهْرَامُ بْنُ سَرَحٍ وَ جَمِيلُ بْنُ غَامِرِ
بْنِ خَالِدٍ، وَ خَالِدٌ وَ كَثِيرٌ مَوْلَى جَرِيرٍ وَ عَبْدِ اللَّهِ بْنُ قُرْطِ بْنِ سَلَامٍ،
وَ قَزَارَةُ بْنُ بَهْرَامٍ، وَ مَعَاذُ بْنُ سَالِمِ بْنِ خَلِيدِ التَّمَّارِ، وَ حَمِيدُ بْنُ إِبْرَاهِيمِ بْنِ
جُمُعَةَ الْقَزَّازِ، وَ عَقَبَةُ بْنُ وَفَنَةَ بْنِ الرَّبِيعِ وَ حَمْرَةُ بْنُ الْعَبَّاسِ بْنِ جُنَادَةَ
[مِنْ دَارِ الرَّزْقِ] وَ كَائِنُ بْنُ جُنَيْدِ الصَّايِغِ وَ عَلْقَمَةُ بْنُ مُدْرَكٍ وَ
مَرَوَانَ بْنَ جَمِيلِ بْنِ دَرْقَا وَ ظُهُورِ مَوْلَى زَرَارَةَ بْنِ إِبْرَاهِيمٍ وَ جُمُهورِ بْنِ
الْحُسَيْنِ الزَّجَّاجِ، وَ رِيَّاشُ بْنُ سَعْدِ بْنِ نَعِيمٍ.

وَ مِنْ سَجِسْتَانَ: الْخَلِيلُ بْنُ نَصْرِ بْنِ أَهْلِ زَنْجٍ، وَ تَرَكَ بْنُ شَبَّهٍ، وَ
إِبْرَاهِيمُ بْنُ عَلِيٍّ.

وَ مِنْ غُورٍ: ثَمَانِيَّةٌ رِجَالٍ: مَجِيعُ بْنُ جَرْبُوزٍ، وَ شَاهِدُ بْنُ بَسْنَدَارٍ وَ
دَاوُدُ بْنُ جَرِيرٍ وَ خَالِدُ بْنُ عَيْسَى، وَ زِيَادُ بْنُ صَالِحٍ، وَ مُوسَى بْنُ دَاوُدَ،
وَ عَرَفُ الطَّوِيلِ، وَ ابْنُ كُرْدٍ.

وَ مِنْ نَيْسَابُورٍ: ثَمَانِيَّةٌ عَشَرَ رَجُلًا: سَمْعَانُ بْنُ فَاخِرٍ، وَ أَبُو لُبَابَةَ بْنُ



مُدْرَكٌ، وَابْرَاهِيمُ بْنُ يُوسُفَ الْقَصِيرُ، وَ مَالِكُ بْنُ حَرْبُ بْنُ سَكِينٍ،
وَزُرُودُ بْنُ سُوكَنَ، وَ يَحْيَى بْنُ خَالِدٍ، وَ مَعَادُ بْنُ جَبْرَائِيلَ، وَ أَحْمَدُ بْنُ
عُمَرَ بْنِ نَعْرَةَ، وَ عَيْسَى بْنُ مُوسَى السَّوَّاقِ، وَ يَزِيدُ بْنُ دُرُوسَتَ، وَ
مُحَمَّدُ بْنُ حَمَّادِ بْنِ شَيْثَ، وَ جَعْفَرُ بْنُ طَرْخَانَ، وَ عَلَانُ مَاهَوِيَّةَ، وَ أَبُو
مَرِيْمَ، عُمَرُو وَ وَبْنِ عُمَيْرِ بْنِ مُطَّرَفَ، وَ بُلَيْلُ بْنُ وَ هَائِلِ وَ مَرْدِيَّارَ.

وَ مِنْ هَرَاتِ اثْنِي عَشَرَ رَجُلًا: سَعِيدُ بْنُ عُثْمَانَ الْوَرَّاقِ وَ مَا
سَحْرَبِنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ نَبِيلٍ وَ سَمْعَانُ الْقَصَّابِ، وَ هَارُونُ بْنُ عِمْرَانَ،
صَالِحُ بْنُ جَرِيرٍ وَ الْمَارِكُ بْنُ مَعْمَرِ بْنِ خَالِدٍ، عَبْدُ الْأَعْلَى، اِبْرَاهِيمُ بْنُ
عَبْدِهِ، نَزَلُ بْنُ جَزْمٍ، صَالِحُ بْنُ هَيْثَمَ، وَ آدَمُ بْنُ عَلِيٍّ وَ خَالِدُ الْقَوَّاسِ.
وَ مِنْ أَهْلِ بُوْسَبِخِ أَرْبَعَةُ رِجَالٍ: ظَاهِرُ بْنُ عُمَرَ بْنِ طَاهِرِ (الْمَعْرُوفِ
بِالْأَصْلَحِ)، وَ طَلْحَةُ بْنُ طَلْحَةَ السَّائِحِ، وَ الْحَسَنُ بْنُ الْحَسَنِ بْنِ مِسْمَارِ،
وَ عُمَرُ بْنُ عَمْرِو بْنِ هِشَامِ.

وَ مِنْ الرِّمِّ سَبْعَةُ رِجَالٍ: إِسْرَائِيلُ الْقَطَّانِ، وَ عَلِيُّ بْنُ جَعْفَرِ بْنِ
حَوَازِرَ، وَ عُثْمَانُ بْنُ عَلِيٍّ بْنِ دُرُوسَتَ، وَ مُسْكَانُ بْنُ جَبَلَةَ بْنِ مَقَاتِلَ،
وَ كُرْدُ بْنُ شَيْبَانَ، وَ حَمْدَانُ بْنُ كَرَّ، وَ سَلْمَانَ بْنُ الدَّيْلَمِيِّ.

وَ مِنْ طَبْرِسْتَانَ أَرْبَعَةُ رِجَالٍ: خُوشَادُ بْنُ كُرْدَمَ، وَ بَهْرَامُ بْنُ عَلِيٍّ،
وَ الْعَبَّاسُ بْنُ هَاشِمِ، وَ عَبْدِ اللَّهِ بْنُ يَحْيَى.

وَ مِنْ قُمَّ ثَمَانِيَّةَ عَشَرَ رَجُلًا: غَسَّانُ بْنُ مُحَمَّدِ غَسَّانِ، وَ عَلِيُّ بْنُ
أَحْمَدَ بْنِ مَرَّةَ بْنِ نَعِيمِ، يَعْقُوبُ بْنُ بَلَالٍ وَ عِمْرَانُ بْنُ خَالِدِ بْنِ كَلِيبِ،
وَ سَهْلُ بْنُ عَلِيٍّ بْنِ ضَاعِدَ، وَ عَبْدِ الْعَظِيمِ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ الشَّاهِ وَ حَسَكَةَ
بْنَ هَاشِمِ بْنِ الدَّائِيَّةِ، وَ الْأَخْوَصُ بْنُ مُحَمَّدِ إِسْمَاعِيلِ بْنِ نَعِيمِ بْنِ
ظَرِيفِ، وَ بُلَيْلُ بْنُ مَالِكِ، سَعْدُ بْنُ طَلْحَةَ بْنِ جَعْفَرِ وَ أَحْمَدُ بْنُ جَرِيرِ،



وَمُوسَىٰ بْنِ عِمْرَانَ بْنِ لَاحِقٍ، وَالْعَبَّاسُ بْنُ زَمْرَانَ سُلَيْمٍ، وَالْحَرَيْدِيُّ بْنُ
بِشْرِ بْنِ بَشِيرٍ، وَمَرْزُوقُ بْنُ عَلَابَةَ بْنِ جَرِيرٍ (الْمَعْرُوفُ بِابْنِ رَأْسِ
الزَّقِ)، وَالصَّقَرِيُّ بْنُ إِسْحَاقِ بْنِ إِبْرَاهِيمَ وَكَامِلُ بْنُ هُشَامٍ.
وَمِنْ قَوْمِ مِيسَ: رَجُلَانِ: مُحَمَّدُ بْنُ أَحْمَدَ بْنِ أَبِي الشَّعْبِ وَ عَلَاءُ بْنُ
حَمَوِيهِ بْنِ صَدَقَةَ [مِنْ قَرْيَةِ الْخَرْقَانَ].

وَمِنْ جُرْجَانَ: اثْنَا عَشَرَ رَجُلًا: أَحْمَدُ بْنُ هِرْقِدِيٍّ عَبْدُ اللَّهِ، وَ
زُرَّارَةُ بْنُ جَعْفَرٍ، وَالْحُسَيْنُ بْنُ عَلِيِّ بْنِ مَطَرٍ، وَ حَمِيدُ بْنُ نَافِعٍ، وَ مُحَمَّدُ
بْنُ خَالِدِ بْنِ مَرْزُوقِ بْنِ حَوْتَةَ وَ عَلَاءُ بْنُ حَمِيدِ بْنِ جَعْفَرِ بْنِ عَبْدِ، وَابْرَاهِيمُ
بْنُ إِسْحَاقِ بْنِ عَمْرٍو، وَ عَلِيُّ بْنُ عَلْقَمَةَ بْنِ عَمْرٍو، وَ سَلْمَانَ بْنُ
يَعْقُوبَ، وَ الْعُرْيَانُ بْنُ الْحُقَّانِ الْمَلَقَّبِ بِحَالِ رَوْتِ، وَ شَعْبَةَ بْنُ عَلِيٍّ،
وَمُوسَىٰ بْنِ كُرْدَوِيهِ.

وَمِنْ مُوقَانَ رَجُلٌ: وَهُوَ عُبَيْدُ اللَّهِ بْنُ مُحَمَّدِ بْنِ مَاجُورِ.
وَمِنْ السَّنَدِ رَجُلَانِ، شَبَابُ بْنُ الْعَبَّاسِ بْنِ مُحَمَّدٍ وَنَظْرُ بْنُ مَنصُورِ
يُعْرَفُ بِنَافِشَتِ.

وَمِنْ هَمْدَانَ أَرْبَعَةُ رِجَالٍ، هَارُونُ بْنُ عِمْرَانَ بْنِ خَالِدِ،
وَ طَيْفُورُ بْنُ مُحَمَّدِ بْنِ طَيْفُورِ، وَابَانُ بْنُ مُحَمَّدِ بْنِ الضَّحَّاكِ، وَ عِتَابُ بْنُ
مَالِكِ بْنِ جُمُهورِ.

وَمِنْ جَارُوانِ ثَلَاثَةُ رِجَالٍ: كُرْدِ بْنِ حُنَيْفِ، وَ عَاصِمُ بْنُ خَلِيلِ
الْحِطَّاطِ، وَ زِيَادُ بْنُ رَزِينِ.

وَمِنْ الشُّورَى رَجُلٌ: لَقِيْطُ بْنُ الْفُرَاتِ. وَ مِنْ أَهْلِ الْخِلَاطِ: وَ هَبُ
بْنُ حَرْنَيْدِ بْنِ سَرُوِيْنِ.

وَمِنْ تَقْلَيْسَ خَمْسَةُ رِجَالٍ: جَحْدُ بْنُ الرِّيْتِ، وَ هَانِيُّ الْعَطَارِدِيِّ،



وَجَوَادُ بْنُ بَدْرٍ، وَسَلِيمُ بْنُ وَحِيدٍ، وَالْفَضْلُ بْنُ عُمَيْرٍ.

وَمِنْ بَابِ الْأَبْوَابِ: جَعْفَرُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ.

وَمِنْ سِنَجَارِ أَرْبَعَةِ رِجَالٍ: عَبِيدُ اللَّهِ بْنُ زُرَيْقٍ، وَشَحْمُ بْنُ مَطَرٍ،

وَهَبَةُ اللَّهِ بْنُ زُرَيْقٍ بْنُ صَدَقَةَ وَهَبَلُ بْنُ كَامِلٍ.

وَمِنْ قَالِي قِلَا: لَا كَرْدُوسُ بْنُ جَابِرٍ. وَ مِنْ سَمَيْسَاطٍ: مُوسَى بْنُ

زُرْقَانَ.

وَمِنْ نَصِيبَيْنِ رَجُلَانِ: دَاوُدُ بْنُ الْمُحِقِّ وَخَامِدُ ضَا حِبِّ الْبَوَارِي.

وَ مِنْ الْمَوْصِلِ: رَجُلٌ يُقَالُ لَهُ سُلَيْمَانُ بْنُ صُبَيْحٍ مِنَ الْقَرْيَةِ

الْحَدِيثَةِ، وَ مِنْ يَلْمُورِقِ رَجُلَانِ: يُقَالُ لِهَآ يَا وَصْنَا بْنُ سَعْدِ بْنِ

السَّحِيرِ، وَ أَحْمَدُ بْنُ حَمِيدِ بْنِ سُوَارٍ.

وَ مِنْ بَلَدِ رَجُلٍ: يُقَالُ لَهُ بُورُ بْنُ زَايِدَةَ بْنِ ثُورَانَ.

وَ مِنْ الرُّهَا: رَجُلٌ يُقَالُ لَهُ كَامِلُ بْنُ عَفِيرٍ.

وَ مِنْ حَرَانَ: زَكَرِيَّا السَّعْدِيُّ.

وَ مِنْ التَّرَافِعَةِ ثَلَاثَةُ رِجَالٍ: أَحْمَدُ بْنُ سُلَيْمَانَ بْنِ سُلَيْمٍ، وَتَوْفَلُ بْنُ

عَمَرَ وَآشَعْتُ بْنُ مَالٍ.

وَ مِنْ الرَّابِعَةِ: عِيَاضُ بْنُ غَاصِمِ بْنِ سَمُرَةَ بْنِ جَحْشِشٍ، وَ مَلِيحُ بْنُ

أَسْعَدٍ.

وَ مِنْ حَلَبِ أَرْبَعَةُ رِجَالٍ: يُونُسُ بْنُ يُسُفٍ، وَ حَمِيدُ بْنُ قَيْسِ بْنِ

مَسْحِيمٍ، وَ سَهَيْمُ بْنُ مُدْرِكِ بْنِ عَلِي بْنِ حَرْبِ بْنِ صَالِحٍ وَ مَهْدِيُّ بْنُ

هِنْدِ بْنِ عَطَارِدٍ.

وَ مِنْ دَمَشَقِ ثَلَاثَةُ رِجَالٍ: نَوْحُ بْنُ جَرِيرٍ، وَ شُعَيْبُ بْنُ مُوسَى وَ

حُجْرُ بْنُ عَبِيدِ اللَّهِ الْفَزَارِيُّ.



وَمِنْ فَلَاسْطِینَ: سُوَیْدُ بْنُ یَحْیَی، وَ مِنْ بَعْلَبَک: الْمَنْزَلُ بْنُ عِمْرَانَ.
 وَ مِنْ الطَّبْرِیَّةِ: مُعَاذُ بْنُ مُعَاذٍ، وَ مِنْ یَافَا: ضَالِحُ بْنُ هُرُونَ.
 وَ مِنْ قَوْمِ مَس: رِیَابُ بْنُ جَلْدَةَ وَ الْجَلِیلُ بْنُ السَّیِّدِ.
 وَ مِنْ تَئِیس: یُونُسُ بْنُ الصَّقْرِ، وَ أَحْمَدُ بْنُ مُسْلِمِ بْنِ مُسْلِمِ.
 وَ مِنْ دَمِیَاطَ: عَلِيُّ بْنُ زَائِدَةَ. وَ مِنْ أَسْوَارٍ: حَمَّادُ بْنُ جَمْهُورٍ.
 وَ مِنْ الْفُسْطَاطِ أَرْبَعَةُ رِجَالٍ: نَصْرُ بْنُ الْحَوَّاسِ، وَ عَلِيُّ بْنُ مَوْسَى
 الْفَزَارِيُّ، وَ اِبْرَاهِیمُ بْنُ صَفِیرَةَ، وَ یَحْیَی بْنُ نَعِیمِ.
 وَ مِنْ الْقَیْرَوَانَ: عَلِيُّ بْنُ مَوْسَى بْنِ الشَّیْخِ، وَ عَنَبْرَةُ بْنُ قُرْطَةَ.
 وَ مِنْ بَاغَةَ: شَرْحَبِیلُ السَّعْدِی
 وَ مِنْ تَلِیس: عَلِيُّ بْنُ مَعَاذٍ.
 وَ مِنْ بَالِس: حَمَامُ بْنُ الْفَرَاتِ
 وَ مِنْ صَنْعَاءَ: الْفِیَاضُ بْنُ ضَرَارِ بْنِ ثُرَوَانَ، وَ مَیْسَرَةَ بْنُ عَنَدَرِ بْنِ
 الْمُبَارَکِ.

وَ مِنْ مَازَنَ: عَبْدُ الْکَرِیمِ بْنُ عَنَدَرِ.
 وَ مِنْ طَرَابُلُسَ: ذُو النُّورِ بْنِ عَبْدَةَ بْنِ عَلَقَمَةَ.
 وَ مِنْ اِیْلَةَ رَجُلَانِ: یَحْتِی بْنُ بُدَیْلِ، وَ حَوَاشَةَ بْنُ الْفَضْلِ.
 وَ مِنْ وَادِی الْقُرَى: الْحَرَبِيُّ الذَّرْقَانِ.
 وَ مِنْ خَیْبَرَ: رَجُلٌ یُقَالُ لَهُ سَلْمَانَ بْنُ دَاوُودَ.
 وَ مِنْ زَبْدَارَ: طَلْحَةُ بْنُ سَعِیدِ بْنِ بَهْرَامِ.
 وَ مِنْ الْجَارِ: الْحَارِثُ بْنُ مَیْمُونِ.
 وَ مِنْ الْمَدِیْنَةِ رَجُلَانِ: حَمْرَةُ بْنُ طَاهِرٍ وَ شَرْحَبِیلُ بْنُ جَمِیلِ.
 وَ مِنْ الزَّیْدَةَ: حَمَّادُ بْنُ مُحَمَّدِ بْنِ أَبِي نَصْرِ



وَمِنَ الْكُوفَةِ أَرْبَعَةٌ عَشَرَ رَجُلًا: رُبَيْعَةُ بْنُ عَلِيٍّ بْنِ ضَالِحٍ، وَتَمِيمُ بْنُ
الْعَبَّاسِ بْنِ أَسَدٍ، وَالْعَصْرَمُ بْنُ عَيْسَى، وَمِطْرَفُ بْنُ عُمَرَ الْكِنْدِيِّ،
وَهَارُونَ بْنُ ضَالِحِ بْنِ مَيْثَمٍ وَوَكَايَا بْنُ سَعْدٍ وَ مُحَمَّدُ بْنُ رَوَايَةَ،
وَالْحَرُوفُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ سَأْسَانَ وَعَوْدَةُ الْأَعْلَمِ وَخَالِدُ بْنُ عَبْدِ
الْقُدُّوسِ، وَإِبْرَاهِيمُ بْنُ مَسْعُودِ بْنِ عَبْدِ الْحَمِيدِ، وَيُكَيْرُ بْنُ سَعْدِ بْنِ
خَالِدٍ، وَأَحْمَدُ بْنُ رِيحَانَ بْنِ حَارِثٍ وَغَرْتُ الْأَهْدَانِي.

وَمِنَ الْقَلْزَمِ: الرَّحْبَةُ بْنُ عَمْرٍو، وَ شَيْبُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ.
وَمِنَ الْحَيْرَةِ: بَكْرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ الْوَاحِدِ. وَمِنْ كُورْثَا: حَفْصُ
بْنِ مَرْوَانَ.

وَمِنْ طَاهِي: الْجَيَّابُ بْنُ سَعْدٍ، وَضَالِحُ بْنُ طَيْفُورِ. وَمِنَ الْأَهْوَازِ:
عَيْسَى بْنُ تَمَّامٍ وَجَعْفَرُ بْنُ سَعِيدِ الضَّرِيرِ، يَعُودُ بَصِيرًا.
وَمِنَ السَّلَمِ: عَلْقَمَةُ بْنُ إِبْرَاهِيمِ.
وَمِنْ إِصْطَخْرَ: الْمُتَوَكَّلُ بْنُ عُبَيْدِ اللَّهِ، وَهَشَامُ بْنُ فَاخِرِ.
وَمِنْ مَوْلِيَانِ: حَيْدَرُ بْنُ إِبْرَاهِيمِ.
وَمِنَ النَّيْلِ: شَاكِرُ بْنُ عَبْدِهِ.
وَمِنْ قَنْدَايِلِ: عَمْرُؤُ بْنُ فَرْوَه.

وَمِنَ الْمَدَائِنِ، ثَمَانِيَةٌ (نَفَرٍ) الْأَخَوَيْنِ الصَّالِحَيْنِ مُحَمَّدٌ وَ أَحْمَدُ ابْنِ
الْمُنْدَرِ، وَمَيْمُونُ بْنُ الْحَارِثِ، وَمُعَاذُ بْنُ عَلِيٍّ بْنِ مَعْرُوفِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ،
وَالْحَارِسُ بْنُ سَعِيدِ، وَزُهَيْرُ بْنُ طَلْحَةَ، وَنَصْرُ وَ مَنْصُورُ.
وَمِنْ عُكْبَرَا: زَائِدَةُ بْنُ هَبَةَ.

وَمِنْ حَلْوَانَ: مَاهَانُ بْنُ كَبْرٍ، وَ إِبْرَاهِيمُ بْنُ مُحَمَّدِ.
وَمِنَ الْبَصْرَةِ: عَبْدُ الرَّحْمَانَ بْنِ الْأَعْطَفِ بْنِ سَعْدٍ وَأَحْمَدُ بْنُ



مَلِيحٍ وَ حُمَادُ بْنُ جَابِرٍ.

وَ مِنْ أَصْحَابِ الْكَهْفِ: كَمَسَكِينَا وَأَصْحَابُهُ. وَالتَّاجِرَانِ
الْخَارِجَانِ مِنَ أَنْطَاكِيَّةَ: مُوسَى بْنُ عَوْنٍ وَ سَلِيمَانُ بْنُ حُرٍّ وَ غَلَامُهُمَا
الرُّومِي. وَ الْمُسْتَأْمِنَةُ إِلَى الرُّومِ أَحَدَ عَشَرَ رَجُلًا: صَهَيْبُ بْنُ الْعَبَّاسِ،
وَ جَعْفَرُ بْنُ حَلَّالٍ، وَ ضِرَارُ بْنُ سَعِيدٍ، وَ حَمِيدُ الْقُدُوسِ النَّازِي،
وَ الْمُنَادِي، وَ مَالِكُ بْنُ خَلِيدٍ، وَ بُكَيْرُ بْنُ الْحُرِّ، وَ حَبِيبُ بْنُ حَنَّانٍ وَ
جَابِرُ بْنُ سُفْيَانَ وَ النَّازِ لِأَنَّ بَسْرًا نَدِيبَ [وَ هُنَا] جَعْفَرُ بْنُ زَكَرِيَّا
وَ دَانِيَالُ بْنُ دَاوُدَ.

وَ مِنْ مَنَدَرَا، أَرْبَعَةَ رِجَالٍ حُورِيْنَ طَرْحَانَ وَ سَعِيدُ بْنُ عَلِيٍّ وَ شَاهِ
بْنِ بَرْزُخٍ، وَ حُرَّيْنُ جَمِيلٍ.

وَ الْمَفْقُودُ مِنْ مَرْكَبِهِ بِسَلَاهِطٍ: إِسْمُهُ الْمُنْدِرِيُّ زَيْدٌ.

وَ مِنْ سِيرَافٍ أَوْ قِيلَ شِيرَازَ [الْأَشْكُ مِنْ مَسْعَدَةَ] الْحُسَيْنُ بْنُ
عَلْوَانَ. وَ الْهَارِبَانِ إِلَى سِرْوَانِيَّةَ: السَّرِيُّ بْنُ الْأَعْلَبِ، وَ زِيَادَةُ اللَّهِ بْنُ
رِزْقِ اللَّهِ عَقَبَةَ. وَ الْمَتَخَلَّى بِصَقْلِيَّةَ: أَبُو دَاوُدَ الشَّعْشَاعِ. وَ الطَّوَّافُ
لِطَلَبِ الْحَقِّ

وَ مِنْ يَحْتَسِبُ: هُوَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ ضَاعِدِ بْنِ عَقَبَةَ. وَ الْهَارِبُ مِنْ بَلْخِ،
مِنْ عَشِيرَتِهِ أَوْسُ بْنُ مُحَمَّدٍ.

وَ الْمُحْتَجُّ بِكِتَابِ اللَّهِ عَلَى النَّاصِبِ مِنْ سَرَخُسَ: نَجْمُ بْنُ عَقَبَةَ بْنِ
دَاوُدَ.

وَ مِنْ فَرَّغَانَةَ: أَرْدَجَاهُ بْنُ الْوَابِضِ.

وَ مِنْ الْبَرِيَّةِ: صَخْرُ بْنُ عَبْدِ الصَّمَدِ الْقَبَائِلِيِّ، وَ يَزِيدُ بْنُ فَاخِرٍ.



فَذَلِكَ ثَلَاثُمِائَةٌ وَثَلَاثَةٌ عَشَرَ رَجُلًا بَعْدَ أَهْلِ بَدْرٍ (۱)

به همان سند روایت اول که امام صادق علیه السلام اصحاب حضرت قائم علیه السلام را برای ابوبصیر نام برد. حضرت فرمودند: اما آن که در طاز بند شرقی است بندار بن احمد سبکه می باشد، که (بازان) خوانده می شود و اوست سیاح مرابط. و از اهل شام دو مردند که: ایشان را ابراهیم بن صباح و یوسف بن جریا (صریا) گویند، که یوسف از اهل دمشق. و ابراهیم قصاب از روستای صویقان. و از صامغان: احمد بن عمر خیاط از ساکنان بزیغ و علی بن عبدالصمد تاجر از سکنه بحارین. و از اهل سراف مسلم کوسج بزّاز و خالد بن سعید بن کریم (دهقان) و کلب ناهد و کلب شاه از دانشاه.

و از مرورود جعفرانشاه دقاق و جوزمولى خصیب.

و از مرو: دوازده تنند: بندار بن خلیل عطار، محمد بن صیداوی و عریب بن عبد الله بن کامل و سعد رومی، صالح بن دجال (الرحال)، معاذ بن هانی، کردوس ازدی، دهیم بن جابر بن حمید، طاشف بن علی قاجانی، قرعان بن صوید،



۱. منابع: المحجّة، دلائل الامامة، ص ۳۱۴ و سیمای حضرت مهدی علیه السلام در قرآن. (تألیف علامه سید هاشم حسینی بحرانی رحمته الله علیه) یک نسخه خطی این کتاب در کتابخانه آیه الله العظمی آقای مرعشی رحمته الله علیه در قم به شماره ۱۱۵ موجود است، لازم به ذکر آنکه در این کتاب تمام شهرها و روستاهایی که یاران حضرت علیه السلام منسوب به آنجا هستند ذکر شده است و بنده جهت اختصار نیاوردم.

جابر بن علی احمد و جوشب بن جریر.

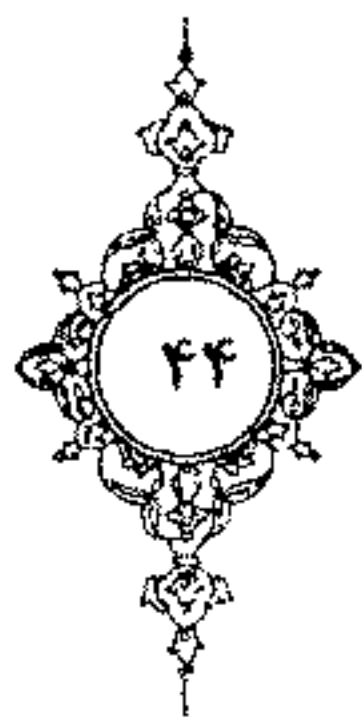
و از بیروت نه مردند: زیاد بن عبدالرحمان بن حجدب، عباس بن فضل بن قارب، اسحاق بن سلیمان خیاط، علی بن خالد، سلام بن سلیم بن فرات بزّاز، محمونه بن عبدالرحمان بن علی، جریر بن رستم بن سعد کیشایی، حرب بن صالح و عمّاره بن عمّار.

و از طوس چهار مردند: شهردین حرمان، موسی بن مهدی، و سلیمان بن طلّیعه و ازواد (جایگاه قبر امام رضا علیه السلام) علی بن السنّدی صیرفی.

و از غاریات: شاکر بن حمزه و علی بن کلثوم، از باب الجبل [دروازه کوه].

و از طالقان بیست و چهار مردند: ابن بزّازی جبلی، عبدالله بن عمیر، ابراهیم بن عمرو، سهل بن رزق الله، جبرئیل بن حدّاد، علی بن ابی علی وراق، عبادة بن جمهور، محمد بن جیهاد، ذکر یابن حسبه، بهرام بن سرح، جمیل بن عامر بن خالد و کثیر مولی جریر و عبدالله بن قرط بن سلام و فزازه بن بهرام، معاذ بن سالم بن خلیل تمّار، حمید بن ابراهیم بن جمعه قزّاز، عقبه بن فتنه بن ربیع، حمزة بن عباس بن جناده. از دارالرزق و کائن بن جنید صایغ، علقمة بن مدرک، مروان بن جمیل بن ذرقا، ظهور مولی زراره بن ابراهیم، جمهور بن الحسین زجاج، و ریّاش بن سعد بن نعیم.

و از سجستان: خلیل بن نصر، [از اهل زنگبار] و ترک بن



شبه و ابراهیم بن علی هستند.

وازغور^(۱) هشت مردند: مجیع بن جربوز، شاهد بن بدار، داود بن جریر، خالد بن عیسی، زیاد بن صالح، موسی بن داوود، عرف بن طویل، و ابن کرد.

از نیشابور هجده مردند: سمعان بن فاخر، ابو لبابة بن مدرک، ابراهیم بن یوسف قصیر و مالک بن حرب بن سکین و زرود بن سوکن، یحیی بن خالد و معاد بن جبرائیل و احمد بن عمر بن نغره و عیسی بن موسی سواق، یزید بن درست، محمد بن حماد بن شیث، جعفر بن طرخان، علان ماهویه، ابو مریم، عمر بن عمیر، مطرف بن بلیل، هائل و مردیار.

و از هرات دوازده مردند: سعید بن عثمان وراق، ما سحر بن عبدالله بن بنیل [معروف به غلام کندی]، سمعان قصاب، هارون بن عمران، صالح بن جریر، صالح بن مارک بن معمر بن خالد، عبد الاعلی، ابراهیم بن عبده، نزل بن جزم، آدم بن علی و خالد قوأس. و از اهل بوسبخ چهار مردند: ظاهر بن عمر بن طاهر [معروف به اصلع] و طلحة بن طلحة سائح، حسن بن مسمار و عمر و بن هشام.

وازری هفت مردند: اسرائیل قطان، علی بن جعفر بن حوادر، عثمان بن علی بن درخت، مسکان بن جبلة بن مقاتل، کرد بن شیبان، حمدان بن گرو و سلیمان بن دیلمی.



(۱) غور - شهری بین هرات و غزنی از شهرهای افغانستان می باشد. [معجم البلدان].

و از طبرستان چهار مردند: خاشاد بن کردم، بهرام بن علی، عباس بن هاشم و عبدالله بن یحیی.

و از قم هجده مردند: غسان بن محمد غسان، علی بن احمد و مرّة بن نعیم، یعقوب بن بلال، عمران بن خالد بن کلیب، سهل بن علی بن صاعد، عبدالعظیم بن عبدالله بن شاه، و حسکه بن هاشم بن دایة، آخوص بن محمد، اسماعیل بن نعیم بن ظریف، بلیل بن مالک، سعد بن طلحه و جعفر بن احمد بن جریر، موسی بن عمران بن لاحق، عباس بن زمر بن سلیم، حرید بن بشر بن بشیر، مروان بن علابه بن جریر [معروف به ابن رأس الرّق]، صقر بن اسحاق بن ابراهیم و کامل بن هشام.

و از قومس دو مردند: محمد بن احمد بن ابی الشعب و علاء بن حمویة بن صدقه [از قریة خرقان].

و از گرگان دوازده مردند: احمد بن هرقد بن عبدالله، زرارة بن جعفر، حسین بن علی بن مطر، حمید بن نافع، محمد بن خالد بن مرّ بن حوته، علاء بن حمید بن جعفر بن عبد، ابراهیم بن اسحاق بن عمرو، علی بن علقمة بن عمرو، سلمان بن یعقوب، عریان بن خفّان ملقب به حال روت، شعبة بن علی و موسی بن کردویه.

و از موقان: عبیدالله بن محمد بن ماجور است.

و از سند دو مردند: شباب بن عباس بن محمد و نظر بن منصور [معروف به نافشت].



و از همدان چهار مردند: هارون بن عمران بن خالد، طیفور بن محمد بن طیفور، ابان بن محمد بن ضحاک و عتاب بن مالک بن جمهور.

و از جاروان سه مردند: کرد بن حنیف، عاصم بن خلیل خیاط، و زیاد بن رزین.

و از شوری یک مرد: لقیط بن فرات است.

و از اهل خلاط: وهب بن حرنید بن سروین.

و از تفلیس پنج مردند: جحد بن الزيت، هانی عطاردی،

جواد بن بدر، سلیم بن وحید و فضل بن عمیر.

و از باب الابواب: جعفر بن عبدالرحمان.

و از سنجار چهار مردند: عبیدالله بن رزیک، شحم بن مطر،

وهبة الله بن زرین بن صدقه و وهب بن کامل.

و از قالی قلا: لاکردوس بن جابر.

و از سُمیساط: موسی بن زرقان است.

و از نصیبین دو مردند: داود بن المحق و حامد صاحب

البواری.

و از موصل: مردی که او را سلیمان بن صبیح گویند.

[از روستای الحدیثه].

و از یلمورق دو مردند: یا و صنا بن سعد بن سحیر و احمد

بن حمید سوار.

و از بلد: مردی که او را زایده بن ثوران می خوانند.

و از رها: مردی که او را کامل بن عفیر گویند.



و از حرّان: زکریّا بن سعدی. و از ترافعه سه مردند: احمد بن سلیمان بن سلیم، نوفل بن عمر و اشعث بن مال.
و از رابعه: عیاض بن عاصم بن سمرة بن جحش و ملیح بن اسعد.

و از حلب چهار مرد: یونس بن یوسف، حمید بن قیس، مسحیم بن سهیم بن مدرک بن علی بن حرب بن صالح و مهدی بن هند بن عطارد هستند.

و از دمشق سه مرد: نوح بن جریر، شعیب بن موسی و حجر بن عبیدالله فزاری.

و از فلسطین: سوید بن یحیی. و از بعلبک: منزل بن عمران. و از طبریه: معاذ بن معاذ. و از یافا: صالح بن هارون.
و از قومس: ریاب بن جلده و جلیل بن سید.

و از تئیس: یونس بن الصقر و احمد بن مسلم بن مسلم.
و از دمیاط: علی بن زائد و از اسوار: حمّاد بن جمهور.

و از فسطاط چهار مردند: نصر بن الحوّاس، علی بن موسی فزاری، ابراهیم بن صفیر و یحیی بن نعیم. و از قیروان: علی بن موسی بن الشیخ و عنبره بن قرطه و از باغة: شرحبیل سعدی.
و از تلبیس: علی بن معاذ. و از بالس: حمام بن فرات.

و از صنعاء: فیاض بن ضرار بن ثروان و میسرة بن غندر بن مبارک و از مازن: عبدالکریم بن عندر.

و از طرابلس: ذوالنورین عبدة بن علقمه.

و از ایله دو مردند: یحیی بن بدیل و حواشة بن الفضل.



و از وادی القری: حرّ بن ذرقان. و از خیبر: مردی که او را سلمان بن داوود خوانند. و از زیدار: طلحة بن سعید بن بهرام. و از جار: حارث بن میمون.

و از مدینه دو مردند: حمزة بن طاهر و شرحبیل جمیل. و از زیده: حماد بن ابی نصر.

و از کوفه چهارده نفر: ربیعة بن علی بن صالح، تمیم بن عباس بن اسد و عصم بن عیسی و مطرف بن عمر کندی، هارون بن صالح بن میثم، و کایان سعد، محمد بن روایه، حروف بن عبدالله بن ساسان، عودة اعلم، خالد بن عبدالقدّوس، ابراهیم بن مسعود بن عبدالحمید، بکیر بن سعد بن خالد و احمد بن ریحان بن حارث و غرث اهدانی هستند.

و از قلزم: رحبة بن عمرو و شیب بن عبدالله و از حیره بکر بن عبدالله بن عبد الواحد. و از کورثا: حفص بن مروان. و از طاهی: جباب بن ضریر و صالح بن طیفور. و از اهواز: عیسی بن تمام، جعفر بن سعید [نابینایی که بینا خواهد شد]. از سلم: علقمة بن ابراهیم. و از اصطخر: متوکل بن عبیدالله و هشام بن فاخر و از مولیان حیدر بن ابراهیم. و از نیل: شاکر بن عبده. و از قندایل: عمرو بن فروه می باشند.

و از مدائن: هشت نفرند: دو تا برادران صالح، محمد و احمد فرزندان مندر و میمون بن حارث، معاذ بن علی بن عبدالله، حارس بن سعید، زهیر بن طلحه، نصر و منصور.



و از عکبرا: زائده بن هبه.

و از حلوان: ماهان بن کتبر و ابراهیم بن محمد. و از بصره:
عبدالرحمان بن اعطف بن سعد، احمد بن ملیح، و حماد بن
جابر. و از اصحاب کهف: کمسکمینا و یارانش می باشند. و آن
دو تاجر که از انطاکیه بیرون روند: موسی بن عون و سلیمان
بن حر و غلام رومی ایشان هستند.

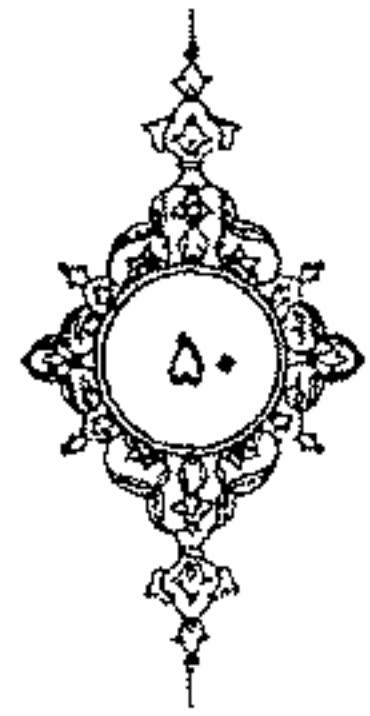
و پناهندگان به روم یازده مردند: صهیب بن عباس، جعفر
بن حلال، ضرار بن سعید، حمید قدّوس نازی، منادی، مالک
بن خلید، بکیر بن حر، حبیب بن حنان، جابر بن سفیان و دو
تن که در سر اندیب رحل اقامت افکنند! جعفر بن زکریا و
دانیال بن داوود.

و از مندرا چهار مردند: حورین طرحان، سعید بن علی،
شاه بن بزرح، و حرّ بن جمیل. و آنکه در سلاط از روی
مرکبش مفقود شود نامش: منذر بن زید است.

و از سیراف - (یا شیراز) حسین بن علوان و آن دو تن که به
سروانیه گریزند: سری بن اغلب و زیاده الله بن رزق الله عقبه.
و آن که در صقلیه رحل اقامت افکند: ابو داوود و شعشاع.
و از یخشب: عبدالله بن صاعد بن عقبه.

و آن که از بلخ: از بین عشیره اش فرار می کند: اوس بن
محمد و آن که به وسیله کتاب خدا بر ناصبی احتجاج می کند
از سرخس نجم بن عقبه بن داوود است.

و از فرغانه: دجاه بن و ابص. و از بریه: صخر بن عبدالصمد



قبایلی و یزید بن فاخر هستند. که اینها سیصد و سیزده نفرند
به شمار (مجاهدان) اهل بدر.

شناختی از حضرت مهدی علیه السلام در قرآن و روایات

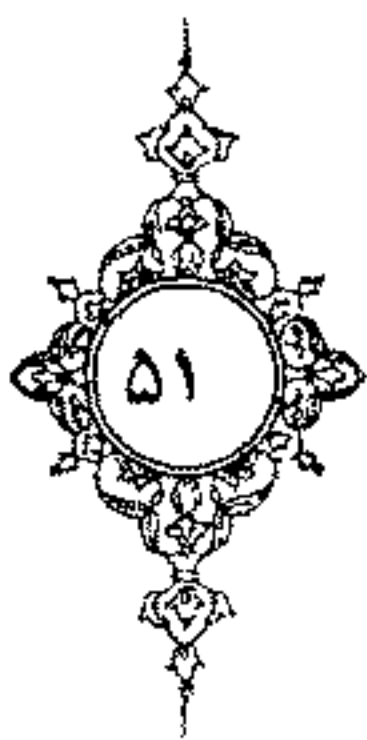
آیا به غیر از ۳۱۳ نفر یاورانی دیگر برای حضرت قائم علیه السلام نیست؟
سؤال فوق را ابو بصیر از حضرت امام صادق علیه السلام کرده
است که عین جواب آن را ما در این جا نقل می‌کنیم.

﴿قُلْتُ جُعِلْتُ فِدَاكَ لَيْسَ عَلَى الْأَرْضِ يَوْمَئِذٍ مُؤْمِنٌ غَيْرُهُمْ؟﴾
قال عليه السلام: بلى و لكن هذه التي يخرج الله فيها القائم عليه السلام وهم النجباء
والقضاة والحكام والفقهاء في الدين يمسح بطونهم وظهورهم فلا
يشتبه عليهم حكمهم. (۱)

ابو بصیر گوید: عرضه داشتم: فدایت گردم آیا در هنگام ظهور
قائم علیه السلام جز آنها (۳۱۳ نفر) هیچ مؤمنی برای باری حضرت قائم علیه السلام
روی زمین نیست؟ امام فرمود: چرا ولی این ها جمعیتی هستند که با
پیدایششان خداوند حضرت قائم علیه السلام را ظاهر خواهد کرد. و اینان
نجباء، قضات، حکام و فقهای در دین می‌باشند، دلها و پشتهایشان
مسح می‌گردد، پس هیچ حکمی برایشان مشتبّه نخواهد شد.

صفات خاص اصحاب حضرت مهدی علیه السلام

﴿إِذَا قَامَ الْقَائِمُ عليه السلام يَأْمُرُ اللَّهُ الْمَلَائِكَةَ بِالسَّلَامِ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ
وَالْجُلُوسِ مَعَهُمْ فِي مَجَالِسِهِمْ، فَإِذَا أَرَادَ وَاحِدٌ حَاجَةً أَرْسَلَ الْقَائِمُ عليه السلام
مِنْ بَعْضِ الْمَلَائِكَةِ، أَنْ يَحْمِلَهُ، فَيَحْمِلُهُ الْمَلِكُ حَتَّى يَأْتِيَ الْقَائِمُ عليه السلام
بِتَقْضِي حَاجَتَهُ، ثُمَّ يَرُدُّهُ، وَمِنْ الْمُؤْمِنِينَ مَنْ يَسِيرُ فِي السَّحَابِ وَمِنْهُمْ



(۱) المحجة و سیمای مهدی علیه السلام در قرآن صفحه ۶۹.

يَطِيرُ مَعَ الْمَلَائِكَةِ، وَ مِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي مَعَ الْمَلَائِكَةِ مَشِيًّا وَ مِنْهُمْ مَنْ
 يَسْبِقُ الْمَلَائِكَةَ وَ مِنْهُمْ مَنْ يَتَخَاكُمُ الْمَلَائِكَةُ إِلَيْهِ وَ الْمُؤْمِنُ أَكْرَمُ عَلَى
 اللَّهِ مِنَ الْمَلَائِكَةِ وَ مِنْهُمْ مَنْ يَصِيرُهُ الْقَائِمُ عليه السلام قَاضِيًا بَيْنَ مِائَةِ أَلْفٍ
 مِنَ الْمَلَائِكَةِ ^(۱) محمد بن فضیل از امام رضا علیه السلام روایت کرده
 که حضرت فرمودند: زمانی که قائم علیه السلام ظهور کند، خدا به
 فرشتگان فرمان میدهد که: بر مؤمنین درود فرستند و در
 انجمن‌ها و مجالس آنان همنشین گردند و اگر یکی از مؤمنین
 نیازمند شود، قائم علیه السلام برخی از فرشتگان را خدمت او
 می‌فرستند، تا نیاز او را بر طرف سازد، و سپس او را بر
 می‌گرداند و بعضی از مؤمنان با ابر حرکت می‌کنند، برخی با
 فرشتگان پرواز می‌نمایند و عده‌ای همراه با فرشتگان گام بر
 می‌دارند و مؤمنین از برخی فرشتگان جلو می‌افتند، فرشتگان
 نزد برخی از مؤمنین شکایت نموده و داوری می‌خواهند.

مؤمن در نزد خدا ارزشمندتر از فرشته هست و امام علیه السلام
 برخی از مؤمنین را میان صد هزار فرشته حاکم و داور قرار می‌دهند.
اصحاب خاص حضرت علیه السلام چگونه از فرشتگان برترند؟

جواب این سؤال از نظر قرآن و روایات صدها مورد
 می‌باشد و ما به نقل حدیثی معتبر از امام صادق علیه السلام در این
 باره اکتفا می‌کنیم که حضرت می‌فرمایند:

﴿الْمُؤْمِنُ أَشَدُّ مِنْ زُبْرِ الْحَدِيدِ، إِنَّ زُبْرَ الْحَدِيدِ، إِذَا دَخَلَ النَّارَ يُغَيَّرُ



وَإِنَّ الْمُؤْمِنَ لَوْ قُتِلَ ثُمَّ نُشِرَ، ثُمَّ قُتِلَ، لَمْ يَتَغَيَّرْ قَلْبُهُ» (۱)

از نظر امام صادق علیه السلام مؤمن از پاره‌های آهن قوی‌تر است، زیرا آهن اگر در آتش قرار گیرد، دگرگون می‌شود ولی مؤمن اگر کشته شود و دوباره زنده گردد، باز کشته شود قلب و ایمان او در راه خدا ثابت می‌باشد. طبق بیان احادیث یاران حضرت علیه السلام برتر از ملائکه و از کامل‌ترین مؤمنین هستند.

(نمونه‌های عینی مصداق کلام امام علیه السلام در جنگهای صدر اسلام مثل جریان شهادت عمّار، یاسر و مادر او و یاران ابا عبدالله الحسین علیه السلام و... مثل خورشید برای جهان اسلام روشن می‌باشد و این راه مقدس همچنان برای مؤمنان ادامه خواهد داشت، تا با قیام مهدی علیه السلام عدل جهان گستر در سطح گیتی به ارمغان آید. (ان شاء الله)

گر عمر من وفا نکند تا وصال تو

هنگام مرگ خاک تأسف بسر کنم

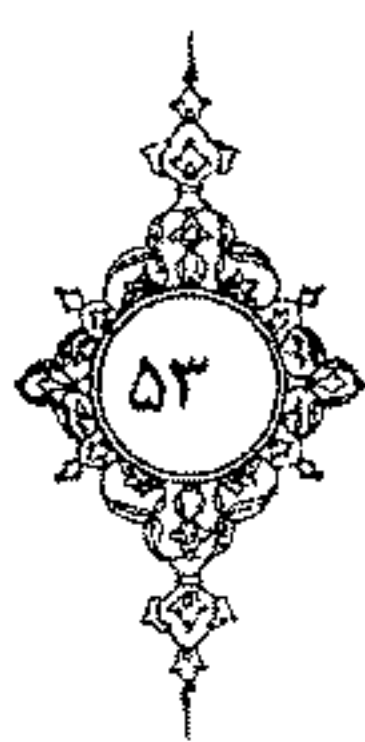
سه: سوره بقره آیه ۱۵۵ ﴿وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِّنَ الْخَوْفِ

وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِّنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ﴾.

والبته شما را به چیزی از ترس و گرسنگی و کمبودی در اموال و خطر جانها و ثمرات می‌آزماییم. مژده ده (ای پیامبر) از آن هنگام صبرکنندگان را.

تأویل: عن ابي عبد الله جعفر بن محمد علیه السلام، و لنبلونكم... و

نَقْصٍ مِّنَ الْأَمْوَالِ فَسَادِ التَّجَارَاتِ وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ عِنْدَ ذَلِكَ



بِخُرُوجِ الْقَائِمِ عليه السلام (۱) محمد بن مسلم از حضرت امام جعفر بن محمد عليه السلام این روایت را نقل کرده که حضرت فرمودند: همانا قبل از ظهور حضرت قائم عليه السلام علامتها و (مشکلاتی) هست که از سوی خداوند امتحان مؤمنین می باشد. مانند گرسنگی، کمبود در اموال و فساد در تجارت و کم شدن برکات و قتل ها... قبل از قیام حضرت از موارد مذکور در روایت می باشد. از آن هنگام مرده بده صبرکنندگان را که قیام قائم عليه السلام نزدیک است.

چهار: سوره آل عمران آیه ۸۳.

﴿وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ﴾ و هر که در آسمانها و زمین است، خواه و ناخواه مطیع خدا شود و همه به سوی او رجوع خواهند کرد.

اقرار جهانیان به وحدانیت خدا در هنگام ظهور حضرت عليه السلام

تأویل و تفسیر: ﴿قَالَ سَمِعْتُ أَبَا عَبْدِ اللَّهِ عليه السلام يَقُولُ: (وَلَهُ أَسْلَمَ ...﴾ قَالَ: إِذَا قَامَ الْقَائِمُ عليه السلام لَا تَبْقَى أَرْضٌ إِلَّا نُودِيَ فِيهَا بِشَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ. (۲)

عیاشی از رفاعه بن موسی آورده، گوید: شنیدم امام صادق عليه السلام می فرمود: هر که در آسمانها و زمین است خواه و ناخواه مطیع خدا شود و هر گاه قائم عليه السلام ما بپاخیزد هیچ سرزمینی باقی نماند مگر این که گواهی به لا اله الا الله و



(۱) کتاب الغیبه، ص ۱۳۲ و کتاب سیمای مهدی عليه السلام در قرآن، ص ۹۱.

(۲) تفسیر عیاشی، جلد ۱، صفحه ۱۸۳.

محمد رسول الله ﷺ در آن ندا گردد.

بنج: سوره آل عمران آیه ۲۰۰.

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَصْبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴾

ای کسانی که ایمان آورده‌اید، صبر کنید و یکدیگر را به صبر وادارید و مرابطه نمائید، تقوی و خدا ترسی را پیشه سازید، باشد که رستگار شوید.

تأویل و تفسیر: ﴿عن ابی جعفر محمد بن علی الباقر علیه السلام فی قوله (عزوجل) یا ایها الذین آمنوا اصبروا و... علی أداء الفرائض وصابروا عدوكم ورابطوا امامکم المنتظر علیه السلام ^(۱)﴾ ابو جعفر محمد بن علی [امام باقر علیه السلام] درباره فرموده خدای (عزوجل) می فرماید: ای کسانی که ایمان آورده‌اید، صبر کنید برای ادای فرایض و با دشمنان پایداری نمائید و با امامتان (که انتظار می کشید) مرابطه و دوستی نمائید.

شش: سوره نساء آیه ۴۷.

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ آمِنُوا بِمَا نَزَّلْنَا مُصَدِّقًا لِمَا مَعَكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَطْمِسَ وُجُوهًا فَنَرُدَّهَا عَلَىٰ أَدْبَارِهَا ﴾ ای کسانی که کتاب آسمانی برایتان آمده، ایمان آورید به آنچه فرو فرستادیم [بر پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم] که تصدیق کننده کتابهای



(۱) سیمای مهدی علیه السلام در قرآن ص ۹۸.

شماست، پیش از آنکه بر چهره‌های آنان خط بطلان کشیم و آنها را با پشته‌هایشان واژگون سازیم.

تأویل و تفسیر: ﴿الآیة یا أئمة الذین و... قال الصادق علیه السلام: وَالْقَائِمُ علیه السلام یَوْمَئِذٍ بِمَكَّةَ قَدْ أَسْنَدَ ظَهْرَهُ إِلَى الْبَيْتِ الْحَرَامِ، مُسْتَجِیرًا بِهِ فِیْئَادِیَ یا أئمة النَّاسِ، إِنَّا نَسْتَنْصِرُ اللَّهَ، فَمَنْ أَجَابَنَا مِنَ النَّاسِ فَإِنَّا أَهْلُ بَيْتِ نَبِیِّكُمْ مُحَمَّدٍ صلی الله علیه و آله و سلم﴾ (۱) امام صادق علیه السلام فرمودند: حضرت قائم علیه السلام در آن روزی که: به بیت الله الحرام تکیه زده و به آن پناهنده شود، ندای مردم من از خداوند و هر کس از مردم که دعوت مرا اجابت کند یاری می‌خواهم و من از خاندان پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم شما هستم.

هفت: سوره نساء آیه ۵۹.

﴿یا أئمة الذین آمنوا اطیعوا الله واطیعوا الرسول واولی الامر منکم﴾ ای کسانی که ایمان آورده‌اید اطاعت کنید خدا را و اطاعت کنید پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم و اولی الامر از خودتان را.

تأویل و تفسیر آیه: ﴿یا أئمة الذین آمنوا اطیعوا الله و... قُلْتُ: یا رسول الله عَرَفْنَا اللَّهَ وَرَسُولَهُ، فَمَنْ أَوْلُوا الْأَمْرَ الَّذِي قَرَنَ اللَّهُ طَاعَتَهُمْ بِطَاعَتِكَ؟ فَقَالَ صلی الله علیه و آله و سلم: هُمُ خُلَفَائِي یا جَابِرُ وَ أئمة الْمُسْلِمِينَ مِنْ بَعْدِي أَوْ هُمْ عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ، ثُمَّ الْحَسَنُ علیه السلام ثُمَّ الْحُسَيْنُ ثُمَّ عَلِيُّ بْنُ الْحُسَيْنِ ثُمَّ مُحَمَّدُ بْنُ عَلِيٍّ الْمَعْرُوفُ فِي التَّوْزَاعِ بِالْبَاقِرِ سَتُدْرِكُهُ یا جَابِرُ فَإِذَا لَقِيْتَهُ فَأَقْرَبُهُ مِنِّي السَّلَامَ، ثُمَّ الصَّادِقُ جَعْفَرُ بْنُ مُحَمَّدٍ ثُمَّ



(۱) کتاب الغیبة نعمانی، ص ۱۴۹ و سیمای مهدی علیه السلام در قرآن، ص ۱۰۳.

مُوسَىٰ بْنِ جَعْفَرٍ، ثُمَّ عَلِيُّ بْنُ مُوسَىٰ، ثُمَّ مُحَمَّدُ بْنُ عَلِيٍّ، ثُمَّ عَلِيُّ بْنُ مُحَمَّدٍ، ثُمَّ الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ، ثُمَّ سُمَيُّ وَكُنِيَ حُجَّةَ اللَّهِ فِي أَرْضِهِ وَبَقِيَّتِهِ فِي عِبَادِهِ ابْنُ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ. ذَاكَ الَّذِي يَفْتَحُ اللَّهُ تَعَالَىٰ ذِكْرَهُ بِهِ مَشَارِقَ الْأَرْضِ وَمَغَارِبَهَا عَلَىٰ يَدَيْهِ، يَاجَابِرُ هَذَا مِنْ مَكْنُونِ سِرِّ اللَّهِ وَمَخْزُونِ عِلْمِهِ فَآكُتْمُهُ إِلَّا مِنْ أَهْلِهِ» (۱) جابر بن عبد الله انصاری رضی الله عنه از پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم می گوید: هنگامی که بر پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم آیه اطیعوا الله و اطیعوا الرسول و... نازل شد. عرض کردم: یا رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم خدا و رسولش را شناختیم، اولی الامر که خداوند طاعتشان را به طاعت تو مقرون ساخته کیانند؟ حضرت صلی الله علیه و آله و سلم فرمود: آنان خلفای من هستند ای جابر آنها امامان علیهم السلام مسلمین پس از من می باشند، اولشان علی بن ابی طالب علیه السلام پس حسن علیه السلام، حسین علیه السلام، علی بن الحسین علیه السلام، محمد بن علی علیه السلام که در تورات به باقر علیه السلام معروف است و تو او را درک می کنی سلام مرا به او برسان.

سپس صادق علیه السلام، جعفر بن محمد علیه السلام، موسی بن جعفر علیه السلام علی بن موسی علیه السلام محمد بن علی علیه السلام، علی بن محمد علیه السلام و حسن بن علی علیه السلام همنام و هم کنیه ام حجّت خدا در زمین بقیة الله در این ا بندگان خدا فرزند حسن بن علی علیه السلام است، که خداوند به دستهای او مشارق و مغارب زمین را فتح خواهد کرد. ای جابر، این از مکنونات سرّ الهی و مخزون علم



(۱) کمال الدین و تمام النعمه، ج ۱، ص ۲۵۳، اصول کافی ج ۱ و تفسیر عیاشی ج ۱، ص ۲۴۹.

خداست، آن را جز از اهلش مخفی بدار.

هشت: سوره نساء قسمتی از آیه ۶۹

﴿وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصَّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَٰئِكَ رَفِيقًا﴾ و هر کس خدا و رسول ﷺ را اطاعت کند آنان را خدا با کسانی که نعمتش را بر آنان کامل کرده پیامبران، صدیقان، شهیدان و نیکوکاران | محشور خواهد کرد و اینان چه نیکو رفیقانی هستند.

تأویل و تفسیر آیه فوق: علی بن ابراهیم در تفسیرش منسوب به امام صادق علیه السلام گوید: منظور از ﴿وَحَسُنَ أُولَٰئِكَ رَفِيقًا الْقَائِمُ مِنْ آلِ مُحَمَّدٍ علیهم السلام﴾ مهدی علیه السلام و نیکو باران او هستند. (۱)

نه: سوره نساء قسمتی از آیه ۷۷

﴿...وَقَالُوا رَبَّنَا لِمَ كَتَبْتَ عَلَيْنَا الْقِتَالَ لَوْلَا أَخَّرْتَنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ﴾ و گفتند: پروردگارا چرا حکم جنگ را بر ما فرض کردی چه می شد که عمر ما را تا به هنگام اجل «بعد» مهلت دهی و مرگ ما را به تأخیر اندازی.

تأویل و تفسیر آیه: ﴿أَزَادُوا تَأْخِيرَ ذَلِكَ إِلَى الْقَائِمِ علیه السلام﴾ (۲) از حضرت ابو جعفر امام باقر علیه السلام روایت معتبری نقل شده که



۱- تفسیر قمی جلد ۱، ص ۱۴۲.

۲- روضه کافی، ص ۳۳۰ و تفسیر عیاشی ج ۱، ص ۲۵۷.

فرمودند: به خدا سوگند آن کاری که حسن بن علی علیه السلام کرد، برای این امت از آنچه خورشید بر آن می تابد بهتر است و به خدا سوگند این آیه درباره او نازل شده است، آیا نمی نگری و تعجب نمی کنی به آنان که گفته شد [فعلاً] دست از جنگ نگهدارید و نماز بر پاداشته و زکاة را ادا کنید همانا این اطاعت از امام است ولی آنها اصرار داشتند که فرمان جنگ به آنان داده شود. پس جنگ کردن در رکاب امام حسین علیه السلام برایشان فرض شد، گفتند: پروردگارا چرا حکم جنگ را بر ما فرض فرمودی، چه می شد که عمر ما را تا مدت طولانی مهلت می دادی [منظورشان این بود که تا قیام حضرت قائم علیه السلام حکم جهاد به تأخیر می افتاد.]

۵۵: سوره نساء آیه ۱۵۹

﴿وَإِنْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا لِيُؤْمِنَنَّ بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا﴾ و هیچکس از اهل کتاب نیست جز آن که پیش از مرگ به وی [حضرت عیسی علیه السلام] ایمان خواهند آورد و در روز قیامت او بر آنان گواه خواهد بود.



تأویل و تفسیر آیه: ﴿إِنَّ عِيسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ يَنْزِلُ قَبْلَ يَوْمِ الْقِيَامَةِ إِلَى الدُّنْيَا فَلَا يَبْقَى أَهْلٌ مِلَّةٍ يَهُودِيٍّ وَلَا غَيْرِهِ أَنْصُرَانِيٍّ إِلَّا آمَنَ بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ وَيُصَلِّيَ خَلْفَ الْمُهْدِيِّ عَلَيْهِ السَّلَامُ﴾^(۱) همانا عیسی علیه السلام پیش از قیامت از آسمان فرود می آید، پس از آن اهل هیچ آیین

(۱) تفسیر قمی ج ۱، ص ۱۵۸.

یهودی و غیر آن نصرانی اباقی نماند مگر آن که پیش از مرگ شان به عیسی علیه السلام ایمان آورند، و عیسی علیه السلام پشت سر حضرت مهدی علیه السلام نماز گذارد.

یازده: سوره مائده آیه ۱۴

﴿وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرَاي أَخَذْنَا مِيثَاقَهُمْ فَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ﴾

و از کسانی که گفتند: ما نصرانی هستیم پیمان گرفتیم که پیرو کتاب رسول خدا باشیم، پس آنان آنچه ما برایشان یادآور شدیم را فراموش کردند.

تأویل و تفسیر آیه فوق. ابوالربیع شامی گوید: حضرت امام صادق علیه السلام به من فرمود: خدای عزوجل فرموده است، از کسانی که گفتند: ما نصرانی هستیم پیمان گرفتیم. که پیرو کتاب رسول خدا باشیم، همانا ایشان آن نصیب و بهره را به یاد خواهند آورد و با قائم علیه السلام جمعی از ایشان خروج خواهند کرد. (۱)

دوازده: سوره مائده آیه ۵۴

﴿فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٍ عَلَى الْكَافِرِينَ﴾ پس به زودی خداوند قومی را که دوست می دارد و آنها نیز خداوند را دوست می دارند و نسبت به مؤمنان فروتن و بر کافران سرفراز و مقتدرند به نصرت اسلام



(۱) کافی جلد ۵، ص ۳۵۲.

خواهد برانگیخت.

تأویل و تفسیر آیه: ﴿قَالَ الصَّادِقُ عَلَيْهِ السَّلَامُ: إِنَّ ضَاحِبَ هَذَا الْأَمْرِ مَحْفُوظٌ لَهُ | أَصْحَابُهُ | وَلَوْ ذَهَبَ النَّاسُ جَمِيعاً آتَى اللَّهُ بِأَصْحَابِهِ وَ هُمْ الَّذِينَ قَالَ اللَّهُ (عَزَّوَجَلَّ): فَإِنْ يَكْفُرْ بِهَا هُنُوءَاءٌ فَقَدْ وَكَّلْنَا بِهَا قَوْماً لَيْسُوا بِهَا بِكَافِرِينَ﴾ همانا اصحاب و یاران صاحب عَلَيْهِ السَّلَامُ این امر بر ایشان محفوظند که اگر همه مردم از بین بروند خداوند آنان را خواهد آورد و ایشانند که خداوند فرموده: پس اگر این قوم به حق کفر ورزند، همانا ما قومی را که هرگز به آن کافر نشوند بر آنها می‌گماریم و ایشانند که خداوند را دوست می‌دارند و بر کافران سرفراز و مقتدرند، خدا آنها را به نصرت اسلام خواهد برانگیخت. (۱)

شناختی از حضرت مهدی عَلَيْهِ السَّلَامُ در قرآن و روایات

سیزده: سوره انعام قسمتی از آیه ۱۴۴

﴿فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ﴾ پس آنچه از نعمتهای خداوند به ایشان تذکر داده شده بود، همه را فراموش کردند.

تأویل و تفسیر آیه: ﴿عَنْ أَبِي جَعْفَرٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ: أَمَا قَوْلُهُ: فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ. (فَلَمَّا تَرَكُوا وِلَايَةَ عَلِيٍّ وَ قَدْ أَمَرُوا بِهَا فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ)، مَعَ دَوْلَتِهِمْ فِي الدُّنْيَا وَ أَمَا قَوْلُهُ: حَتَّى إِذَا فَرَحُوا...﴾ یعنی قیام عَلَيْهِ السَّلَامُ (۲) امام باقر عَلَيْهِ السَّلَامُ فرمود: اما آنجا که خداوند می‌فرماید: پس آنچه به مردم تذکر داده شده بود



(۱) کتاب الغیبه، ص ۱۷۰. (۲) بصائر الدرجات، ص ۷۸.

فراموش کردند و آن ترک ولایت امیر المؤمنین علیه السلام می باشد و حال آنکه امر شده بودند به پیروی از حضرت که اگر قبول می کردند رستگار می شدند و درب های هر چیزی را همراه با سرافرازی و دولت در دنیا و آخرت نصیب شان می گردید و اما آنچه را که خداوند می فرماید به آن شادمان، مغرور، خوار و ناامید گشتند که آن توجه نکردن به قیام حضرت قائم علیه السلام تفسیر شده است.

چهارده: سوره انعام آیه ۱۵۸.

﴿أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيمَانِهَا خَيْرًا قُلِ انْتظِرُوا إِنَّا مُنْتَظِرُونَ﴾ از پیش ایمان نیاورده و یا در ایمان خود کسب خیر و سعادت نکرده، به آنها بگو شما منتظر نتیجه کارهای ناپسند خود باشید و ما نیز منتظر نتایج اعمال [نیک] خویش هستیم.

تأویل و تفسیر آیه: ﴿عن ابی عبد الله علیه السلام فی قوله الله عزوجل: [يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيمَانُهَا لَمْ تَكُنْ أَمَنَتْ مِنْ قَبْلُ. قَالَ الصَّادِق علیه السلام: الْآيَاتُ [هُمُ] الْأَيُّمَةُ وَالْآيَةُ الْمُنْتَظَرُ الْقَائِمُ علیه السلام فَيَوْمَئِذٍ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيمَانُهَا﴾ (۱) حضرت امام صادق علیه السلام می فرماید: آیات همان امامان علیهم السلام و منظور از آیه، حضرت قائم علیه السلام می باشند که در هنگام ظهور حضرت اگر کسی به او ایمان نداشته باشد، ایمان به پدران او سودی نبخشد.



(۱) کمال الدین و تمام النعمة جلد ۲، صفحه ۳۳۶.

پانزده: اعراف قسمتی از آیه ۵۳.

﴿هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا تَأْوِيلَهُ يَوْمَ يَأْتِي تَأْوِيلَهُ﴾ آیا کافران که منکر آیات خداوند و نتایج اعمالشان هستند، چه انتظار کشند؟ منتظر رسیدن تأویل آیات و تحقق یافتن روز موعودند؟ روزی که تأویل آیات فرا رسد.

تأویل و تفسیر آیه: ﴿قال الامام الصادق عليه السلام فهو من الآيات التي تأويلها بعد تنزيلها، ذلك في يوم القائم عليه السلام...﴾ (۱)
علی بن ابراهیم در تفسیر خود منسوب به امام صادق علیه السلام آورده که امام فرمود: این آیه از آیاتی است که تأویل آن بعد از تنزیلش می باشد. او گوید امام فرمود: آن تأویل در دوران حضرت قائم علیه السلام و روز قیامت است.

شناختی از حضرت مهدی علیه السلام در قرآن و روایات

شانزده: اعراف آیه ۱۲۸.

﴿إِنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ﴾ زمین او همه چیز از آن خداوند است، او به هر کس از بندگانش که خواهد آن را واگذارد و سرانجام کار (سعادت) مخصوص اهل تقوا است.

تأویل و تفسیر آیه: ﴿وَرَوَاهُ الْعِيَّاشِيُّ: فِي تَفْسِيرِهِ بِإِسْنَادِهِ عَنْ أَبِي خَالِدِ الْكَابَلِيِّ عَنْ أَبِي جَعْفَرٍ عليه السلام﴾ (۲) هشام بن سالم از ابو خالد کابلی او از حضرت امام باقر علیه السلام روایت معتبری آورده که امام



(۱) تفسیر عیاشی ج ۱، ص ۲۳۵.

(۲) تفسیر عیاشی، جلد ۲، صفحه ۲۵.

فرمود: در کتاب امام علی علیه السلام یافتیم که فرموده بود: بدرستی زمین از آن خداست، او به هر کس از بندگان خود خواهد آن را واگذارد و سرانجام کار مخصوص اهل تقواست، من و خاندانم آنانیم که خداوند زمین را به ما واگذارده و مائیم متقیان و همه زمین برای ماست، پس هر که از مسلمانان زمینی را احیاء نماید باید خراج آن را به امام از اهل ما بپردازد و... تا آنگاه که قائم از خاندانم با شمشیر بپا خیزد، و آن زمین ها را تصرف نماید، همانطور که رسول خدا صلی الله علیه و آله زمین ها را تصرف فرمودند. مگر زمینهایی که در اختیار شیعیان باشد، حضرت قائم علیه السلام با آنان مصالحه کند و زمین را در دستشان باقی گذارد.

هفده: سوره اعراف ۱۵۷

﴿فَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنزِلَ مَعَهُ أُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ پس کسانی که به او ایمان آوردند و او را گرمی داشته و یاری نموده و از آن نور که همراه وی نازل گشت پیروی کردند آنان رستگارانند.

تأویل و تفسیر آیه: حضرت امام باقر علیه السلام می فرماید: ﴿وَالْإِمَامُ يُبَشِّرُهُمْ بِقِيَامِ الْقَائِمِ علیه السلام وَظُهُورِهِ وَبِقَتْلِ أَعْدَائِهِمْ وَبِالنَّجَاةِ فِي الْآخِرَةِ وَالْوُرُودِ عَلَى مُحَمَّدٍ صلی الله علیه و آله وَالصَّادِقِينَ عَلَى الْحَوْضِ﴾^(۱) امام علیه السلام در تفسیر آیه به قیام قائم علیه السلام و قتل



دشمنان، نجات یاران و از حضور یاران در کنار پیامبر ﷺ،
امامان علیهم السلام و در کنار حوض کوثر بشارت و خبر می دهد.

هجده: سورة اعراف، آیه ۱۵۹.

﴿وَمِنْ قَوْمِ مُوسَىٰ أُمَّةٌ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ﴾

و جماعتی از قوم موسی علیهم السلام به دین حق هدایت می کنند و
به آن باز می گردند.

تأویل و تفسیر آیه: ﴿قال ابو عبد الله عليه السلام: إِذَا ظَهَرَ الْقَائِمُ عَلَيْهِ السَّلَامُ مِنْ ظَهْرِ هَذَا الْبَيْتِ (مَكَّة) بَعَثَ اللَّهُ مَعَهُ سَبْعَةَ وَعِشْرِينَ رَجُلًا مِنْهُمْ أَرْبَعَةَ عَشَرَ رَجُلًا مِنْ قَوْمِي مُوسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ وَهُمْ الَّذِينَ قَالَ اللَّهُ تَعَالَىٰ وَمِنْ قَوْمِي مُوسَىٰ أُمَّةٌ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ...﴾ (۱) حضرت امام
صادق علیهم السلام می فرماید: هرگاه قائم علیهم السلام از پشت این بیت (کعبه)
ظاهر شود، خداوند با او بیست و هفت مرد خواهد
برانگیخت، از آنها چهارده تن از قوم موسی علیهم السلام هستند و
ایشانند که خداوند فرموده: جماعتی از قوم موسی به دین حق باز
می گردند، و مردم را در کنار حضرت قائم علیهم السلام هدایت می کنند.

نوزده: سورة انفال آیه ۳۹

﴿وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّىٰ لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ﴾ و با

کافران و [معاندان] نبرد کنید تا این که هیچ فتنه و فسادى در
جایی نماند و تمام دین از آن خدا شود.



تأویل و تفسیر آیه: عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عليه السلام أَنَّهُ قَالَ: ﴿لَمْ يَجِي تَأْوِيلُ هَذِهِ الْآيَةِ وَلَوْ قَدْ قَامَ قَائِمُنَا بَعْدُ سَيْرِي مَنْ يُدْرِكُهُ مَا يَكُونُ مِنْ تَأْوِيلِ هَذِهِ الْآيَةِ...﴾^(۱) شیخ طبرسی رحمته الله در تفسیر مجمع البیان گوید: زراره و غیر او روایت کرده‌اند که حضرت امام صادق علیه السلام فرمود: هنوز تأویل این آیه نیامده، و چنانچه قائم علیه السلام ما بپاخیزد هر کس آن زمان را درک کند، آنچه از تأویل این آیه انجام می‌شود را خواهد دید، در ادامه می‌فرماید: همانا دین حضرت محمد صلی الله علیه و آله و سلم تا هر کجا که شب رسیده اتمام کره زمین خواهد رسید آن گاه هیچ مشرکی بر روی زمین نخواهد ماند.

بیست: سوره توبه، آیه ۳۳

﴿هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ﴾ اوست خدایی که رسولش را با هدایت و دین حق فرستاد، تا او را بر همه ادیان [تمام کیشها] پیروز و آشکار سازد، هر چند که مشرکان این امر را اکراه دارند.



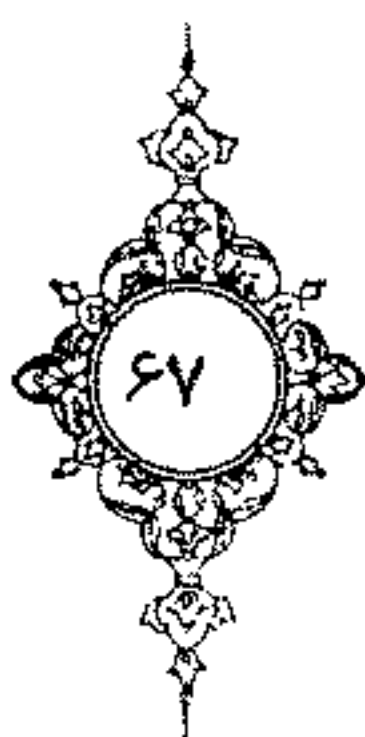
تأویل و تفسیر آیه: ﴿قَالَ الصَّادِقُ عليه السلام فِي قَوْلِ اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ هُوَ الَّذِي... فَقَالَ عليه السلام: وَاللَّهِ مَا نَزَلَ تَأْوِيلُهَا بَعْدُ وَلَا يَنْزِلُ تَأْوِيلُهَا حَتَّىٰ يَخْرُجَ الْقَائِمُ عليه السلام فَإِذَا خَرَجَ الْقَائِمُ عليه السلام لَمْ يَبْقَ كَافِرٌ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ وَلَا

(۱) تفسیر مجمع البیان، جلد ۴، صفحه ۵۴۳.

مُشْرِكٌ بِالْإِمَامَةِ»^(۱) ابو بصیر گوید: امام صادق علیه السلام درباره فرموده خداوند «وَهُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ...» فرمود: تاویل این آیه هنوز نازل نشده و تاویل آن تا قیام قائم علیه السلام نازل نخواهد شد، پس از قیام قائم علیه السلام هیچ کافر به خدای عظیم و هیچ مشرک به امامت باقی نماند، در ادامه می فرماید: اگر کافر یا مشرکی در دل سنگی (محض) باشد، آن سنگ به زبان آمده و خواهد گفت: ای مؤمن در بین من کافری هست، مرا بشکن و او را به قتل برسان این است معنای حکومت عدل جهانی.

بیست و یک: سوره توبه آیه ۳۶.

«وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً، كَمَا يُقَاتِلُونَكُمْ كَافَّةً» و بکشید همه مشرکین را همچنانکه آنها همگی با شما جنگ می کنند. تاویل و تفسیر آیه: قال ابو جعفر علیه السلام: «مَا يَكُونُ مِنْ تَأْوِيلِ هَذِهِ الْآيَةِ بَعْدُ»^(۲) هنوز تاویل این آیه نرسیده است. و هرگاه قائم علیه السلام بپا خیزد هر که آن زمان را دریابد، آنچه از پی تاویل این آیه خواهد بود را درک می کند.



بیست و دو: سوره ابراهیم آیه ۵.

«وَذَكَرَهُمْ بِآيَاتِ اللَّهِ». و روزهای خداوند را به یاد آنان بیاور. تاویل و تفسیر آیه قال ابو جعفر علیه السلام: «آيَاتُ اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ»

(۱) کمال الدین و تمام النعمه ج ۲ صفحه ۶۷۰.

(۲) تفسیر عیاشی ج ۲، ص ۵۶.

ثَلَاثَةٌ: يَوْمَ يَقُومُ الْقَائِمُ عليه السلام وَيَوْمَ الْكُرَّةِ، وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ ﴿^(۱) حضرت امام باقر علیه السلام فرمودند: ایام الله روزهای مهم خدا عزوجل سه روز است: روزی قیام حضرت قائم علیه السلام، روز رجعت انبیاء و امامان علیهم السلام و روز قیامت.

اشاره به این نکته لازم است که تمام ایام روزهای خداوند و همه چیز مخلوق اوست ولی از این که سه روز مذکور ایام الله یاد شده است به خاطر عظمت و بی نظیری این سه روز می باشد.

بیست و سه: سوره ابراهیم آیه ۴۶.

﴿وَإِنْ كَانَ مَكْرُهُمْ لِتَزُولَ مِنْهُ الْجِبَالُ﴾ هر چند که با مکر خود دشمن کوهها را از جای برکنند و...

تأویل و تفسیر آیه: قال الامام الصادق علیه السلام، ﴿وَإِنَّ مَكْرَ بَنِي الْعَبَّاسِ بِالْقَائِمِ عليه السلام لَتَزُولُ مِنْهُ قُلُوبُ الرِّجَالِ﴾ ^(۲) امام علیه السلام درباره تأویل آیه فوق الذکر می فرماید: به درستی که از مکر بنی العباس (و همه دشمنان) نسبت به قائم علیه السلام دلهای مردان از جای کنده می شود. (ولی هیچ چیزی مانع ظهور مولی نخواهد شد)



بیست و چهار: سوره هجر آیه ۸۷

﴿وَلَقَدْ آتَيْنَاكَ سَبْعًا مِّنَ الْمَثَانِي وَالْقُرْآنَ الْعَظِيمِ﴾

(۱) خصال شیخ صدوق رحمته الله صفحه ۱۰۸.

(۲) تفسیر عیاشی جلد ۲، صفحه ۲۳۵.

ای پیامبر ﷺ ما به تو هفت آیت مثنی و قرآن عظیم را فرستادیم.

تأویل و تفسیر آیه: ﴿قَالَ الصَّادِقُ عَلَيْهِ السَّلَامُ: عَنْ قَوْلِ اللَّهِ «وَلَقَدْ آتَيْنَاكَ سَبْعًا...» إِنَّ ظَاهِرَهَا الْحَمْدُ، وَبَاطِنَهَا وَلَدُ الْوَلَدِ وَالسَّابِعُ مِنْهَا الْقَائِمُ عَلَيْهِ السَّلَامُ﴾ (۱) عیاشی در تفسیر خود از حضرت امام صادق علیه السلام نقل می‌کند که حضرت درباره آیه ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَاكَ...﴾ فرمود: ظاهر ﴿سَبْعًا مِنَ الْمَثَانِي...﴾ سوره حمد است و باطن آن فرزند یکی از امامان علیهم السلام و هفتمین آنها حضرت قائم علیه السلام می‌باشد.

شناختی از حضرت مهدی علیه السلام در قرآن و روایات

بیست و پنج: سوره نمل آیه ۱

﴿أَتَىٰ أَمْرُ اللَّهِ فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ امر الهی آمد پس آن را زود مشمارید، خداوند منزّه و متعالی از شرک مشرکان است.

تأویل و تفسیر آیه: قال ابو عبد الله عليه السلام: «إِنَّ أَوَّلَ مَنْ يُبَايِعُ الْقَائِمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ جِبْرَائِيلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ يَنْزِلُ فِي صُورَةِ طَيْرٍ أبيضٍ فَيُبَايِعُهُ ثُمَّ يَضَعُ رِجْلًا عَلَىٰ بَيْتِ اللَّهِ الْحَرَامِ وَرَجُلًا عَلَىٰ بَيْتِ الْمَقْدِسِ. ثُمَّ يُنَادِي بِصَوْتٍ ذَلِيقٍ [إِطْلِقِ تَسْمَعُهُ] يَسْمَعُ الْخَلَائِقُ: أَتَىٰ أَمْرُ اللَّهِ فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ﴾ (۲) حضرت امام صادق علیه السلام می‌فرماید: نخستین کسی که با قائم علیه السلام بیعت می‌کند جبرائیل علیه السلام است که به



(۱) تفسیر عیاشی جلد ۲، ص ۲۵۰.

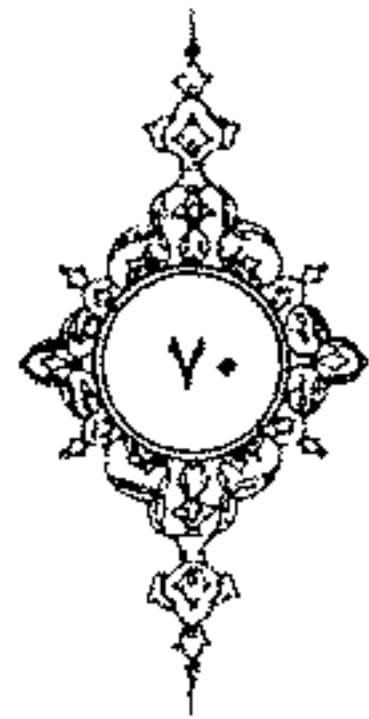
(۲) کمال الدین و تمام النعمة، ج ۲، ص ۶۷۱.

صورت پرنده سفیدی نازل می شود و با آن حضرت بیعت می کند، سپس امام یک پای بر بیت الله الحرام گذارد و پای دیگر را در بیت المقدس. آنگاه با صدای فصیح که خلاق می شنوند فریاد خواهد زد: «امر الهی آمد پس آن را زود بشمارید.»

بیست و شش: سوره بنی اسرائیل آیه ۸.

«عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يَرْحَمَكُمْ وَإِنْ عُدتُّمْ عُدْنَا وَجَعَلْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ حَصِيرًا» امید است پروردگارتان باز بر شما مهربانی کند و چنانچه باز به عصیان و گناه باز گردید ما هم به عقوبت شما برگردیم و جهنم را زندان کافران قرار دهیم.

تأویل و تفسیر آیه قال الصادق علیه السلام: «عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يَرْحَمَكُمْ» ای یَرْحَمَكُمْ عَلَيَّ عِدُّوكُمْ، ثُمَّ خَاطَبَ بَنِي أُمِّيَّةَ فَقَالَ: «وَإِنْ عُدتُّمْ بِالسُّفْيَانِي وَعُدْنَا بِالْقَائِمِ علیه السلام مِنْ آلِ مُحَمَّدٍ صلی الله علیه و آله و سلم وَجَعَلْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ حَصِيرًا» ای حَبَسًا يُحْصَرُونَ فِيهَا» (۱) علی بن ابراهیم در تفسیرش منسوب به امام صادق علیه السلام گوید که امام فرمودند: خداوند شما را بر دشمنان پیروز فرماید، سپس به بنی اُمیّه خطاب کرده فرمودند: شما به گناه و سُفْيَانِي باز گردید، ما به قائم علیه السلام از آل محمد صلی الله علیه و آله و سلم باز می گردیم.



مفهوم کلام امام علیه السلام آن است که حق امامان، انبیاء علیهم السلام و مظلومین مؤمن از ظالمین بنی امیه و همه جنایت کاران گرفته خواهد شد.

(۱) تفسیر قمی، جلد ۲، صفحه ۱۴.

بیست و هفت: سوره اسراء آیه ۳۳.

﴿وَمَنْ قُتِلَ مَظْلُوماً فَقَدْ جَعَلْنَا لَوْلِيَّهِ سُلْطٰنًا فَلَا يُسْرِفُ فِي الْقَتْلِ إِنَّهُ كَانَ مَنصُوراً﴾ و هر آنگاه مظلومی کشته شود، ما برای ولی او حکومت بر قاتل قرار دادیم، پس مبادا در کشتن اسراف کند که مظلوم منصور است.

تأویل و تفسیر آیه: ﴿قال ابا عبد الله عليه السلام عن قوله تعالى: «وَمَنْ قُتِلَ مَظْلُوماً و...» قال عليه السلام ذلك قائم آل بيت محمد صلى الله عليه وآله يخرج فيقتل بدم الحسين عليه السلام فلو قُتِلَ اهل الارض لم يكن مسرفاً﴾^(۱) ابوالقاسم جعفر بن محمد (شیخ صدوق رضی) در کتاب کامل الزیارات با ذکر سلسله اسناد و راویان می گوید: حضرت امام عليه السلام راجع به فرموده خداوند ﴿وَمَنْ قُتِلَ مَظْلُوماً و...﴾ می فرماید: او قائم آل محمد صلى الله عليه وآله است که خروج و قیام می کند و به انتقام خون امام حسین عليه السلام دشمنان را می کشد، پس چنانچه اهل زمین [دشمنان] را او به قتل رساند مسرف نخواهد بود، سپس حضرت می فرماید: به خدا سوگند حضرت قائم عليه السلام نوادگان کشندگان امام حسین عليه السلام را به سبب کارهای پدران کافر و منافقشان به قتل می رساند، با بیان این مطلب که در کار و قیام حضرت مهدی عليه السلام اسراف و خلاف قانون خدا نمی باشد، چون تمام برنامه های حضرت طبق فرمان خداوند انجام می شود و بعد آن جهان گلستان خواهد گشت.



(۱) کامل الزیارات، صفحه ۶۳ و دیگر منابع روایی.

بیست و هشت: سوره اسراء آیه ۸۱.

﴿وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا﴾

بگو که حق آمد و باطل نابود شد که همانا باطل محو شدنی و سزاوار نابودی است.

تأویل و تفسیر آیه: ﴿قال الامام الصادق عليه السلام في قوله تعالى: وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَ... قال: «اِذَا قَامَ الْقَائِمُ عليه السلام ذَهَبَ دَوْلَةُ الْبَاطِلِ﴾. (۱)
حضرت می فرماید: هرگاه قائم علیه السلام ما بپا خیزد دولت باطل از بین می رود.

توضیح: بیان این مطلب لازم است که انبیاء و ائمه معصومین علیهم السلام با بهره گیری از کتاب های آسمانی و قرآن از حکومت عدالت گستر حضرت مهدی علیه السلام خبر داده اند و تحقق آن از نظر همه ادیان و راهبران پاک مثل مسأله مرگ و قیامت مسلم و صد درصد می باشد. و سخنان آن بزرگواران در همه امور و درباره حضرت قائم علیه السلام برای ما مثل قرآن حجت است.

بیست و نه: سوره طه آیه آخر (۱۳۶)

﴿فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ أَصْحَابُ الصِّرَاطِ السَّوِيِّ وَمَنِ اهْتَدَى﴾

پس بزودی خواهید دانست که ما و شما کدامیک اهل راه مستقیم هستیم و چه کسی هدایت شده است.

تأویل و تفسیر آیه: ﴿عن ابی الحسن موسی بن جعفر علیه السلام فی



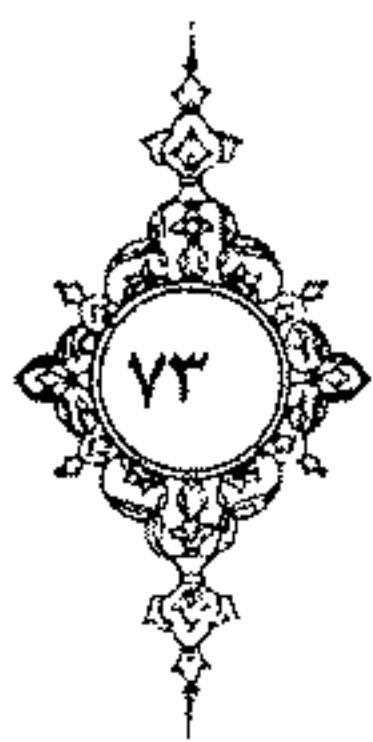
(۱) ابی حمزه از امام صادق علیه السلام روایت کرده است اروضه کافی، صفحه ۲۸۷.

قَوْلِهِ تَعَالَى: فَسَتَعْلَمُونَ... قَالَ: الصِّرَاطُ السَّوِيُّ هُوَ الْقَائِمُ عَلَيْهِ
وَالْهُدَى مَنِ اهْتَدَى إِلَى طَاعَتِهِ...»

حضرت ابوالحسن موسی بن جعفر علیه السلام در جواب سوال
عیسی بن داوود نجّار فرمود: صراط سوی [راه میانه] همان
حضرت قائم علیه السلام است و رستگاری از آن کسی است که به
اطاعت قائم علیه السلام هدایت گردد.

توضیح: بیان این نکته لازم است که هدایت و رهبری
معصوم علیه السلام در حیات و ممات شان نصیب جامعه بشری
می گردد و شرط لازم آن است که افراد از هدایت و سخنان
رهبران الهی درس عبودیت و خداپرستی بگیرند، طبق بیان
روایات و زیارتنامه ها، هر امام و معصومی علیه السلام بعد از مرگ
خود مثل زمان حیات شان اکثر مسائل را می دانند و بر اعمال
و کردار انسانها نظارت و اشراف دارند. ولی آنان از همه چیز
مثل روز قیامت و قیام قائم علیه السلام اطلاع دقیق ندارند. [علم مطلق
و بدون قید و شرط مخصوص خداوند است].

شناختی از حضرت مهدی علیه السلام در قرآن و روایات



سی: سوره انبیاء: آیه ۱۰۵

«وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ يَرِثُهَا عِبَادِيَ
الصَّالِحُونَ» و به راستی که ما پس از نوشتن در ذکر [تمام
کتابهای آسمانی یا تورات] در زبور نگاشتیم که بندگان صالح
من زمین را به ارث خواهند برد!

تأویل و تفسیر آیه: الطبرسی رحمته الله قال ابو جعفر علیه السلام: هُم

عِبَادِيَ الصَّالِحِينَ أَصْحَابُ الْمَهْدِيِّ عليه السلام فِي آخِرِ الزَّمَانِ ^(۱) ﴿

عباد صالح اصحاب حضرت مهدی علیه السلام در آخر الزمان در
آیه فوق تفسیر شده است.

سی و یک: سوره شعراء آیه آخر (۲۲۸)

﴿وَسَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ﴾ و آنان که
ظلم و ستم کردند بزودی خواهند دانست که به کیفرگاه و
دوزخ دگرگون خواهند شد.

تأویل و تفسیر آیه: ﴿ثُمَّ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وآله الْحَسَنُ
وَالْحُسَيْنُ عليهما السلام إِمَامَانِ أُمَّتِي بَعْدَ أَبِيهِمَا، وَسَيِّدَا شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ
وَأُمَّهُمَا سَيِّدَةُ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ، وَأَبُوهُمَا سَيِّدُ الْوَصِيِّينَ وَمِنْ وُلْدِ
الْحُسَيْنِ تِسْعَةُ أُمَّةٍ تَأْسِعُهُمُ الْقَائِمُ عليه السلام مِنْ وُلْدِي، طَاعَتُهُمْ طَاعَتِي
وَمَعْصِيَتُهُمْ مَعْصِيَتِي إِلَى اللَّهِ، أَشْكُو الْمُنْكَرِينَ لِفَضْلِهِمْ وَالْمُضِيعِينَ
لِحَقِّهِمْ بَعْدِي وَكَفَى بِاللَّهِ وَلِيًّا﴾ ^(۲) نبی اکرم صلى الله عليه وآله فرمودند: هر کس
بعد از من، از علی عليه السلام جدا شود در روز قیامت از من شفاعت
نخواهد دید و نیز فرمودند: حسن و حسین عليهما السلام دو امام امت
من بعد از پدرشانند و هر دو سید جوانان اهل بهشتند،
مادرشان بهترین زنان عالمیان و پدرشان سید اوصیاست، و از
فرزندان حسین عليه السلام نه امام عليهم السلام خواهند بود که آخر آنها
قائم عليه السلام از فرزندان من است.



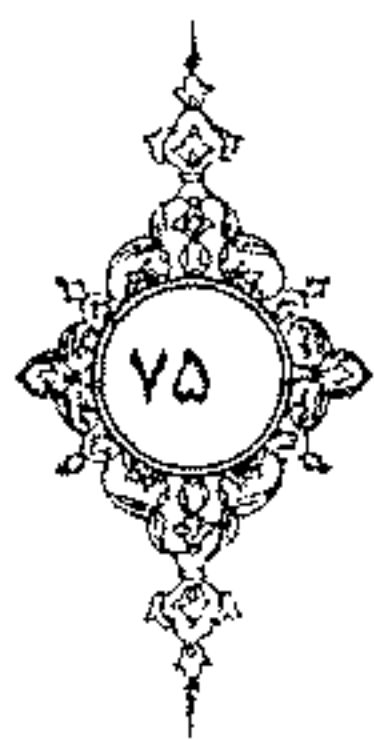
(۱) تفسیر مجمع البیان جلد ۷، ص ۶۶ و تفسیر عیاشی ج ۲، ص ۷۷
۲- اکمال الدین و تمام النعمة جلد ۱، ص ۱۲۶۰

اطاعت از آنان، اطاعت از من و نافرمانی از آنان نافرمانی از من است، من در نزد خدا شکوه می‌کنم از منکران فضیلت و تزییع کنندگان حق آنها و خداوند بس است که ولی و یاور عترت من باشد! و او از منکران حق ایشان بواسطه حضرت قائم علیه السلام انتقام کشد.

سی و دو: سوره نمل آیه ۶۲

﴿أَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ﴾ آن کیست (جز خدا) که دعای بیچاره مضطرا را به اجانب رساند و رنج و غم را برطرف و شما را جانشینان زمین قرار دهد؟

تأویل و تفسیر آیه: ﴿عن ابی عبد الله علیه السلام قال: إِنَّ الْقَائِمَ علیه السلام إِذَا خَرَجَ دَخَلَ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ، ثُمَّ يُصَلِّي رَكَعَتَيْنِ ثُمَّ يَقُومُ فَيَقُولُ: يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنَا أَوْلَى النَّاسِ بِأَدَمَ علیه السلام يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنَا أَوْلَى النَّاسِ بِإِبْرَاهِيمَ علیه السلام، يَا أَيُّهَا النَّاسُ، أَنَا أَوْلَى النَّاسِ بِإِسْمَاعِيلَ، يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنَا أَوْلَى النَّاسِ بِمُحَمَّدٍ صلی الله علیه و آله و سلم، ثُمَّ يَرْفَعُ يَدَيْهِ إِلَى السَّمَاءِ وَيَدْعُو وَهُوَ قَوْلُ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ «أَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ وَ...﴾ (۱) حضرت امام صادق علیه السلام فرمودند: هر گاه قائم علیه السلام ما خروج کند به مسجد الحرام داخل می‌گردد، بعد دو رکعت نماز می‌گذارد و آنگاه بپا خیزد و می‌گوید: ای مردم من نزدیکترین مردمان به آدم علیه السلام به ابراهیم علیه السلام، به اسماعیل علیه السلام و



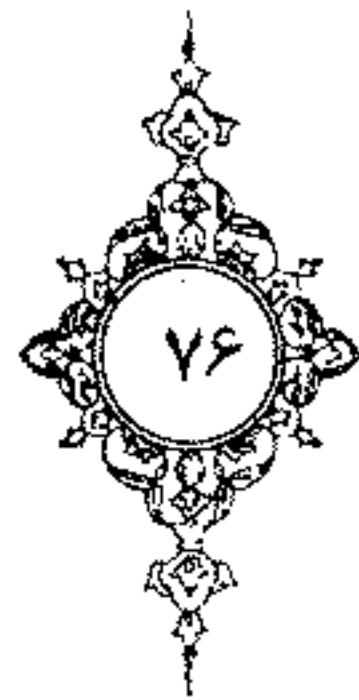
(۱) تأویل الآيات الظاهرة، صفحة ۴۰۲.

به محمد صلی الله علیه و آله و سلم می باشم، سپس دستهایش را به سوی آسمان بر می دارد و دعا می کند، تا این که بر صورت خود می افتد و این است معنی فرموده خدای عزوجل: آیا کسی [جز خداوند] است که دعای بیچاره مضطر را به اجابت رساند، و رنج و غم را برطرف سازد و شما را جانشینان زمین قرار دهد (آری وعده الهی نزدیک است).

سی و سه: سوره قصص آیه ۵

﴿وَنُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتُضِعُوا فِي الْأَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ أَئِمَّةً وَنَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ﴾ و ما اراده کردیم بر آنان که در زمین مستضعف شدند منت گذاریم و آنان را پیشوایان و وارثان زمین قرار دهیم.

تأویل و تفسیر آیه: ﴿عَنْ سَلْمَانَ: قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ صلی الله علیه و آله و سلم: «إِنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى لَمْ يَبْعَثْ نَبِيًّا وَلَا رَسُولًا إِلَّا جَعَلَ لَهُ اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيبًا﴾ سلمان گوید: رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم به من فرمودند: خداوند تبارک و تعالی هیچ پیغمبر و رسولی را مبعوث نفرمود مگر این که دوازده نقیب (جانشین) برایشان قرار داد، عرض کردم: یا رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم این را از اهل تورات و انجیل دانسته‌ام، فرمود: ای سلمان آیا دانسته‌ای که نقبای من کیانند؟ عرضه کردم: خدا و رسولش داناترند. فرمود: ای سلمان خداوند من را برگزید و پس علی علیه السلام را از نور من و از نور علی علیه السلام فاطمه علیه السلام، حسن علیه السلام و حسین علیه السلام را آفرید و همه ما را دعوت نمود که او را اطاعت نماییم، پس از ما علی بن الحسین علیه السلام،



محمد بن علی علیه السلام جعفر بن محمد علیه السلام موسی بن جعفر علیه السلام
 علی بن موسی علیه السلام، محمد بن علی علیه السلام، علی بن محمد علیه السلام،
 حسن بن علی علیه السلام «آن صامت امین، سرّ خداوند» و بعد
 محمد بن الحسن الهادی المهدی علیه السلام را آفرید که او قائم علیه السلام به
 حق و مجری امر پروردگار در زمین است. (۱)

سی و چهار: سوره زمر آیه ۶۹

﴿وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا﴾

و زمین به نور پروردگارش روشنی یافت.

تأویل و تفسیر آیه: ﴿...عن المفضل بن عمر الجعفی قال:
 سَمِعْتُ أَبَا عَبْدِ اللَّهِ علیه السلام يَقُولُ: «إِنَّ قَائِمَنَا إِذَا قَامَ أَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ
 رَبِّهَا وَاشْتَعْنَى الْعِبَادُ عَنْ ضَوْءِ الشَّمْسِ، وَضَارَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَاحِدٌ،
 [وَذَهَبَتِ الظُّلْمَةُ] وَغَاشَ الرَّجُلُ فِي زَمَانِهِ أَلْفَ سَنَةٍ يُوَلِّدُ لَهُ فِي كُلِّ
 سَنَةٍ غُلَامٌ لَا يُوَلِّدُ لَهُ جَارِيَةً، يَكْسُوهُ الثَّوْبُ فَيَطْوُلُ عَلَيْهِ كُلَّمَا طَالَ
 وَ...» (۲) مفضل گوید: شنیدم حضرت ابی عبدالله امام
 صادق علیه السلام می فرمود: همانا هرگاه قائم علیه السلام ما بپاخیزد، زمین به
 نور پروردگارش روشنی یابد، و مردم از روشنائی خورشید بی
 نیاز گردند، و شب و روز یکی خواهند شد و تاریکی از میان
 خواهد رفت.

توضیحات: لازم است که مفهوم و منطوق کلام انبیاء و



(۱) دلائل الإمامة، صفحة ۲۳۷.

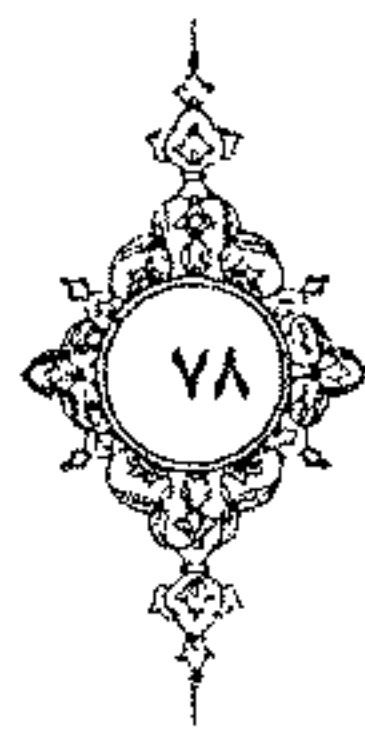
(۲) دلائل الإمامة، ص ۲۴۱. روایت فوق در تفسیر قمی؛ ج ۲، ص ۲۵۳ نیز آمده است.

... ائمه معصومین علیهم السلام را بصورت دقیق مد نظر قرار دهیم چون دایره کلام بزرگان دین وسعت دارد و این که امام صادق علیه السلام می فرماید: شب و روز یکی می شود مفهوم کلام آنست که تاریخها و رنجها در زمان قیام مهدی علیه السلام از بین می رود و دیگر تاریکی باقی نمی ماند.

سی و پنج: سوره مدید آیه ۱۷

﴿اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا﴾ بدانید که خداوند زمین را پس از مرگ آن زنده خواهد کرد.

تأویل و تفسیر آیه: ﴿عن ابی جعفر علیه السلام (فی قوله عزوجل﴾
 ﴿اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا﴾ یَعْنِي بِمَوْتِهَا كُفْرَ أَهْلِهَا
 وَالْكَافِرُ مَيِّتٌ فَيُحْيِيهَا اللَّهُ بِالْقَائِمِ علیه السلام فَيَعْدِلُ فِيهَا فَيُحْيِي الْأَرْضَ
 وَيُحْيِي أَهْلَهَا بَعْدَ مَوْتِهِمْ﴾ (۱) حضرت امام باقر علیه السلام فرمودند:
 منظور از مردن زمین کفر ورزیدن اهل آن است، پس خداوند اهل زمین را با ظهور حضرت قائم علیه السلام زنده خواهد کرد! تا او در زمین عدالت نماید، و اهل آن را به دین زنده کند و آن زمانست که تمام جهان به پیروی از خدا قلبهای شان آماده شوند.



سی و شش: سوره صف آیه ۸

﴿يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ

(۱) تأویل الآيات الظاهرة، صفحة ۶۶۳.

الْكَافِرُونَ». کفار می خواهند نور خداوند را [با فوت دهانشان] خاموش سازند و خداوند تمام کننده نور خود است، هر چند کافران را ناخوش آید.

تأویل و تفسیر آیه: «عن ابی الحسن (امام کاظم علیه السلام) قال: «يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا وَلايَةَ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ بِأَفْوَاهِهِمْ، لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ، يُظْهِرُهُ عَلَى جَمِيعِ الْاَدْيَانِ عِنْدَ قِيَامِ الْقَائِمِ عليه السلام يَقُولُ اللهُ: «وَاللهُ مُتِمُّ نُورِهِ اَبًا وَلايَةَ الْقَائِمِ عليه السلام وَ لَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ» (۱) از حضرت امام کاظم علیه السلام نقل شده که حضرت درباره تأویل آیه مذکور فرمودند: دشمنان می خواستند ولایت امیرالمؤمنین علیه السلام را [با فوت دهانشان] خاموش نمایند، خداوند تمام کننده امامت است، اوست خدائی که رسول خویش را به ولایت وصیش امر فرمود، ولایت همان دین حق است که خدادینش را بر همه دین ها غالب گرداند و آن هنگام قیام حضرت قائم (عجل الله تعالی فرجه الشریف) است، او تمام کننده نور خود است به این بیان که با قیام حضرت قائم (عجل الله تعالی فرجه الشریف) خدا دین حق را به مرحله تمام می رساند، هر چند کافران را خوش نیابند.

شناختی از حضرت مهدی علیه السلام در قرآن و روایات



سی و هفت: سوره فجر آیات ۱ تا ۴

«وَالْفَجْرِ، وَ لَيَالٍ عَشْرٍ * وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ، وَاللَّيْلِ إِذَا يَسْرِ»
 سوگند به سپیده دم که جهان را روشنایی دهد، و قسم به

(۱) اصول کافی جلد ۱، صفحه ۴۳۲ و دیگر منابع حدیثی.

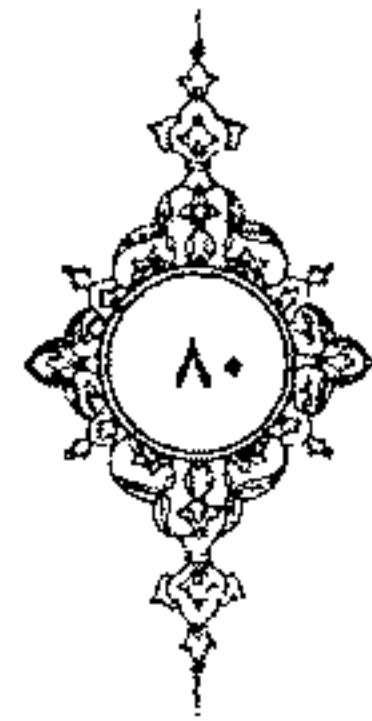
شبهای دهگانه، و سوگند به حق جفت و فرد و قسم به شب
آنگاه که به روز روشن مبدل شود.

تأویل و تفسیر آیه: «عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عليه السلام قَالَ: قَوْلُهُ عَزَّ وَجَلَّ:
وَ الْفَجْرِ، هُوَ الْقَائِمُ عليه السلام وَ لَيْالٍ عَشْرٍ، الْأَيُّمَةُ مِنَ الْحَسَنِ إِلَى الْحَسَنِ
وَ الشَّفْعِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَ فَاطِمَةَ عليها السلام. وَ الْوَتْرِ هُوَ اللَّهُ وَ حُدَّهُ لَا شَرِيكَ
لَهُ «وَ اللَّيْلِ إِذَا يَسْرِ هِيَ دَوْلَةٌ حَبْتَرٍ فَهِيَ تَسْرِي إِلَى دَوْلَةِ قِيَامِ
الْقَائِمِ عليه السلام» (۱) از حضرت امام صادق عليه السلام روایت شده است که
وَ الْفَجْرِ: همان قیام قائم عليه السلام می باشد، وَ لَيْالٍ عَشْرٍ امامان عليهم السلام از
حسن (مجتبی) تا حسن عسکری علیه السلام، وَ الشَّفْعِ امیرالمؤمنین
وَ فَاطِمَةَ علیها السلام می باشند. وَ الْوَتْرِ، خداوند یکتاست که هیچ
شریکی ندارد. وَ اللَّيْلِ إِذَا يَسْرِ، منظور دولت حضرت قائم عليه السلام
می باشد.

سی و هشت: سوره شمس آیات ۱ تا ۴

«وَ الشَّمْسِ وَ ضُحَاهَا، وَ الْقَمَرِ إِذَا تَلَّهَا وَ النَّهَارِ إِذَا جَلَّاهَا*
وَ اللَّيْلِ إِذَا يَغْشَاهَا» سوگند به خورشید و هنگام اوج
درخشندگیش، و سوگند به ماه که در پی آن تابان است، و
سوگند به روز که تاریکی را می زداید و جهان را روشن
می سازد، و قسم به شب که عالم را در پرده سیاهی برکشد.

تأویل و تفسیر آیات فوق: عن أبي عبد الله عليه السلام إنه قال:
وَ الشَّمْسُ وَ ضُحَاهَا، أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ، وَ الْقَمَرُ إِذَا تَلَّهَا، الْحَسَنُ



(۱) تأویل الآيات الظاهرة، صفحه ۷۹۲.

وَالْحُسَيْنُ عليه السلام «وَالنَّهَارِ إِذَا جَلَّتْهَا» هُوَ قِيَامُ الْقَائِمِ عليه السلام (۱) حضرت امام صادق عليه السلام می فرماید: والشمس وضحاهما در آیه امیرالمؤمنین عليه السلام و هنگام اوج درخشندگیش، قیام حضرت قائم عليه السلام است (زیرا که خداوند سبحان فرمود: مردم هنگام اوج درخشندگی جمع شوند ﴿وَأَنْ يُخْشَرَ النَّاسُ ضُحَى﴾ وَالْقَمَرِ إِذَا تَلَّهَا حَسَنٌ وَحُسَيْنٌ عليه السلام هستند. وَالنَّهَارِ إِذَا جَلَّتْهَا هُوَ قِيَامُ الْقَائِمِ عليه السلام [و سوگند به روز که تاریکی را می زداید]، منظور از آیه فوق قیام حضرت قائم عليه السلام می باشد. (این است تفسیر کلام پروردگار درباره آخرین حجّتش در بین اهل زمین).

سی و نه: سوره بینه قسمتی از آیه ۵

﴿وَذَلِكَ دِينُ الْقِيَمَةِ﴾. و آن است دین استوار و آیین محکم. تاویل و تفسیر آیه فوق: عن ابی بصیر، عن ابی عبدالله عليه السلام فِي قَوْلِهِ تَعَالَى: «وَذَلِكَ دِينُ الْقِيَمَةِ قَالَ عليه السلام: إِنَّمَا هُوَ ذَلِكَ دِينُ الْقَائِمِ عليه السلام (۲) ابی بصیر می گوید: امام صادق درباره قول خداوند ﴿وَذَلِكَ دِينُ الْقِيَمَةِ﴾ فرمود: همانا دین ثابت و استوار حضرت قائم عليه السلام است (آیه فوق درباره قیام حضرت عليه السلام به صورت تاویل و تفسیر بیان شده است).



(۱) المحجّة فی ما نزل فی القائم عليه السلام، و سیمای مهدی عليه السلام ص ۴۲۶.

(۲) تاویل الآیات الظاهرة، ص ۸۳۱.

چهل: سوره والعصر آیات ۱ تا ۳

وَالْعَصْرِ، إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ * إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ، وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ سوگند به عصر که انسان در زیانکاری و خسران است، مگر آنان که ایمان آورده‌اند و کارهای نیک انجام داده و همدیگر را به حق سفارش نموده و صبر و پایداری را توصیه کرده‌اند.

تأویل و تفسیر آیه: «مفضل بن عمر جعفی گوید: سألت الصادق علیه السلام عن قوله تعالى: وَالْعَصْرِ... قال علیه السلام وَالْعَصْرُ، عَصْرُ خُرُوجِ الْقَائِمِ علیه السلام «إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ» أَعْدَاءُنَا - «إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا» بَأَيَاتِنَا «وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ = بِمُسْوَاسَاتِ الْإِخْوَانِ» وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ يَعْنِي بِالْإِمَامَةِ». امام صادق علیه السلام می‌فرماید: منظور از والعصر در آیه، عصر خروج و قیام قائم علیه السلام است. «إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ» دشمنان ما ائمه معصومین علیهم السلام هستند، که همیشه (در دنیا و آخرت) در زیانند، گرچه عصر روزهای جمعه، عصر ظهور اسلام در فتح مکه و عصر قیام قائم علیه السلام در تفاسیر آمده است و جمع بین هر سه مورد ممکن می‌باشد. با تبیین و تفسیر چهل آیه درباره مقام حضرت مهدی علیه السلام که مستند به کلمات ائمه معصومین علیهم السلام بود و بیان گردید، اینک در قالب چهل حدیث و دیگر بحث‌های جانبی برای شناخت بیشتر مهدویت علیه السلام از قول پیامبر و ائمه معصومین علیهم السلام عظمت حضرت حجت علیه السلام را مورد بررسی و استدلال قرار می‌دهیم.



چهل حدیث: درباره مقام حضرت مهدی علیه السلام

احیاء قرآن و سنت

۱ - قال مولانا ابوالحسن علی بن ابی طالب علیه السلام: ﴿فَقُرِّبَكُمْ كَيْفَ عَدْلُ السَّيْرَةِ وَيُحْيِي مَيِّتَ الْكِتَابِ وَالسُّنَّةِ﴾ (۱) امام علی علیه السلام می فرماید: که حضرت مهدی علیه السلام شیوهی عدالت را به شما نشان می دهد و احکام از بین رفته کتاب و سنت را زنده می کند (او قلب عالم امکان و مجری احکام است).

هشت ماه سلاح بدوش

۲ - قال الحسین علیه السلام: ﴿صَاحِبُ الْأَمْرِ يَضَعُ سَيْفَهُ عَلَى عَاتِقِهِ ثَمَانِيَةَ أَشْهُرٍ﴾ (۲) امام حسین علیه السلام می فرماید: که صاحب الامر حضرت مهدی علیه السلام شمشیر خود را به مدت هشت ماه بر شانه خویش می گذارد و به نبرد پیوسته می پردازد.

شبهت حضرت مهدی به انبیاء علیهم السلام

۳ - ﴿قَالَ الْحُسَيْنُ علیه السلام: فِي الْقَائِمِ مِنَّا سُنَنٌ مِنَ الْأَنْبِيَاءِ، فَأَمَّا مِنْ نُوحٍ، فَطُولُ الْعُمُرِ وَأَمَّا مِنْ إِبْرَاهِيمَ فَخَفَاءُ الْوَلَادَةِ وَأَمَّا مِنْ مُوسَى فَالْخَوْفُ وَالْغَيْبَةُ وَأَمَّا مِنْ عِيسَى فَاخْتِلَافُ النَّاسِ فِيهِ وَأَمَّا مِنْ أَيُّوبَ فَالْفَرَجُ بَعْدَ الْبَلْوَى وَأَمَّا مِنْ مُحَمَّدٍ فَالْخُرُوجُ بِالسَّيْفِ﴾ (۳) در وجود قائم علیه السلام ما سنتها و ویژگیهایی از پیامبران علیهم السلام وجود

شناختی از حضرت مهدی علیه السلام در قرآن و روایات



(۱) نهج البلاغه، خطبه ۱۳۸.

(۲) کمال الدین، ج ۱، ص ۳۱۸ حدیث ۵.

(۳) کشف الغمه، ج ۳، ص ۳۲۹.

دارد. از نوح علیه السلام عمر طولانی، از ابراهیم علیه السلام مخفی بودن در ولادت و دوری گزینی از مردم، از موسی علیه السلام ترس و غیبت، از عیسی علیه السلام اختلاف مردم درباره او، از ایوب علیه السلام گشایش پس از گرفتاریها و از محمد صلی الله علیه و آله و سلم قیام با شمشیر، از شباهتها و ویژگیهای حضرت قائم علیه السلام به انبیاء است.

رهبری فراگیر

۴ - قال الحسين بن علي عليه السلام: ﴿إِن قَامَ قَائِمُ الْعَدْلِ وَسَعَ عَدْلُهُ الْبِرَّ وَالْفَاجِرَ﴾^(۱) آنگاه که قائم علیه السلام ما به پا خیزد نیکوکار و بدکار را عدالت او فراگیرد (این است معنای حکومت جهان گستر).

هیچ گاه زمین خالی از حجت خدانیست

۵ - امام باقر، امام صادق و امام رضا علیهم السلام فرمودند: ﴿لَوْ لَمْ يَبْقَ فِي الْأَرْضِ رَجُلَانِ لَكَانَ أَحَدُهُمَا الْحُجَّةَ﴾^(۲) اگر در روی زمین تنها دو مرد باقی بمانند، یکی از آنها حجت الهی است. پنج روایت به همین مضمون در منابع آمده و عینیت این قضیه در آغاز زندگی حضرت آدم علیه السلام و حوّا علیهم السلام تحقق یافت که آدم پیامبر و رهبر حوّا بود (قید رجال منطوق کلام امام است و این که دو مرد باشند وزن را شامل نشود مفهوم کلام نیست).



(۱) المحاسن ج ۱، ص ۱۳۴

(۲) کشف المراد علامه ص ۳۱۴، اصول کافی ج ۱، ص ۱۷۸ و ۱۷۹.

ظهور در اوج بی عدالتیها

۶- قال رسول الله ﷺ: ﴿يَنْزِلُ بِأُمَّتِي فِي آخِرِ الزَّمَانِ بَلَاءٌ شَدِيدٌ مِنْ سُلْطَانِهِمْ، لَمْ يَسْمَعْ بَلَاءٌ أَشَدُّ مِنْهُ حَتَّى تَضِيقَ عَنْهُمْ الْأَرْضُ الرَّجْنَ، وَ يَمَلَأُ الْأَرْضَ جَوْرًا وَ ظُلْمًا، لَا تَجِدُ الْمُؤْمِنُ مَلْجَأً يَلْتَجِئُ إِلَيْهِ مِنَ الظُّلْمِ فَبَيَّعْتُ اللَّهَ (عَزَّوَجَلَّ) مِنْ عِترَتِي، فَيَمَلَأُ الْأَرْضَ قِسْطًا وَ عَدْلًا، كَمَا مُلِئْتُ ظُلْمًا وَ جَوْرًا﴾^(۱) در آخر زمان بلای شدیدی بر امت من از سوی سلطان (ظالم) آنها وارد می شود، بلایی که شدیدتر از آن شنیده نشده! تا آنجا که زمین و سبوع و گسترده بر آنها تنگ می گردد، دنیا پر از جور و ظلم گردیده و مؤمن پناهگاهی برای پناه جستن نمی یابد، در این هنگام خداوند متعال مردی از عترتم را بر می انگیزاند که زمین را پر از عدل و داد نماید، آن گونه که از ظلم و ستم پر شده است. در ادامه حدیث دارد که سرانجام حکومت جهانی به دست باکفایت مهدی علیه السلام بر پا و همه جا پر از عدل و داد می گردد و مضمون آیه ﴿إِنَّ الْأَرْضَ يَرِثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ﴾ و خیلی از آیات دیگر در آن زمان تحقق و تفسیر می یابد.

شناختی از حضرت مهدی علیه السلام در قرآن و روایات



نجات دهنده بشر

۷- قال ابوذر: ﴿سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ مَثَلُ أَهْلِ بَيْتِي فِيكُمْ كَمَثَلِ سَفِينَةِ نُوحٍ فِي قَوْمِ نُوحٍ، مَنْ رَكِبَهَا نَجِيَ وَمَنْ تَخَلَّفَ عَنْهَا

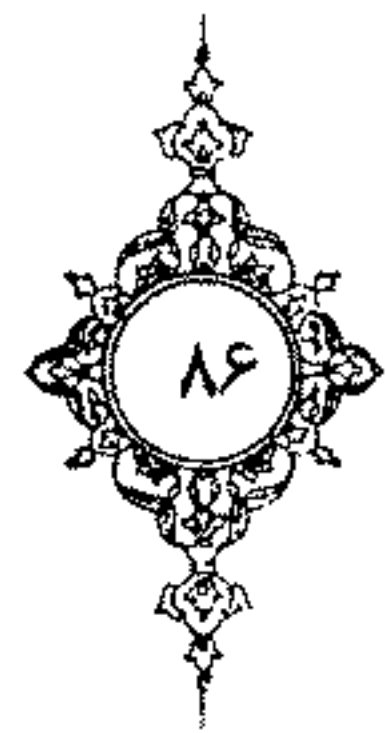
(۱) المستدرک علی الصحیحین ج ۴، ص ۴۶۵.

هَلَكَ ﴿ و در روایت دیگری آمده ﴿وَمَنْ تَخَلَّفَ عَنْهَا غَرِقَ﴾ (۱)
 [ابوذر غفاری که از بهترین یاران پیامبر صلی الله علیه و آله بود و حضرت به
 او وصیت مفضلی فرمود]. او گوید: از رسول خدا صلی الله علیه و آله
 شنیدم که می فرمود: اهل بیت من در میان شما همانند کشتی
 نوح علیه السلام اند، هرکس بر آن سوار (کنایه از پیروی) شود نجات
 می یابد و هرکس از آن جدا شود، هلاک می گردد. هر دو
 روایت فوق قابل جمع است، چون هلاکت همان غرق شدن
 و غرق شدن همان هلاکت خواهد بود.

توضیح: به صورت قطع کشتیان هدایت و حافظ دین خدا
 در بین انسانها آخرین سفیر حق امام مهدی علیه السلام می باشد
 و بدون حرکت و قیام او تأویل و تفسیر خیلی از آیات و
 روایات انبیاء و ائمه معصومین علیهم السلام تحقق پیدا نخواهد کرد و
 ما همچنان در انتظار طلوع خورشیدیم که این باور ما
 ریشه های قرآنی و روایی دارد.

پیشرفت نهایی دین اسلام در زمان ظهور حضرت

۸- قال النبی صلی الله علیه و آله: ﴿لَا يَبْقَى عَلَى ظَهْرِ الْأَرْضِ بَيْتٌ مَدْرٍ وَلَا وَبَرٍ
 إِلَّا أَدْخَلَهُ اللَّهُ كَلِمَةَ الْإِسْلَامِ﴾. (۲) هیچ خانه ای در زمین باقی
 نمی ماند (خانه های سنگی، گلی و خیمه ها) مگر این که
 خداوند کلمه اسلام (دین اسلام) را در آن وارد می کند.



(۱) - تفسیر پیام قرآن جلد ۹، ص ۸۱ و أسدالغابّه ج ۳، ۱۶۲.

(۲) تفسیر مجمع البیان، ذیل آیه ۲۰ کهف.

توضیح: از مسلمات جهان خلقت است که مجاری امور به فرمان پروردگار می چرخد و او مُسَبَّبُ الْأَسْبَابِ است از این جهت سبب جهانی شدن دین خدا، حضرت مهدی فاطمه علیها السلام خواهد بود. غلبه اسلام بر دشمن مراحل مختلف داشته ولی مرحله نهایی آن هنگام قیام مهدی علیه السلام حاصل و کامل خواهد شد (ان شاء الله) گرچه اسلام در عصر پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم و اندکی بعد از رحلت حضرت صلی الله علیه و آله و سلم گسترش پیدا کرد ولی غلبه خارجی بصورت حکومت واحد در کل جهان تاکنون نصیب اسلام نشده است. اما استدلال و منطق اسلام از بدو پیدایش تاکنون بر مبنای قرآن و سیره انبیاء و ائمه معصومین علیهم السلام علیه مذاهب و ادیان باطل [جهان] غلبه داشته و خواهد داشت.

در انتظار طلوع خورشید

۹ - قال رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم: «أَفْضَلُ أَعْمَالِ أُمَّتِي إِنْتِظَارُ الْفَرَجِ بَيْنَ اللَّهِ»^(۱) عزّ وجلّ: افضل اعمال امت من انتظار فرج و گشایش از جانب خداوند است.



توضیح: چرا برترین اعمال انتظار فرج و لطف امامان است؟ زیرا بدون عنایت ائمه معصومین علیهم السلام هیچ عملی در خداوند مورد قبول نیست، دلیل بر این ادعا کلام علی بن رسی الرضا علیه السلام می باشد که حضرت فرمودند:

(کافی به نقل از بحار ج ۵۲، ص ۱۳۷)

﴿لَا يَقْبَلُ اللَّهُ عَمَلًا لِعَبْدٍ إِلَّا بَوَّالًا بَيْنَنَا، فَمَنْ لَمْ يُؤِ الْبَاكَانَ مِنْ أَهْلِ
هَذِهِ الْآيَةِ: وَقَدِمْنَا إِلَى مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَا هَبَاءً مَثُورًا﴾
امام رضا علیه السلام می فرماید ^(۱): خداوند هیچ عملی را از
بنده اش نمی پذیرد، مگر با و لایت ما، هرکس دوستدار
(پیرو) ما نباشد. مصداق این آیه است « ما به سراغ اعمالی که
انجام داده اند می رویم و همه را همچون ذرات غبار پراکنده
در هوا قرار می دهیم». اگر ولایت ائمه علیهم السلام شرط لازم برای
قبولی اعمال در نزد خداوند نمی بود، انسانهای کثیری به
بهشت می رفتند، چون پیرو هر مذهب که باشند از نظر آمار
بیش از یک میلیارد مسلمان گفته می شوند و خیلی ها نماز
می خوانند ^(۲).

پایان عمر جهان:

۱۱ - قال رسول الله صلی الله علیه و آله: ﴿لَوْ لَمْ يَبْقَ مِنَ الدُّنْيَا، إِلَّا يَوْمٌ وَاحِدٌ
لَطَوَّلَ اللَّهُ تَعَالَى ذَلِكَ الْيَوْمَ حَتَّى يَلِيَ رَجُلٌ مِنْ عِترَتِي اسْمُهُ إِسْمِي
يَمْلَأُ الْأَرْضَ عَدْلًا وَقِسْطًا كَمَا مِلْتُمْ ظُلْمًا وَجَوْرًا﴾. ^(۲) اگر از عمر
دنیا جز یک روز باقی نماند، خداوند آن روز را طولانی می کند
تا مردی از عترت من که نام او هم نام من است حاکم زمین
شود و آن را پر از عدل و داد کند، آن گونه که از ظلم و جور پر
شده است.



(۱) جامع احادیث الشیعه ج ۱، ص ۴۳۴

(۲) تفسیر قرطبی ج ۷، ص ۶۹۲

صدقه جهت سلامتی حضرت مهدی علیه السلام

۱۲- قال الصادق علیه السلام: ﴿مَا مِنْ شَيْءٍ أَحَبُّ إِلَى اللَّهِ مِنْ إِخْرَاجِ الدَّرَاهِمِ إِلَى الْإِمَامِ، وَإِنَّ اللَّهَ لَيَجْعَلُ لَهُ الدَّرَاهِمَ فِي الْجَنَّةِ مِثْلُ جَبَلِ أُحُدٍ﴾. (۱) هیچ چیزی محبوب تر در نزد خدا از مصرف نمودن مال برای امام (عجل الله تعالی فرجه الشریف) نیست. خداوند در عوض یک در هم که مؤمن از مال خود بمصرف امام علیه السلام برساند به اندازه کوه احد در بهشت باو ثواب عطا فرماید.

تداوم دعا جهت ظهور حضرت علیه السلام

۱۳- عن امام الصادق علیه السلام قال: ﴿يَا اللَّهُ يَا رَحْمَانُ يَا رَحِيمُ، يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ ثَبَّتْ قَلْبِي عَلَى دِينِكَ وَ...﴾ (۲) ای خداوند رحمان و رحیم، ای تغییر دهنده قلبها از بدیها به خوبیها، ثابت بدار قلب ما را بر دین خود و تعجیل در فرج و لیت را برای ما مرحمت فرمای. ﴿السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَهْلَ بَيْتِ الرَّحْمَةِ وَالنُّبُوءَةِ وَمَعْدَنِ الْعِلْمِ وَ مَوْضِعِ الرِّسَالَةِ﴾ سلام بر شما ای اهل بیت رحمت و نبوت شماست معدن علم و جایگاه رسالت الهی.

مرگ در حال انتظار

۱۴- قال أبو عبد الله علیه السلام: ﴿إِنَّ الْمَيِّتَ مِنْكُمْ عَلَى هَذَا الْأَمْرِ، بِمَنْزِلَةِ



(۱) جامع الاحادیث، ج ۱، ص ۴۳۴.

(۲) کمال الدین، جلد ۲، ۳۵۲.

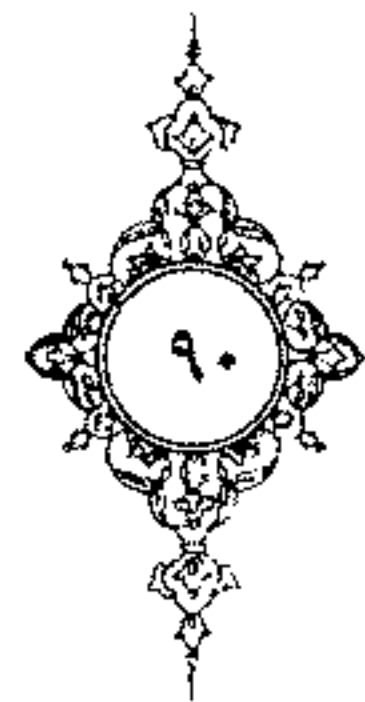
الضَّارِبِ بِسَيْفِهِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ﴿١﴾ امام صادق علیه السلام می فرماید:
کسی که در حال انتظار ظهور امام زمان علیه السلام بمیرد بمنزله آن
است که در راه خدا با شمشیرش جهاد کرده است.

بهترین بشارت برمنتظرین

۱۵- قال الامام الصادق علیه السلام ﴿طوبى لمن تمسك بامرنا في
غيبه قائمنا، فلم يزرع قلبه بالهداية﴾ (۲). خوشبایه حال کسی که
در زمان غیبت قائم ما علیه السلام به ولایت ماچنگ زند و قلب
هدایت شده اش به سبب باطل فاسد نشود، [آری استمرار
عقیده مقدس مثل انجام فعل مقدس ثواب خواهد داشت].

۱۶- عن ابي عبد الله علیه السلام ﴿ما ضرَّ مَنْ مات مُنتظراً
لامرنا، الا يموت في وسط فسطاط المهدي علیه السلام وعسكره﴾ (۳) امام
صادق علیه السلام می فرماید: هر کس که در حال انتظار امام زمان علیه السلام
بمیرد مثل آن است که در میان خیمه حضرت علیه السلام با لشکر
حضرت جهاد کرده و پاداش شهید را دارد.

۱۷- قال الامام الجواد علیه السلام ﴿ان القائم مناهو المهدي الذي يحب
ان ينتظر في غيبته ويطاع في ظهوره﴾ (۴) قائم مامهدی علیه السلام
آنچنان شخصیتی است که در زمان غیبت او منتظرانش مؤمن
و امید وار به او باشند و از او اطاعت کنند.



(۱) بحار الانوار جلد ۵۲، صفحه ۱۲۶.

(۲) بحار الانوار جلد ۵۲، صفحه ۱۲۳.

(۳) منتخب الاثر، ص ۴۹۸ (۴) منتخب الاثر، ص ۲۲۳.

منکرین حضرت مهدی علیه السلام

۱۸- قال رسول الله صلى الله عليه وآله: «مَنْ أَنْكَرَ الْقَائِمَ مِنْ وَوَلَدِي فِي غَيْبَتِهِ مَاتَ مَيِّتَةَ الْجَاهِلِيَّةِ» (۱).

هر کس که غیبت، قائم علیه السلام ما را انکار کند همانند مردم جاهلیت (بی دین) مرده است.

بشارت حضرت خاتم صلوات الله عليه درباره ظهور

۱۹- «قال رسول الله صلى الله عليه وآله: مَعَاشِرَ النَّاسِ: أَبْشِرُوا بِالْفَرَجِ، فَإِنَّ وَعْدَ اللَّهِ لَا يُخْلَفُ، وَقَضَائُهُ لَا يُرَدُّ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ، وَإِنَّ فَتْحَ اللَّهِ قَرِيبٌ» (۲) مردم بشارت باد بر شما فرج مهدی علیه السلام، وعده خدا تخلف پذیر نیست و حکم او برگشت ندارد و او حکیم و آگاه است و براستی فتح الهی نزدیک است.

۲۰- سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وآله يَقُولُ: «لَا يَزَالُ الْإِسْلَامُ عَزِيزًا إِلَى اثْنَيْ عَشَرَ خَلِيفَةً، فَقَالَ كُلُّهُمْ مِنْ قُرَيْشٍ» (۳) اسلام پیوسته عزیز خواهد بود تا دوازده خلیفه (امام) بر مسلمانان حکومت کنند جابربن سمره گوید: آخر سخن پیامبر صلوات الله عليه وآله را نفهمیدم از پدرم که از من به پیامبر صلوات الله عليه وآله نزدیک تر بود سؤال کردم او گفت: پیامبر صلوات الله عليه وآله فرمود: تمام آنها از قریشند.

۲۱- قال الامام الصادق عليه السلام: «إِنَّ اللَّهَ أَجَلٌ وَاعْظَمَ مِنْ أَنْ



(۱) بحار الانوار جلد ۵۲، ص ۷۳.

(۲) يوم الخلاص، ص ۲۲۶.

(۳) تفسیر پیام قرآن ج ۹، ص ۹۳ به نقل از صحیح مسلم

يَتْرُكُ الْأَرْضَ بِغَيْرِ إِمَامٍ عَادِلٍ ﴿١﴾ خداوند بزرگوار تراز آن

است که زمین را بدون امام عادل رها سازد. (پس وجود امام و حجّت در هر زمانی ادعیه الهی برای اهل زمین می باشد).

۲۲ - قال موسى بن الجعفر عليه السلام ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِي أَرْضَهُ مِنْ

حُجَّةٍ طَرْفَةَ عَيْنٍ، إِمَّا ظَاهِرًا وَ إِمَّا بَاطِنًا﴾ ^(۲) خداوند زمین را

حتی برای یک چشم برهم زدن از حجّت خود خالی نمی گذارد چه آن حجّت ظاهر باشد و یا پنهان (مثل زمان ما)

۲۳ - قال الباقر عليه السلام ﴿وَفِي كُلِّ زَمَانٍ إِمَامٌ مِّنَّا يَهْدِيهِمْ إِلَىٰ مَنَاجَاةٍ

بِهِ رَسُولُ اللَّهِ﴾ ^(۳) در هر زمان امامی از ما مردم را هدایت

می کند، به سوی احکامی که رسول خدا آورده است.

۲۴ - قال رسول الله صلى الله عليه وآله: ﴿الْأئِمَّةُ مِنْ بَعْدِي اثْنَا عَشَرَ أَوْ هُمْ

عَلِيٌّ وَ زَابِعُهُمْ عَلِيٌّ وَ ثَامِنُهُمْ عَلِيٌّ وَ عَاشِرُهُمْ عَلِيٌّ وَ آخِرُهُمْ

الْمُهَدِيُّ عليه السلام﴾ ^(۴) امامان پس از من دوازده نفرند. اولین،

چهارمین، هشتمین، و دهمین آنان علی نامند و آخرینشان مهدی عليه السلام است.

۲۵ - قال رسول الله صلى الله عليه وآله: ﴿الْمُهَدِيُّ عليه السلام رَجُلٌ مِنْ وُلْدِي

وَجْهُهُ كَالْكَوْكَبِ الدُّرِّيِّ﴾ ^(۵). مهدی عليه السلام از فرزندان من سیمایش

مانند ستاره درخشان است.



(۱) اصول کافی ج ۱، ص ۱۷۸ و ص ۱۷۹.

(۲) بحار الانوار ج ۵۲، صفحه ۴۱.

(۳) بحار الانوار جلد ۵۲، ص ۵ حدیث ۹.

(۴) تفسیر ابی الفتوح جلد ۲، ص ۵۸۷.

(۵) کشف الغمّة جلد ۲، ص ۴۶۹ و بحار الانوار ج ۵۱، ص ۸۰.

غیبت دو گانه «صغرا و کبرا»

۲۶- قال ابا عبدالله عليه السلام: «إِنَّ لِلْقَائِمِ غَيْبَتَيْنِ يَرْجِعُ فِي إِحْدَيْهِمَا وَالْأُخْرَى لَا يُدْرِي أَيْنَ هُوَ، يَشْهَدُ الْمَوْسِمَ يَسْرَى النَّاسَ وَلَا يَرَوْنَهُ» (۱) زراره گوید از امام صادق عليه السلام شنیدم که می فرمود: قائم عليه السلام ما دارای دو غیبت است، در یکی از آنها باز می گردد و در دیگری غیبت طولانی دارد، به هنگام حج حضور می یابد و مردم را می بیند ولی مردم او را نمی بینند.

منکر مهدی عليه السلام منکر پیامبر صلى الله عليه وآله وسلم است

۲۷- قال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم: «مَنْ أَنْكَرَ الْقَائِمَ مِنْ وُلْدِي فَقَدْ أَنْكَرَنِي» (۲) حضرت امام صادق عليه السلام می فرماید که پیامبر صلى الله عليه وآله وسلم فرمودند: هر که قائم عليه السلام ما را انکار کند در حقیقت مرا انکار کرده است.

قتل ها و مرگهای کثیر قبل از ظهور

۲۸- عن الامام علي عليه السلام قال: «لَا يَخْرُجُ الْمَهْدِيُّ حَتَّى يُقْتَلَ ثَلَاثًا وَيَمُوتَ ثَلَاثًا وَيَبْقَى ثَلَاثًا» (۳) از مولا علی عليه السلام روایت شده که فرمودند: مهدی عليه السلام آشکار نمی شود، تا این که : یک سوم مردم دنیا کشته شوند و یک سوم آنان بمیرند و یک سومشان باقی بمانند.

شناختی از حضرت مهدی عليه السلام در قرآن و روایات



(۱) - منتخب الاثر، ص ۲۵۲ و حکمت الظاهرة ص ۲۱۱.

(۲) - البحار ج ۵۱، ص ۷۳ و اثبات الهداة ۳ / ۸۳ع.

(۳) - منتخب الاثر، ص ۴۵۲.

جوان بودن حضرت علیه السلام در هنگام ظهور

۲۹- قال حسن بن علی علیه السلام «لَوْ قَامَ الْمَهْدِيُّ علیه السلام لَأُنْكِرَهُ النَّاسُ، لِأَنَّهُ يَرْجِعُ إِلَيْهِمْ شَابًّا وَهُمْ يَحْسَبُونَهُ شَيْخًا كَبِيرًا» (۱) در کتاب عقدالدرر، از حسن بن علی علیه السلام نقل شده که فرمودند: آنگاه که مهدی علیه السلام ما قیام کند مردم او را نخواهند شناخت، زیرا او به صورت جوانی به سوی مردم باز می‌گردد، در حالی که مردم گمان می‌کنند او پیر مردی فرتوت است.

۳۰- قال رسول الله صلى الله عليه وآله: «يَخْرُجُ الْمَهْدِيُّ عَلَى رَأْسِهِ مَلَكٌ يُنَادِي دِي إِنْ هَذَا الْمَهْدِيُّ فَاتَّبِعُوهُ» (۲) حضرت مهدی علیه السلام در حالی ظاهر می‌شود که فرشته‌ای بالای سرش ندای دهد، این است مهدی علیه السلام از او پیروی کنید.

۳۱- عن المهدي علیه السلام: «وَ أَمَّا ظُهُورُ الْفَرَجِ فَإِنَّهُ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى ذِكْرُهُ وَ كَذَبَ الْوَقَاتُونَ» (۳) از حضرت مهدی علیه السلام نقل شده است که فرمودند: ظهور فرج در اختیار خداوند بزرگ است. آنان که وقت معین می‌کنند دروغ می‌گویند.

هر امامی به امام بعد از خود وصیت می‌کند

۳۲- قال ابی عبد الله علیه السلام: «إِنَّ الْإِمَامَ يَعْرِفُ الْإِمَامَ الَّذِي مِنْ بَعْدِهِ فَيُوصِي إِلَيْهِ» (۴) از معلی بن خنيس نقل شده که امام



(۱) منتخب الاثر ص ۲۸۵.

(۲) كشف الغمة ج ۲ / ص ۴۸۶ و دیگر منابع

(۳) كشف الغمة ج ۲، ص ۵۳۱.

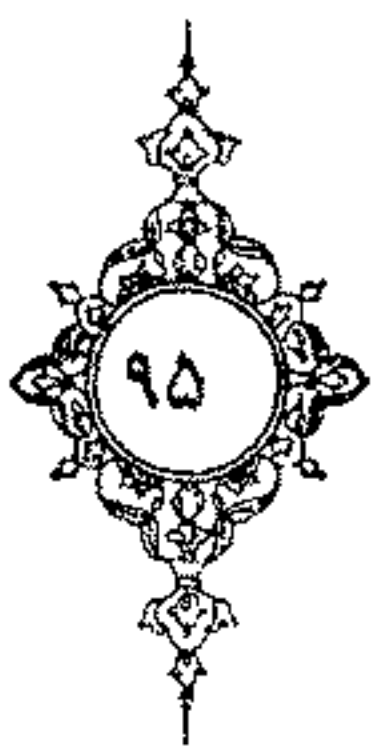
(۴) بصائر الدرجات ص ۴۷۴ و بحار ج ۵۳، ص ۷۳.

صادق فرمودند علیه السلام: هر امامی به امام پس از خود وصیت می کند.
تبصره: تا امام علی علیه السلام بود امامت به امام حسن علیه السلام
نمی رسید و تا امام حسن علیه السلام بود، امامت به امام حسین علیه السلام
نمی رسید گر چه مقام علمی و شرایط امامت هر امام قبل از
امامت شان از جانب خداوند محفوظ بوده است. طبق بیان
احادیث امام چه قیام کند یا صلح نماید، حاضر باشد یا
غایب مقام امامت او از طرف خداوند ثابت است.

۳۳- إِنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «الْحَسَنُ وَالْحُسَيْنُ إِمَامَانِ قَامَا أَوْ قَعَدَا» (۱) ختم رسولان می فرماید: حسن و حسین علیه السلام
هر دو امامند، خواه قیام کنند یا قیام نکنند. این حدیث و دیگر
روایات مَهر خاموشی برده‌هان آنانی هست که از باب نادانی یا
دشمنی بر صلح امام حسن علیه السلام اشکال می کردند یا احیاناً
اشکال کنند و این مسأله درباره انقلاب حضرت مهدی علیه السلام از
طرف مخالفین وجود دارد.

علم امامان علیهم السلام

۳۴- قال ابو جعفر علیه السلام: «إِنَّ لِلَّهِ عِلْمًا لَا يُعَلَّمُهُ غَيْرُهُ وَعِلْمًا قَدْ
أَعْلَمَهُ مَلَائِكَتُهُ وَ أَنْبِيَآءُهُ وَ رُسُلُهُ فَنَحْنُ نَعْلَمُهُ ثُمَّ أَشَارَ بِسَيْدِهِ إِلَى
صَدْرِهِ» (۲) فضیل بن یسار از امام باقر علیه السلام نقل کرده که حضرت
فرمودند: خداوند علمی دارد که جز او کسی آن را نمی داند،



(۱) - اثبالات الهداة ج ۲، ص ۵۵۴.

(۲) بصائر الدرجات، ص ۱۱۰.

و علمی دارد که به فرشتگان، و رسولانش علیهم السلام عنایت فرموده است، ما نیز از علم رسولان الهی آگاهی داریم، سپس بادیست خود اشاره به سینه‌اش فرمودند.

۳۵- عن أبي جعفر عليه السلام قال: ﴿نَحْنُ خُزَّانُ اللَّهِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَشِيعَتُنَا خُزَّانُنَا وَلَوْ لَأَنَا، مَا عَرَفَ اللَّهُ﴾ (۱)

از امام باقر علیه السلام نقل شده که فرمودند: ما در دنیا و آخرت خزانة دار خدا هستیم و شیعیان ما خزانة دار ما هستند، و اگر ما نبودیم خداوند شناخته نمی شد.

۳۶- عن أبي عبد الله عليه السلام ﴿إِنَّا نَتَعَلَّمُ مَا فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ﴾ (۲).
از امام صادق علیه السلام نقل شده که فرمودند: آنچه در شب و روز می گذرد ما می دانیم.

علم آسمانها و زمین در نزد امامان علیهم السلام

۳۷- عن الامام الصادق عليه السلام قال: ﴿نَحْنُ وَاللَّهُ نَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَمَا فِي الْجَنَّةِ وَمَا فِي النَّارِ وَمَا بَيْنَ ذَلِكَ الْخَبْرَ﴾ (۳).
از حضرت امام صادق علیه السلام نقل شده که فرمودند: به خداوند سوگند ما از آنچه در آسمانها، در زمین، در بهشت و در دوزخ و میان آنهاست خبر داریم.

۳۸- عن أبي عبد الله عليه السلام قال: ﴿إِنَّ الْأِمَامَ إِذَا شَاءَ أَنْ يَعْلَمَ



(۱) بصائر الدرجات، ۱۰۵.

(۲) بصائر الدرجات، ۳۲۶ و بحارج ۵۲، ص ۱۶.

(۳) تفسیر العیاشی جلد ۲ ص ۲۶۶ و بحارج ۵۲، ص ۲۳۷.

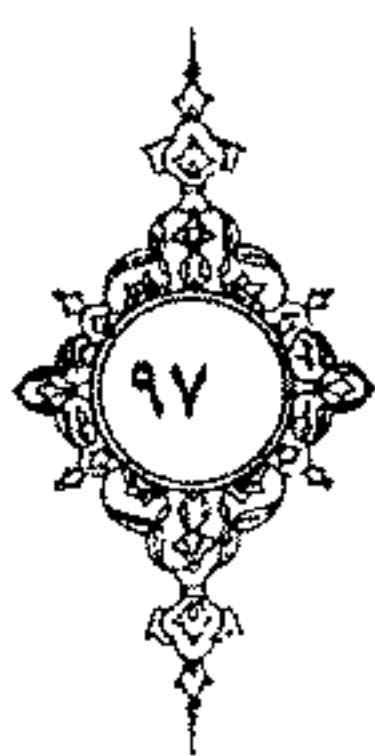
عَلِمَ ﴿(۱)﴾ از امام صادق علیه السلام نقل شده که فرمودند: امام هرگاه بخواهد چیزی را بداند می‌داند.

توضیح: جز علم خداوند که عین ذات اوست علوم انبیاء، ائمه معصومین علیهم السلام و اولیای الهی و دیعه از جانب خدا برای آنان می‌باشد و مقام همه اولیای الهی اکتسابی می‌باشند.

رابطه قرآن و عترت علیهم السلام

۳۹ - قال رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم: «إِنِّي تَارِكٌ فِيكُمْ الثَّقَلَيْنِ كِتَابَ اللَّهِ وَعِترَتِي أَهْلَ بَيْتِي وَإِنَّهُمَا لَنْ يَفْتَرِقَا حَتَّىٰ يَرِدَا عَلَيَّ الْخَوْضَ» (۲) من دو چیز گرانبها «کتاب و عترتم» را در میان شما (امت) باقی می‌گذارم و این دواز یکدیگر هرگز جدا نمی‌شوند. تا در کنار حوض (کوثر) بر من وارد شوند.

توضیح: در نقل حدیث ثقلین کمی اختلاف در الفاظ آن وجود دارد و این حدیث را بیش از صد نفر از صحابه پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم و اکثر علماء اهل سنت و شعیه نقل کردند. اما تأسف بی پایان بر این که به غیر شیعیان، دیگر پیروان مذاهب خلاف وصیت پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم عمل کردند و علناً با خاندان پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم دشمنی نمودند.



(۱) بحار الانوار ج ۵۱، ص ۵۶.

(۲) امالی طوسی ج ۱، ۲۶۱ و الحکم الزاهرة، ص ۱۲۵.

مظلومیت اسلام

۴۰- قال رسول الله ﷺ: ﴿سَيَأْتِي زَمَانٌ عَلَى أُمَّتِي لَا يَبْقَى مِنَ الْقُرْآنِ إِلَّا رِسْمُهُ وَلَا مِنَ الْإِسْلَامِ إِلَّا اسْمُهُ، يُسَمُّونَ بِهِ وَهُمْ أَبْعَدُ النَّاسِ مِنْهُ، مَسَاجِدُهُمْ غَامِرَةٌ وَهِيَ خَرَابٌ مِنَ الْهُدَى، فُقَّهَاءُ ذَلِكَ الزَّمَانِ شَرُّ فُقَّهَاءِ تَحْتَ ظِلِّ السَّمَاءِ، مِنْهُمْ خَرَجَتِ الْفِتْنَةُ وَالْإِيْمُ تَعُودُ﴾. (۱) ختم الانبياء ﷺ می فرمایند: به زودی، زمانی براتم فرامی رسد که از قرآن جز نوشته‌اش و از اسلام جز نامش باقی نمی ماند، مردم مسلمان گفته می شود، در حالی که از اسلام دورترین فاصله را دارند. مسجد هایشان آباد ولی از هدایت و یسران است، دانشمندان آن دوران بدترین دانشمندانی هستند که زیر آسمان زندگی می کنند. فتنه از سوی آنان سرچشمه می گیرد و به خودشان باز می گردد.

جواب سائل - قَالَ الْإِمَامُ السَّجَّادُ (عَلَيْهِ السَّلَامُ): ﴿الْمَعْصُومُ هُوَ مُعْتَصِمٌ بِحَبْلِ اللَّهِ [وَهُوَ الْقُرْآنُ] لَا يَفْتَرِقَانِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ﴾ (۲) در جواب کسی که از امام سجاده (ع) پرسید: معنای معصوم چیست؟، حضرت فرمودند: معصوم مُعْتَصِمٌ به حبل الله است و حبل الله قرآن می باشد، ما از قرآن جدا نمی شویم تا قیامت.

آن چرا که در قالب چهل حدیث بیان کردیم به خاطر اهمیت مطالب به پیامهای احادیث اشاره می کنیم که عبارت است از:



(۱) الکافی ج ۸، ۳۰۸ و بحار ۵۲، ۱۹۰.

(۲) - بحار الانوار جلد ۲۵، صفحه ۱۹ ع.

احیای قرآن و سنت، هشت ماه سلاح بدوش در حال نبرد، قیام در اوج بی عدالتی، شباهت امام عصر علیه السلام به انبیاء علیهم السلام حکومت جهانی مهدی علیه السلام، نجات بشر از ظلم، قتل کثیر قبل از نهضت مهدی علیه السلام، پیشرفت نهایی اسلام بعد از قیام، افضل اعمال انتظار فرج، عدل و قسط در زمان ظهور، پرداخت صدقات و دعا برای امام علیه السلام، تداوم دعای یا الله یا رحمان یا رحیم و... مرگ در حال انتظار مثل شهید، کشیدن انتظار مقدس، سرنوشت منکران قائم علیه السلام، اجر عظیم منتظرین از قول پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم، عزت و اقتدار اسلام در زمان ظهور، تعیین امام و رهبر از طرف خدا، خالی نبودن زمین از حجت خدا حتی در یک لحظه، ذکر نام امامان علیهم السلام دوازده گانه از جانب پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم، غیبت صغرا و کبرا در کلام امام صادق علیه السلام، منکر مهدی علیه السلام، منکر پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم، جوان بودن امام علیه السلام در هنگام قیام، ندای ملک، هنگام ظهور، زمان ظهور فقط عندالله، وصیت هر امامی به امام بعد، حفظ مقام امامت در قیام و قعود، دانستن علم آسمانها و زمین از جانب امامان علیهم السلام، عترت با قرآن و مظلومیت قرآن قبل از قیام حضرت علیه السلام از جمله بحث‌های بود که در قالب چهل حدیث و دیگر بحثهای جانبی عنوان شد و هریک از احادیث مذکور پیام‌ها و دستورات بلندی را [برای هدایت جامعه بشری] به همراه داشت.



چهل حدیث از حضرت امام مهدی علیه السلام

تبصره: در بحث‌های گذشته روشن شد که عنایات امامان علیهم السلام عموم شمول و برای همه زمینیان جنبه حیاتی دارد، اما لطف و مرحمت امامان علیهم السلام به صورت خاص در باره ما شیعیان می‌باشد، برای هدایت و رفتارهای مذهبی چهل حدیث را از سخنان امام زمان علیه السلام انتخاب نمودیم فرج و دعای حضرت را برای عموم شیعیان جهان از خداوند مسألت داریم.

ما از یاری شیعیان کوتاهی نمی‌کنیم

۱- قال المهدی علیه السلام: ﴿إِنَّا غَيْرُ مُهْمِلِينَ لِمُرَاغَاتِكُمْ وَلَا نَاسِيْنَ لِدِكْرِكُمْ وَ لَوْلَا ذَلِكَ لَنَزَلَ بِكُمْ الْآوَاءُ أَصْطَلَمَكُمْ إِلَّا عُدَاءُ فَاتَّقُوا اللَّهَ جَلَّ جَلَالُهُ﴾ (۱)

ما از یاری رساندن به شما کوتاهی نکرده و فراموشتان نمی‌کنیم، اگر چنین نبود حتماً گرفتار ناگواریهای شدید و دشمنان شمارا نابود می‌کردند، از خدا بترسید و با عمل صالح خود ما را یاری نمائید.



غیبت امام علیه السلام مثل خورشید در پشت ابر

۲- ﴿وَجْهٌ الْإِنْتِفَاعِ بِي فِي غَيْبَتِي كَأَلِإِنْتِفَاعِ بِالشَّمْسِ إِذَا غَيْبَتْهَا

عَنِ الْأَبْصَارِ السَّخَابِ ﴿^(۱)﴾ بهرمندی مردم از من در زمان غیبت، مانند انتفاع آنان از خورشید است. هنگامی که خورشید در پشت ابرها قرار گیرد.

۳- ﴿إِنَّ اللَّهَ لَمْ يَخْلُقِ الْخَلْقَ عَبَثًا وَلَا أَهْمَلَهُمْ﴾ ^(۲) خداوند مردم را بیهوده نیافریده و بیکار رها نکرده است (در باره خلقت خود فکر کنیم تا ارزشها و حکمتها بیشتر برای ما روشن گردد).

۴- ﴿أَنَا خَاتَمُ الْأَوْصِيَاءِ وَبِي يَدْفَعُ اللَّهُ عِزَّ وَجَلَّ، الْبَلَاءُ أَهْلِي وَشِيعَتِي﴾ ^(۳)

منم خاتم اوصیاء به واسطه من خداوند بلا را از خاندان و شیعیانم دفع می کند.

۵- طَلَبُ الْمَعَارِفِ مِنْ غَيْرِ طَرِيقِنَا أَهْلَ الْبَيْتِ مُسَاوِقٌ لِلْإِنْكَارِ ^(۴) کسب معارف (دینی) جز از طریق ما خاندان پیامبر صلی الله علیه و آله مساوی با انکار ماست (کلام حضرت جهت شناخت و پیروی از معصومین علیهم السلام یک اصل محوری برای رسیدن به کمال است در غیر طریق این بزرگواران گمراهی مطلق خواهد بود).



سفارش حضرت مهدی علیه السلام درباره پیروی از علماء

۶- ﴿وَأَمَّا الْحَوَادِثُ الْوَاقِعَةُ فَأَرْجِعُوا فِيهَا إِلَى رِوَاةِ حَدِيثِنَا

۱- میزان الحکمه، ج ۱، ص ۲۸۹

۲- بحار الانوار، ج ۵۲، ص ۳۰

۳- بحار الانوار ج ۵۳ ص ۱۹۰

۴- صحیفه مهدی علیه السلام، ص ۳۳۴.

فَانَّهُمْ حُجَّتِي عَلَيْكُمْ وَ اَنَا حُجَّةُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ ﴿^(۱)﴾ در رویدادهای دینی [تازه] به راویان احادیث ما رجوع کنید، زیرا آنها حجت من بر شما و من حجت خدا بر آنانم.

۷- ﴿فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَيْسَ بَيْنَ اللَّهِ وَ بَيْنَ أَحَدٍ قَرَابَةٌ مِّنْ أَنْكَرَ نِي فَلَيْسَ مِنِّي وَ سَبِيلُهُ، سَبِيلُ ابْنِ نُوحٍ عليه السلام﴾ ^(۲) خداوند متعال با کسی خویشاوندی ندارد و هر که مرا انکار کند از من نیست و مسلک چنین کسی مانند پسر نوح عليه السلام است.

تبصره: کلمات حضرت از نظر خداشناسی مرزبین حق و باطل است با این بیان که اگر کسی بندگی خدا نکند ولو فرزند نوح عليه السلام باشد اهل جهنم خواهد بود.

سفارش حضرت مهدی عليه السلام درباره قرآن و سنت

۸- ﴿إِنِّي أَدْعُوكُمْ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَ أَعْمَلُ بِكِتَابِهِ وَ إِمَاتَةِ الْبَاطِلِ وَ أَحْيَاءِ السُّنَّةِ﴾ ^(۳) من شما را بسوی خدا و پیامبرش و عمل به قرآن و از بین بردن باطل و زنده کردن سنت سفارش می‌کنم.

اختار حضرت مهدی عليه السلام درباره مصرف سهم

۹- ﴿فَلَا يَحِلُّ لِأَحَدٍ أَنْ يَتَصَرَّفَ مِنْ مَالِ غَيْرِهِ بِغَيْرِ إِذْنِهِ فَكَيْفَ يَحِلُّ ذَلِكَ فِي مَالِنَا﴾ ^(۴)



۱- کمال الدین ج ۲، ص ۴۵۴ - ۲- بحار الانوار ج ۵۳، ص ۱۶۱

۳- سیره و سخن پیشوایان معصوم علیهم السلام، ص ۳۶۷

۴- کمال الدین، ج ۱، ص ۵۲۱

برای هیچ کس (شرعاً) جایز نیست که در مال دیگران بدون اجازه آنان تصرف کند، پس چگونه این کار در مال ما جایز می‌باشد؟

۱۰- ﴿إِنَّ الْأَرْضَ لَا تَخْلُوا مِنْ حُجَّةٍ إِمَّا ظَاهِرًا وَإِمَّا مَعْمُورًا﴾

زمین هیچ گاه از حجّت خدا خالی نیست، حجّت خدا گاه ظاهر و گاهی از چشمها نهان است.

۱۱- ﴿لَوْلَا مَا عِنْدَنَا مِنْ مَحَبَّةٍ صَلاَحِكُمْ وَرَحْمَتِكُمْ وَالْإِشْفَاقُ

عَلَيْكُمْ لَكُنَّا عَنْ مَخَاطِبِكُمْ فِي شُغْلٍ﴾ اگر ما محبت شما «شیعیان» را نداشتیم و نسبت به شما دلسوز نبودیم، شما را مخاطب خود قرار نمی‌دادیم. (۱)

۱۲- ﴿فَإِنَّا يُحِيطُ عَلَمُنَا بِأَنْبَائِكُمْ وَ لَا يَعْزُبُ عَنَّا شَيْءٌ مِنْ

أَخْبَارِكُمْ﴾ (۲) ما از اوضاع شما (شیعیان) کاملاً آگاهیم و هیچ یک از احوال شما بر ما پوشیده نیست.

۱۳- ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ وَ سَلِّمُوا لَنَا وَ رَدُّوا الْأَمْرَ إِلَيْنَا﴾ از خدا

بترسید، تسلیم امر ما شوید و کارها را به ما واگذارید.

۱۴- ﴿قُلُوبُنَا أَوْ عِيَّةٌ لِمَشِيَّةِ اللَّهِ فَإِذَا شَاءَ سَمِعْنَا﴾ دل‌های ما

(خاندان نبوت) ظرف اراده و مشیت خداوند است، هر گاه خدا چیزی را اراده کند، ما نیز همان چیز را اراده می‌کنیم.

۱۵- ﴿فَمَا يَحْسِبُنَا عَنْهُمْ إِلَّا مَا يَتَّصِلُ بِنَا مِمَّا نَكْرَهُهُ وَ لَا نُؤْتِرُهُ

مِنْهُمْ﴾



۱- بحارالانوار، ج ۵۳، ص ۱۷۹

۲- بحارالانوار ج ۵۲، ص ۵۱

ما را از شیعیان دور نمی کند، مگر اعمال و رفتارهای (خلاف) آنان. (خدا، امام علیه السلام و خود ما می دانیم که گناه و معصیت در زندگی ما وجود دارد ولی راه بازگشت به جانب خدا برای همگان باز می باشد، باید توبه و دعا کنیم تا پیرو و یاور امام علیه السلام باشیم.

مولا بخوان تو آیه امّ یجیب را

زیرا که می رسد به اجابت دعای تو

حق با ماست

۱۶- ﴿وَالْيَعْلَمُوا أَنَّ الْحَقَّ مَعَنَا وَفِينَا، لَا يَقُولُ سِوَانَا إِلَّا كَذَابٌ مُفْتَرٌّ وَلَا يَدَّعِيهِ غَيْرُنَا إِلَّا ضَالٌّ غَوِيٌّ﴾ (۱)

حق با ما و در نزد ماست، جز ما هرکس (از مخالفین ما) این داعیه را بر زبان آورد، دروغگو، تهمت زننده و گمراه کننده هست.

۱۷- ﴿أَكْثَرُوا الدُّعَاءَ بِتَعْجِيلِ الْفُرَجِ فَإِنَّ ذَلِكَ فَرَجُكُمْ﴾ (۲)

برای تعجیل امر فرج بسیار دعا کنید، زیرا همین دعا موجب گشایش [مشکلات] شماست.

۱۸- ﴿سَجْدَةُ الشُّكْرِ مِنَ الزَّمِ السُّنَنِ وَ أَوْجِبَهَا﴾ (۳) سجده

شکر از لازمترین و مؤکدترین مستحبات است [در جهان خلقت همه موجودات زنده به زبان خودشان خدا را شکر می کنند جز انسانهای بی دین و کافر].



۱- بحار، ج ۵۳ ص ۱۶۱. ۲- کمال الدین ج ۲، ص ۴۸۵

۳- بحار، ج ۵۳، ص ۱۶۱

۱۹ - ﴿مَنْ أَكَلَ مِنْ أَمْوَالِنَا شَيْئًا فَإِنَّمَا يَأْكُلُ فِي بَطْنِهِ نَارًا وَ سَيَصْلَى سَعِيرًا﴾^(۱) هر که به ناحق چیزی از اموال ما را بخورد همانا آتش می خورد و به زودی با صورت در آتش جهنم می افتد.

آزار حضرت مهدی علیه السلام

۲۰ - ﴿قَدْ آذَانَا جُهَلَاءُ الشَّيْعَةِ وَ حُمَقَاؤُهُمْ وَ مَنْ دَيْنَهُ جَنَاحَ الْبَعُوضَةِ أَرْجَحَ مِنْهُ﴾^(۲) نادانان و کم خردان شیعه کسانی که به اندازه بال پشه دین ندارند [با رفتار و گفتار ناشایست خود] ما را آزار می دهند.

۲۱ - ﴿أَنَا بَقِيَّةُ اللَّهِ فِي أَرْضِهِ وَ الْمُنْتَقِمُ مِنْ أَعْدَائِهِ﴾^(۳) من ذخیره خدا در زمین و انتقام گیرنده از دشمنان هستم.

۲۲ - ﴿إِنِّي لِأَمَانٌ لِأَهْلِ الْأَرْضِ كَمَا أَنَّ النُّجُومَ أَمَانٌ لِأَهْلِ السَّمَاءِ﴾^(۴) من مایه امنیت اهل زمین هستم، مانند ستارگانی که اهل آسمان را حفظ می کنند.

۲۳ - ﴿إِنِّي أَخْرُجُ [حِينَ أَخْرُجُ] وَ لَا بَيْعَةَ لِأَحَدٍ مِنَ الطَّوَاغِيتِ فِي عُنُقِي﴾^(۵) من هنگام خروج، آنچنان قیام خواهم کرد که بیعت هیچ یک از سرکشان به گردنم نخواهد بود.



۱- کمال الدین ج ۱، ص ۵۲۱ ۲- احتجاج، ج ۲، ص ۴۷۴
 ۳- بحال الانوار، ج ۵۳، ص ۱۸۱
 ۴- بحار الانوار، ج ۵۳، ص ۱۸۱
 ۵- کمال الدین ج ۱، ص ۴۸۵

خودداری از ذکر نام حضرت در بین مردم

۲۴ - ﴿مَلْعُونٌ مَلْعُونٌ مَنْ سَمَانِي فِي مَحْفَلٍ مِنَ النَّاسِ﴾. (۱)

ملعون [پست] است کسی که در بین مردم نام مرا ببرد [عدم ذکر نام حضرت در بین مردم از خفیات است].

۲۵ - ﴿أَقْدَارُ اللَّهِ (عَزَّوَجَلَّ) لَا تُغَالَبُ وَ إِرَادَتُهُ لَا تَرَدُّ وَ تَوْفِيقُهُ

لَا يَسْبِقُ﴾. (۲) قضا و قدر الهی مغلوب نمی شود و اراده خدا رد نمی گردد و چیزی بر توفیق الهی پیشی نمی گیرد.

۲۶ - ﴿فَمَا أَرْغَمُ الشَّيْطَانَ بِشَيْءٍ مِثْلَ الصَّلَاةِ، فَصَلَّاهَا وَ أَرْغَمُ

أَنْفَ الشَّيْطَانِ﴾. (۳) هیچ چیزی مانند نماز، بینی شیطان را به خاک نمی ساید، پس نماز بخوان و بینی شیطان را به خاک بسای.

چه فرقی بین دشمنان خدا و دشمنان مهدی علیه السلام است؟

۲۷ - ﴿كُلُّ مَنْ نَبَرَأَمْنَهُ، فَإِنَّ اللَّهَ يَبْرَأُ مِنْهُ وَ مَلَائِكَتُهُ وَ رَسُلُهُ وَ

أَوْلِيَائَهُ﴾. (۴) از هر که ما بیزاری بجویم، خدا، فرشتگان،

پیامبران و اولیای خدا از او بیزاری می جویند. [پس هر که

دشمن خدا باشد دشمن همه انبیاء علیهم السلام و حضرت

حجت علیه السلام خواهد بود].

۲۸ - ﴿وَ إِذَا أَدَانَ اللَّهُ لَنَا فِي الْقَوْلِ ظَهَرَ الْحَقُّ وَ اضْمَحَلَّ



۱- بحار الانوار ج ۵۳، ص ۱۸۱

۲- بحار الانوار ج ۵۳، ص ۱۹۰

۳- بحار ج ۵۳، ص ۱۸۲ ۴- احتجاج، ج ۲، ص ۴۷۴

الْبَاطِلُ ﴿١﴾ هرگاه خداوند به ما اجازه سخن گفتن بدهد، حق آشکار و باطل نابود می‌گردد.

۲۹ - ﴿وَلَا تُمِيلُوا عَنِ الْيَمِينِ وَتَسْعِدُوا إِلَى السِّبَاغِ وَاجْعَلُوا قَصْدَكُمْ إِلَيْنَا بِالْمُودَّةِ عَلَى السُّنَّةِ الْوَاضِحَةِ﴾ (۲) از راه راست به چپ و از چپ به راست منحرف نشوید و مقصد خود را با دوستی ما براساس سنت روشن برقرار و تطبیق نمایید.

۳۰ - ﴿فَمَنْ ظَلَمْنَا كَانَ لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ﴾ (۳) هر که به ما ستم کند، نفرین و عذاب خدا بر او باد.

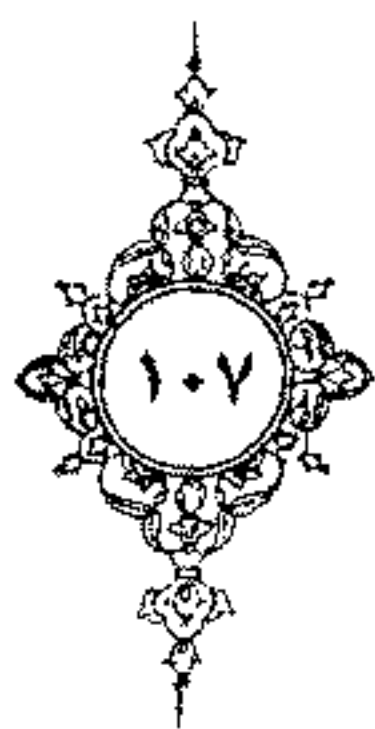
با بیان آیات و روایات به وضوح روشن می‌شود که بین دشمنان خدا و دشمنان اولیای الهی عام و خاص مطلق حاکم است و هر که دشمن خدا باشد، دشمن اولیای خدا هم هست.

۳۱ - ﴿أَنَا الْمُهْدِيُّ وَ أَنَا قَائِمُ الزَّمَانِ، أَنَا الَّذِي أَمَلَّهَا عَدْلًا كَمَا مُلِّتُ جَوْرًا﴾ (۴)

من مهدی و قیام کننده زمان هستم، منم که زمین را پر از عدل و داد می‌کنم، پس از آنکه پر از ستم شده است.

۳۲ - ﴿أَنَا الْقَائِمُ مِنْ آلِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ، أَنَا الَّذِي أَخْرَجُ فِي آخِرِ الزَّمَانِ﴾ (۵) من قائم آل محمد صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ، من آن کسم که در آخر الزمان قیام می‌کنم و جهان را پر از عدل و داد می‌نمایم.

۳۳ - ﴿عَلَامَةٌ ظُهُورِ أَمْرِي كَثْرَةُ الْهَرَجِ وَالْمَرْجِ وَالْفِتَنِ...﴾ (۶)



۱- بحار، ج ۵۳، ص ۱۹۶ ۲- بحار ج ۵۳، ص ۱۹۶

۳- کمال الدین، ص ۵۲۱

۴- کمال الدین، چاپ مطبقة الصدوق، ص ۴۴۵

۵- بحار، ج ۵۲، ص ۳۲۰ ۶- بحار ۵۲، ص ۳۲۰

تحوّلاتی قبل از قیام

در بارهٔ تحوّلانی قبل از ظهور حضرت علیه السلام عنوان مطالب فراوان است که مابیه برخی از آنها اشاره می‌کنیم. گرچه در انجیل یوحنا، انجیل لوقا، انجیل متی و برخی منابع تحریف شده مطالبی در بارهٔ ظهور حضرت مسیح علیه السلام آمده است و به قول خودشان در یوحنا که می‌گویند: «حق می‌گوید برای شما ساعتی فرامی‌رسد و آن هم اکنون است که مرده‌ها صدای پسر خدا را می‌شنوند.»^(۱) در این کتاب تحریف شده در بارهٔ عیسی علیه السلام سخنانی گفتند و بطلان آنها از نظر قرآن و روایات اسلامی مسلم می‌باشد، زیرا عیسی علیه السلام از بهترین یاوران حضرت مهدی علیه السلام در قید حیات می‌باشد و طبق روایات اسلامی نماز جماعت را او به امامت مهدی علیه السلام اقتدا و بعد در انجام امور از یاران مهدی علیه السلام خواهد بود.

طبق بیان روایات.

شکست یا جوج و مأجوج، نابودی شرورها، گسترش ظلم و ستم در سطح کل جهان قبل از قیام حضرت علیه السلام از جمله علامت‌های غیر حتمی زمان ظهور ذکر شده است.

و از علامت‌های حتمی زمان ظهور مسألهٔ رجعت انبیاء و ائمه معصومین علیهم السلام و جمعی از مؤمنین می‌باشد که ما جهت اثبات ادعا چند روایت معتبری را دربارهٔ رجعت از امام علی و امام صادق علیهما السلام ذکر می‌کنیم.



(۱) انجیل یوحنا، باب ۵ از سفر ۲۵ تا ۲۸.

امام علی علیه السلام: «الرَّجْعَةُ قَبْلُ الْقِيَامَةِ يَنْصُرُ اللَّهُ فِي وَبِذُرِّيَّتِي الْمُؤْمِنِينَ»^(۱) رجعت قبل از قیامت واقع می شود که خداوند ما و ذریه مؤمنین ما را به سبب آن نصرت دهد [و انتقام ما از دشمنان گرفته شود].

در حدیث دیگری همان امام همام علیه السلام می فرماید: «الرَّجْعَةُ قَبْلُ قِيَامِ الْقَائِمِ علیه السلام وَمَعَهُ وَبَعْدَهُ»^(۲) رجعت قبل از قیام مهدی علیه السلام همراه قیام او و بعد قیام حضرت تحقق پیدا می کند.

در تفسیر قمی رحمته الله: راجع به قول تعالی: قُمْ فَأَنْذِرْ... آمده است. قَالَ: هُوَ قِيَامُهُ فِي الرَّجْعَةِ يَنْذِرُ فِيهَا^(۳) در روایتی معتبر از امام جعفر صادق علیه السلام آمده است که: «كُلُّ قَرِيْبَةٍ أَهْلَكَ اللَّهُ أَهْلَهَا بِالْعَذَابِ لَا يَرْجِعُونَ فِي الرَّجْعَةِ» آنان که به سبب عذاب خداوند در دنیا نابود شدند رجعت و بازگشت به دنیا ندارند.

عن ابا عبد الله علیه السلام قال: «إِنَّ أَوَّلَ مَنْ يَكْرُ فِي الرَّجْعَةِ الْحُسَيْنُ بْنُ عَلِيٍّ علیه السلام وَيَمْكُثُ فِي الْأَرْضِ أَرْبَعِينَ سَنَةً»^(۴) امام صادق علیه السلام می فرماید: اولین کسی که در رجعت به دنیا بر می گردد امام حسین بن علی علیه السلام است او بعد از بازگشت به دنیا چهل سال در این جهان ادامه حیات دارد، طبق بیان حدیث او بعد از شهادت حضرت مهدی علیه السلام بر پیکر مقدس و معزز حضرت علیه السلام نماز می خواند.



(۱) بحار الانوار ج ۵۳، ص ۱۳۰.

(۲) بحار الانوار ج ۵۳، ص ۱۳۰.

(۳) تفسیر قمی و بحار الانوار ج ۵۳، ص ۱۰۳.

(۴) بحار الانوار جلد ۵۳ صفحه ۶۳.

مصائب حضرت حجت در باره جدش امام حسین علیه السلام از مستون زیارت نامه‌ها و کلمات ائمه معصومین علیهم السلام استفاده می‌شود که بعد از مصیبت نبی مکرم اسلام صلی الله علیه و آله و سلم مصیبت حضرت قائم علیه السلام بزرگترین و فراگیرترین مصیبت می‌باشد، بزرگتر از آن جهت که حضرت بر حال همه انبیاء و ائمه معصومین علیهم السلام به خصوص بر مصائب امام حسین علیه السلام و اصحاب او از زمان غیبت تا کنون بی قرار و گریان بوده و است، فراگیر از آن جهت که برای مظلومیت آل الله، ناموس الدهر حضرت بقیه الله الاعظم علیه السلام شدیداً سوگوار و در حال انتظار امر فرج از جانب پروردگار می‌باشد، تا انتقام اهل ابرار را از کفار و اغیار بگیرد، در این جا فرازهایی از مصائب حضرت مهدی علیه السلام را در باره جدش امام مظلوم علیه السلام (که در زیارت ناحیه مقدسه آمده است) ذکر می‌کنم.

حضرت مهدی به امام حسین علیه السلام عرض می‌کند: «لَئِنْ أَخَّرْتَنِي الدُّهْرُ، وَ عَاقَنِي عَنْ نَصْرِكَ المَقْدُورِ، لَأَبْكِيَنَّكَ صَبَاحاً وَ مَسَاءً... فَلَا نَدُبْتُكَ صَبَاحاً وَ مَسَاءً وَ لَا بَكِيَنَّ عَلَيْكَ بَدَلَ الدُّمُوعِ دِمَاءً». اگر زمانه‌ها مرا به تأخیر انداخت، و مقدرات مرا از یاری تو جلوگیری کرد، صبح و شام به یاد مصائب تو گریه می‌کنم و از بام تا شام سرشک از دیده می‌بارم و ند به می‌نمایم و به جای اشک خون می‌گیرم «السَّلَامُ عَلَى المَغْسَلِ بِدَمِ الجِرَاحِ» سلام بر کسی که با خون زخمهایش غسل داده شد. «السَّلَامُ عَلَى المَجْرَعِ بِكَأْسَاتِ الرِّمَاحِ». سلام بر کسی که با (جامهای) نیزه



و شمشیر، شربت شهادت به کامش ریخته شد. ﴿السَّلَامُ عَلَى الْمُقْطُوعِ الْوَتَيْنِ﴾. سلام بر کسی که رگهای قلبش با تیر دشمن بریده شد. ﴿السَّلَامُ عَلَى الشَّيْبِ الْخَضِيبِ﴾. سلام بر کسی که محاسنش به خون خضاب گشت.

﴿السَّلَامُ عَلَى الْخَدِّ الرَّيْبِ﴾. سلام بر چهره بر خاک نهاده‌ات
 ﴿السَّلَامُ عَلَى الْبَدَنِ السَّلِيبِ﴾. سلام بر آن بدن برهنه که لباسهایش را غارت کردند. ﴿السَّلَامُ عَلَى الشَّعْرِ الْمُقْرُوعِ بِالْقَضِيبِ﴾. سلام بر دندانی که با چوب خیزران کوبیده شد.
 ﴿السَّلَامُ عَلَى الرَّأْسِ الْمَرْفُوعِ﴾. سلام بر سر بر فراز نیزه ﴿السَّلَامُ عَلَى الشِّفَاهِ الذَّا بِلَاتِ﴾. سلام بر آن لبهای تشنه کام و خشکیده.
 ﴿السَّلَامُ عَلَى الْأَعْضَاءِ الْمُقَطَّعَاتِ﴾. سلام بر اعضای بریده، بریده شده‌ات. ﴿السَّلَامُ عَلَى الرَّؤُوسِ الشَّامِلَاتِ﴾. سلام بر سرهای بر فراز نیزه‌ها که شهر به شهر گردانده شدند.

﴿السَّلَامُ عَلَى النَّسْوَةِ الْبَارِزَتِ﴾. سلام بر بانوانی که اسیر و در بدر شدند.^(۱) آباد آن دل که عاشق تو گردد و سعادت نصیب آن کس که بر عهد خود تا آخر با تو باقی بماند.



روز محشر عاشقان را با قیامت کار نیست
 کار عاشق جز تماشای وصال یار نیست
 از سر کویش اگر سوی بهشتم می‌برند
 پای نهم که در آن جا وعده دیدار نیست

فرازهای از دعای امام زمان علیه السلام

﴿اللَّهُمَّ مَا لِكَ الْمَلِكِ تُؤْتِي الْمَلِكَ مَنْ تَشَاءُ، وَ تَنْزِعُ الْمَلِكَ مِمَّنْ تَشَاءُ، وَ تُعِزُّ مَنْ تَشَاءُ، وَ تُذِلُّ مَنْ تَشَاءُ، بِيَدِكَ الْخَيْرُ، يَا حَيُّ حِينَ لَأَحْيَى، أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي أَلْفَتْ بِهِ بَيْنَ قُلُوبِ أَوْلِيَائِكَ وَ... وَ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي إِذَا دَعَيْتُ بِهِ أَجَبْتَ... يَا مَنْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا. يَا مَنْ أَحْضَى كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا، يَا مَنْ لَهُ الْخَلْقُ وَ الْأَمْرُ، وَ لَا تُخْلِفُ الْمِيْعَادُ، وَ أَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ (۱)

ای عاشقان منتظر، امیدوار باشید که او همیشه به ما عنایت دارند و طبق بیان برخی روایات اعمال ما هفته‌ای دوبار به محضر حضرت (عج) ارائه می‌گردد و حضرت ملاحظه می‌فرمایند.

﴿اللَّهُمَّ بَلِّغْ مَوْلَانَا الْإِمَامَ الْهَادِي الْمُهْدِي الْقَائِمَ بِأَمْرِكَ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَ عَلَى آبَائِهِ الطَّاهِرِينَ عَنْ جَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ فِي مَشَارِقِ الْأَرْضِ وَ مَغَارِبِهَا، سَهْلِهَا وَ جَبَلِهَا وَ بَرِّهَا وَ بَحْرِهَا وَ عَنِّي وَ عَنْ وَالِدِي مِنَ الصَّلَوَاتِ زِينَةَ عَرْشِ اللَّهِ، اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنْ أَنْصَارِهِ وَ أَعْوَانِهِ وَ الذَّابِّينَ عَنْهُ وَ الْمُسَارِعِينَ إِلَيْهِ فِي قَضَاءِ حَوَائِجِهِ. اللَّهُمَّ اكْشِفْ هَذِهِ الْغُمَّةَ عَنْ هَذِهِ الْأُمَّةِ بِحُضُورِهِ وَ عَجِّلْ لَنَا ظُهُورَهُ﴾.



خدایا برسان به مولای ما امام هدایت دروذهای ما را، که او قیام‌کننده به فرمان تو است. دروذهای خدا بر او و اجداد پاکش باد، از طرف همه مردان و زنان با ایمان روی زمین و از

طرف من و پدر و مادرم.

ای خدایی که مالک و خالق همه‌ای، به هر که بخواهی عطا کنی و از هر که بخواهی نعمت‌ها را سلب نمایی، هر که را بخواهی عزیز کنی و هر که را بخواهی ذلیل نمایی، به ید و قدرت توست، تو بر همه چیز توانایی، ای خدای همیشه حی و قدرت‌مند از تو در خواست می‌کنم به اسماءات که بین قلبهای اولیات اُلفت و محبت (با ذکر نامت) ایجاد فرمایی، تو را به نامهایت هرگاه بخوانم اجابت کنی، ای خدایی که بر تمام هستی احاطه و علم داری، ای آن که احصاء و شمارش همه چیز در نزد توست. ای پروردگاری که خلق و امر همه چیز به قدرت تو می‌چرخند و در گفتار و وعده‌هایت شکی نیست و تو بر همه چیز قادر و حاکمی (ترجمه هر دو دعا به صورت اشاره)

السَّلَامُ عَلَى الْمَهْدِيِّ عليه السلام الَّذِي وَعَدَ اللَّهُ بِهِ الْأُمَّةَ

سلام بر مهدی عليه السلام که خداوند به همه امت‌ها ظهور او را وعده داده است.

خدایا قرار بده مرا از یاران حضرت، و بگشا این اندوه را از این امت.

سخن گفتن درباره فرزند کوثر [جز از دیدگاه قرآن و کلمات انبیاء و ائمه عليهم السلام] نه تنها مشکل بلکه در خیلی از موارد غیر ممکن می‌باشد، از این رو آنچه تا کنون گفته شد پاره‌ای از فضایل و مناقب حضرت مهدی عليه السلام و یارانش از نظر قرآن و آل الله بود. حال مناسب و ضروری به نظر می‌رسد که سخنان

و نکاتی را به صورت مصاحبه [که حرف دل همه شیفتگان است] در این جا مطرح نموده و مورد استدلال قرار دهیم، آری او یاور مستضعفان، حاکم عدالت گستر، ذخیره خداوند، مجری احکام خدا، انتقام گیرنده پاکان، فریاد رس مظلومان و حق خواهان اهل زمین و زمان هست و می آید. اما ما غافلان و خاموشان مستغرق در دنیا [و گناه] را از انوار و گفتار او [در زندگی] بهره ای است یا خیر؟ مع الاسف جسم بی روح ما جز یک فریاد و طلب استمداد از مولا مثل زمین و آسمانها با او فاصله دارد و صدای اکثر ما به حضرت نمی رسد ولی زمینه رسیدن به امام برای شیعیان وجود دارد.

در جامعه ای که ما زندگی می کنیم افراد جامعه به صورت جهان شمول اکثراً فانی در شهوات و مادیات هستند، که برای آنان پیروی از حق و رسیدن به سعادت معنا ندارد، پس شما [برادر و خواهر شیعی] در قبال وظایف دینی و مذهبی خود در بین آنها چه می کنید؟ ج: اگر ما از جامعه ی موجود به سوی جامعه ی موعود حرکت نکنیم مثل اکثر مردم جهان رسیدن به سعادت برای ما معنا ندارد و ما از شیعیان واقعی حضرت نخواهیم بود.

یقین داریم که مولا به ما نظر دارد! آیا ما هم به او نظر داریم؟ آری ما همیشه در انتظار حضرت هستیم تا او بیاید، این ادعای ما که می گوئیم انتظار داریم مولی بیاید شرایطی دارد از جمله این که: ما برای اثبات ادعایمان با عمل ثابت کنیم که از منتظران هستیم، زیرا اشخاص منتظر زمینه را برای



آمدن مولی آماده می‌کنند و از بدیها فاصله می‌گیرند، آیا ما چنین هستیم؟

یا تنها ادعا می‌کنیم، امید که از دوستان واقعی او باشیم.

آینه حق نما

تعبیر به آئینه حق نما از باب تشبیه و ضیق در کلام است، حقیقت وجود حق نمای حضرت چنان عظمت و نور دارد که خورشید در مقابل او مثل شمع می‌ماند، راه رسیدن به سعادت برای ما این است که خود را با آئینه حق بین مهدی علیه السلام نگاه کنیم، تا از ناپاکیها پاک گردیم، که او با پاکان است. امروز با نبود حضورش (به صورت علنی) جهان در آتش ظلم و جنایت می‌سوزد، گویا که جز ظلم چیزی دیگر در دنیا معنا ندارد، اما طبق وعده‌های قرآن، سخنان انبیاء و ائمه علیهم السلام و اعتراف همه اهل نظر اذعان داریم که منجی بشر، آخرین حجت خدا برای اقامه عدل می‌آید. از روز نخست زندگی بشر یک قافله از پشت سر او در حرکتند، تا رسیدن به مقصود این قافله از بهترین‌های شان [در راه دین] گذشتند! مگر غیر این است که ملل مسلمان به خصوص شیعیان جهان با کفار و دشمنان خیره سر همیشه در حال مبارزه بوده و هستند؟ مگر غیر آن است که عناصر ضد اسلام هزاران قربانی از امت اسلامی در سرزمین‌های فلسطین، لبنان، افغانستان، ایران و... از ما گرفتند؟ و کار به جای رسیده است که کبوتران مکه و

مدینه برای ادامه حیات شان پناهی ندارند!

به چه جرم و گناهی امت اسلام این گونه مورد تهاجم جهان خواران قرار گرفته است؟

و با چه دلیل و منطقی سربازان کثیف اسرائیلی و آمریکائی فرزندان پیروان مکتب حق را در فلسطین، افغانستان، عراق و در جاهای دیگر پرپر و شهرها را خراب و مردم را آواره می‌کنند؟ پر واضح است که دشمنان ما با تمام توان در صحنه حضور دارند، تا کاروان موعود به هدف نرسد و قبل از بهار قرآن قافله در زمستان سرد جهالت با ظلم دشمنان نابود گردد! آگاه باش که ما از تبار ابراهیم علیه السلام آماده نبرد با همه نمرودها هستیم، ضعیف‌ترین فریاد ما را قویترین صدای عدالت جواب خواهد داد، که ای منتظران من آماده حرکت و شما آماده استقبال باشید. آری برادر و خواهر تو با قافله موعود که در اطراف و اکناف عالم هستند همسفر باش و در این مسیر طولانی از حمل کوله بار، دروغ، غیبت، تهمت، بی‌نمازی، و به طور کلی از برنامه‌های ضدّ خدایی بر حذر باش که تو را از رسیدن به مقصود باز میدارد، مواظب باشید که در حق احدی ظلم و جنایت نکنید چون قافله سالار کاروان شدیداً با برنامه‌های ضدّ ارزش مخالفند. او اولین شرط لازم را برای حضور در کاروان بندگی خدا و دوری از گناه میداند.

شیعه نباید مثل دیگران باشد، اگر ما مثل دیگران باشیم نه شیعه هستیم و نه منتظر. شیعه هیچ‌گاه نباید رنگ غیر خدایی



بگیرد، گویش‌ها و روش‌های غیراسلامی را شیعه ضدّ جامعهٔ مهدوی علیه السلام میدانند، آه هم مذهب تا فصل بهار دلها، زمستان سختی در پیش و طوفانهای تندی در مسیر ما قرار دارد، لاجرم برای رسیدن به اهداف لازم است که با بذل جان و با آبی که در اصطلاح مردم اشک گفته می‌شود درخت ایمان را آبیاری نماییم و در مراسم استقبال آمدن مولی خیبانها و کوچه‌های شهر قلب مان را با کلمات قرآن و سخنان اهل حق مزین و معطر نمائیم و مثل خیلی‌ها بی‌لیاقت نباشیم.

آید آن روز که خاک سر کویش باشم

ترک جان کرده و آشفتهٔ رویش باشم

سر نهم بر قدمش بوسه زنان تا دم مرگ

مست تا صبح قیامت ز سبویش باشم

برای ارتباط بیشتر با مولی پیامبر وائمه اطهار علیهم السلام ما را به

خواندن قرآن و خواندن دعاها به خصوص دعای جامعهٔ

کبیره، دعای ندبه، دعای عهد و دیگر دعای مأثوره سفارش

می‌فرمایند، باشد که با انجام فرامین بزرگان دین جامعهٔ

مهدوی علیه السلام بسازیم و تا آمدن منجی عالم بسوزیم، که در این

سوختن بقای حقیقی خواهد بود. زیرا برای رسیدن به نوش

هزاران نیش در راه است.

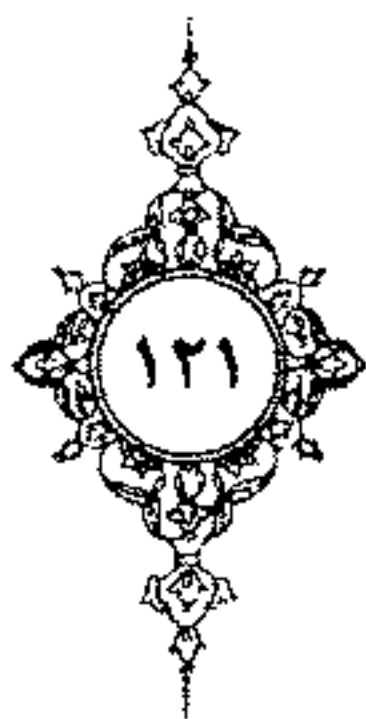


شعر امام خمینی علیه السلام درباره حضرت مهدی علیه السلام

دل که آشفته روی تو نباشد دل نیست
 آنکه دیوانه حال تو نشد عاقل نیست
 مستی عاشق دل باخته از باده تو است
 بجز این مستیم از عمر دگر حاصل نیست
 عشق روی تو در این بادیه افکند مرا
 چه توان کرد که این بادیه را ساحل نیست
 بگذر از خویش اگر عاشق دل باخته‌ای
 که میان تو و او جز تو کسی حایل نیست (۱)
 غم مخور ایام هجران رو بپایان میرود
 این خماری از سر ما می‌گساران میرود
 پرده را از روی ماه خویش بالا می‌زند
 غمزه را سرمی دهد غم از دل و جان میرود
 بلبل اندر شاخسار گل هویدا میشود
 زاغ با صد شرمساری از گلستان میرود
 محفل از نور رخ او نور افشان میشود
 هرچه غیر از ذکر یار از یاد رندان میرود (۲)
 مهدی امام علیه السلام منتظر نوباوه خیر البشر
 خلق دو عالم سر به سر بر خوان احسانش نگین
 مهر از ضیائش ذره‌ای بدر از عطایش بدره‌ای
 دریا ز جودش قطره‌ای، گردون ز کشتش خوشه چین



مَرَات ذات کبریا مشکوة انوار هُدا
 منظور بعث انبیاء، مقصود خلق عالمین
 امرش قضاء حکمش قدر، حبش جنان بغضش سقر
 خاک رهش زبید اگر بر طُرّه ساید حُورِ عین
 دانند قرآن سربه سر بابی زمدحش مُختصر
 اصحاب علم معرفت، ارباب ایمان و یقین
 من گرچه از فرط گنه شرمنده و زارم ولی
 شادم که خاکم کرده حق با آبِ مِهر تو عجین
 گنجینه علم سَلَف سرچشمه فضل خلف
 دادش بخداوند از شرف بر کف ز مام شرع و دین
 ظاهر شود آن شه اگر، شمشیر حیدر بر کمر
 دستار پیغمبر به سر، دست خدا در آستین (۱)



اُمید بی پایان

شعیان قافلہ سالار شمامی آید
مہدی فاطمہ علیہا السلام غمخوار شما می آید
پدرم می گفت: آمادہ شوید ای یاران
کہ امید بخش ہمہ، فخر جہان می آید
پیر ما می گفت: کفن بر دوشم
چون کہہ یاور ز سفر می آید
تار مویش قامت چون شمشیر
قلب قرآن فَجْرِ ساحل و زحل می آید^(۱)

مقام حضرت مہدی علیہ السلام در قالب اشعار



سوگنامه شیعه

ای خدای مهدی کی و چگونه منجی جهان صاحب
 الزمان علیه السلام ظهور می کند؟ مگر می شود میلیونها انسان عاشق
 در بین خون و آتش بسوزند و او نیاید، مگر می شود فریاد
 میلیونها مظلوم در محضر حجت علیه السلام برسد و او جواب ندهد؟
 مگر می شود به خاطر پاکان عنایت او شامل حاکمان نشود؟
 مگر می شود اشک های جاری یتیمان را او ببیند و دست آنان
 را نگیرد، مگر می شود در هنگام صبح و شام به یاد یوسف
 زهرا علیهما السلام دانه های اشک همچون صدف در مروارید کلبه دل را
 مزین نکند؟ اگر از باور و اعتقاد مقدس شیعیان درباره او
 بگویم هزاران مطلب گفتنی و شنیدنی است ولی من مطلب را
 در چند جمله خلاصه می کنم.

ما به عنوان شیعه درباره او مثل روز قیامت و مرگ یقین داریم
 که او می آید، فراتر از اعتقاد و انتظار شیعه در کتب اهل سنت
 هم می خوانیم که «مَنْ مَاتَ بِغَيْرِ إِمَامٍ مَاتَ مَيْتَةً جَاهِلِيَّةً»^(۱)
 کسی که بمیرد بدون امام زمان خود، به مرگ جاهلیت (بدون
 دین) مرده است. طبق تفسیر آیات و سخنان اهل ابرار فتح



۱- المعجم الكبير، ج ۱۹، ص ۳۸۸، مسند امام احمد بن حنبل
 جلد ۴، ص ۹۶.

دین به وجود مقدس رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم و ختم آن به سبب وجود
مقدس مهدی علیه السلام می باشد در این باره پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم می فرمایند:

«الْمَهْدِيُّ مِنَّا يُخْتَمُ الدِّينَ بِنَا، كَمَا فَتِحَ بِنَا» (۱)

ای منتظران غیبت مولا از بزرگترین امتحان الهی است، تا در
زمان غیاب او معلوم می گردد که چه کسانی در راه و اعتقاد
مقدس باقی می مانند.



قبله حاجات

ای قلب قرآن، ای مشعل ایمان، ای امید بی قراران، ای قبله
پاکان، ای فخر جاویدان، ای امید اهل جهان و ای هستی حق
پرستان تو کی می آیی، مگر می شود ما همه در فراق بسوزیم
و با همه مشکلات بسازیم و تو نیایی؟ ... آری ما گناه کاریم، اما
هرگز از تو نا امید نمی شویم و یقین داریم که ما را می پذیری.
همه میدانند که انبیاء و ائمه معصومین علیهم السلام انتظار آمدن تو را
می کشند! پس بیا که همه به آرزوی شان رسند، ای گلستان
علی علیه السلام ۲۵ سال سکوت او به خاطر آمدن تو بود، ای ملجاء
و پناه اهل زمین بدون آمدنت جهان بهاران نخواهد شد.

هر فصل زندگی ما مثل زمستان سرد و باغ دلهایمان خزان از
ابر گناه است. پس کی بهار می شود و قلوب اهل زمان بر
جویبار زندگی همچون گلهای شقایق جوانه می زند.

«السَّلَامُ عَلَى رَبِيعِ الْأَنَامِ وَ نَضْرَةَ الْأَيَّامِ» سلام بر بهار جهانیان و
خرمی بخش روزگاران.

بیا ای سر پنهان خدایی

بیا ای ترجمان روشنایی

بیا ای از گل و آینه سرشار

زراز آفرینش پرده بردار (۱)



مژده وصل

روز آخر مژده وصلی به یاران می رسد
 مرهم دردی به درد داغداران می رسد
 بالها و می شود سمت گل و آیینه ها
 مژده دیدار گل بر دوستداران می رسد
 فارغ از غم می شود این دیده خونبار ما
 قاصد از کویش به جمع بیقراران می رسد
 لاله می روید به باغ و غنچه می خندد به دشت
 مژده دیدار می آید، بهاران می رسد
 باغ پر گل می شود دامن صحرا رنگ رنگ
 بوی گل می آید صوت هزاران می رسد
 می نوازد خاطرات ما را، نوای زندگی
 عطر سرخ لاله ها از لاله زاران می رسد
 از نگاه آشنایی، درد درمان می شود
 چاره ای بر ماتم ما سوگوران می رسد
 ای دل پر حسرتم! چندی صبوری پیشه کن
 روز آخر مژده وصلی به یاران می رسد
 الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ أَوْلَاً وَ آخِرَاً وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ آلِهِ
 ظَاهِرَاً وَ بَاطِنَاً.



آثار چاپ شده از نویسنده

- ۱- خاطرات جبهه و دوران اسارت، قم چاپ نشر روح، ۷۸ تیراژ: ۳۰۰۰ نسخه
- ۲- چهل حدیث درباره غیبت و چهل حدیث درباره دروغ. قم چاپ انتشارات دارالنور، تیراژ ۵۰۰۰ نسخه، ۱۳۸۰.
- ۳- کتاب: چهل حدیث درباره ربا و دیگر اقسام معاملات، قم انتشارات حرم، تیراژ ۳۲۲۷ نسخه. ۱۳۸۱.
- ۴- شناختی از حضرت مهدی علیه السلام در قرآن و روایات قم - انتشارات پیام حجت علیه السلام

آثار آماده چاپ

- ۱- مقام حضرت امام حسین علیه السلام از دید گاه قرآن و روایات
- ۲- مقام والدین از دید گاه قرآن و روایات
- ۳- خلاصه‌ای از تاریخ اسلام
- ۴- دیوان اشعار درباره ائمه اطهار علیهم السلام و...
چاپ آثار در مطبوعات:
هفته نامه وحدت [در شماره‌های ۹۷، ۱۲۰، ۱۱۴، ۱۱۶ و ۱۱۸]،
ماهنامه کوثر [در شماره‌های ۱۵، ۱۷ یک کرامت و شفاعت از
حضرت امام رضا علیه السلام در خصوص نویسنده]
و هفته نامه ندای خاوران [در شماره‌های ۴۲، ۶۹ و...]